ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 44ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

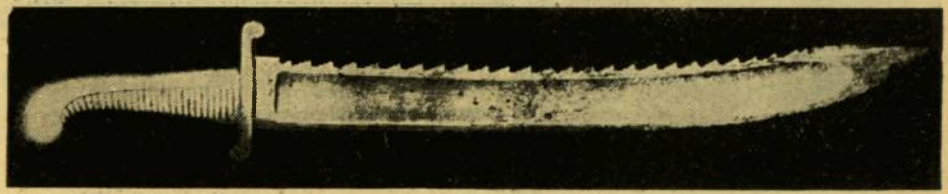
ΙΔ.' ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

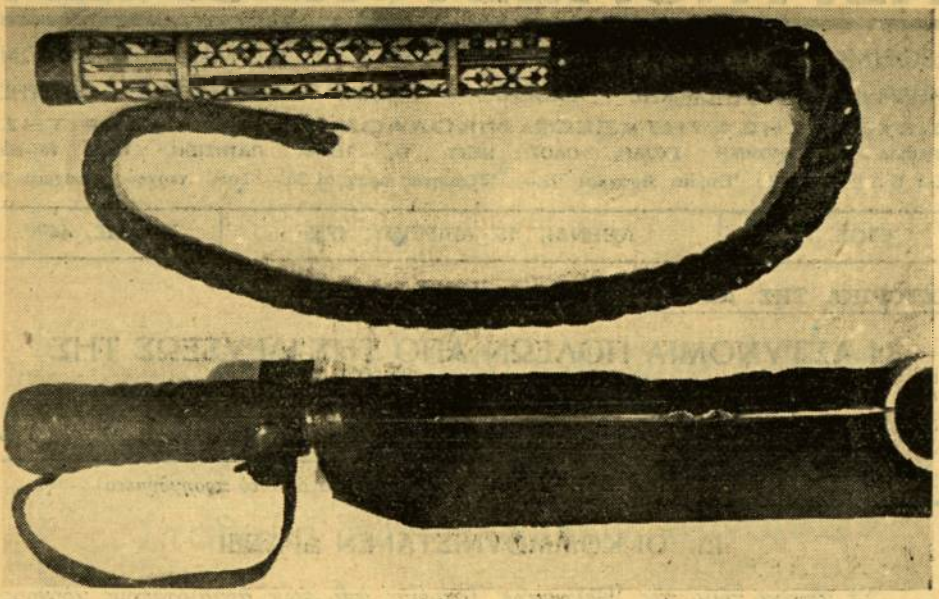
Σὲ κανένα τόμο τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε σελίδες, ποὺ νὰ ἐξιστοροῦν τόσα καὶ τέτοια ἐγκλήματα, σὰν ἐκεῖνα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ποὺ διεπράχθησαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἀπὸ αὐτοὺς δηλαδή, ποὺ θέλησαν νὰ διδάξουν καὶ νὰ ἐπιβάλουν μὲ τὴ βία τὴν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων στὴ ζωὴ καὶ στὶς ἀπολαύσεις αὐτῆς.

Ἡ περιγραφὴ τῶν ἐγκλημάτων τούτων καλύπτει ὁλόκληρα κεφάλαια καὶ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ οἱ πλέον πολιτισμένοι ἄνθρωποι, ὅταν ἀποβάλλουν τὰ ἀνθρωπιστικὰ καὶ χριστιανικὰ ἰδεώδη ἐπανέρχονται σὲ ἀγρία κατάσταση καὶ ξεπερνοῦν καὶ αὐτὰ τὰ θηρία σὲ σκληρότητα, γιατὶ ἐκεῖνα μὲν ἐνεργοῦν κατευθυνόμενα ἀπὸ τὸ ἔνστικτο τῆς ἀμύνης καὶ τῆς αὐτοσυντηρήσεως, ἐνῶ αὐτοὶ ἐνεργοῦν ἐσκεμμένα καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ κτηνώδη ἔνστικτά τους καὶ νὰ ἐπιτύχουν ὡρισμένους σκοπούς.

Ἀλλὰ καὶ οἱ διδασκαλίες ὅπου πῆραν οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ στὰ γνωστὰ Πανεπιστήμια τοῦ ἐγκλήματος, ποὺ βρίσκονται στὴ Μόσχα καὶ σὲ ἄλλες χῶρες τοῦ παραπετάσματος ἐπιβάλλουν, τὴν ὀργάνωση καὶ ἐκτέλεση τρομακτικῶν καὶ σκληρῶν ἐγκλημάτων ἔτσι ποὺ νὰ προκαλοῦν τὴ φρίκη καὶ τὸν τρόμο στοὺς ἀντιπάλους των.

Ἀντὶ λοιπὸν τῆς περιγραφῆς προτιμήσαμε νὰ δώσουμε στὴ δημοσιότητα μερικὲς φωτογραφίες τῶν φρικιαστικῶν ἐγκλημάτων τῶν κομμουνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ποὺ δείχνουν ξεκάθαρα ὅτι οἱ ἠθικοὶ καὶ οἱ φυσικοὶ αὐτουργοὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν εἶναι ἀδύνατο ν' ἀνήκουν στὸ ἀνθρώπινο γένος.

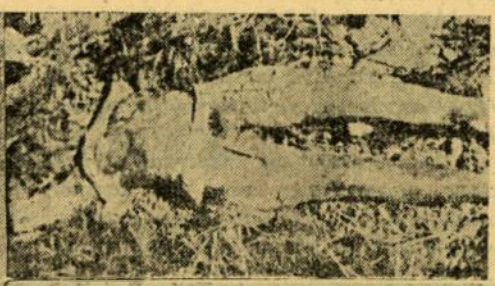

Τ' ἀνωτέρω εἶναι μερικὰ ἐργαλεῖα εἰδικὰ γιὰ τὸ βασανισμὸ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ γιὰ τὸ πριόνισμα ἀκόμη τοῦ σώματός των. Τό σπαθὶ (πριόνι) Βουλγαρικῆς κατασκευῆς μὲ τὸ ὁποῖο ἀπεκεφάλιζαν τοὺς ἐθνικόφρονας κατεσχέθη μετὰ τὸ Δεκέμβρη βουτηγμένο στὸ αἷμα. Τὸ στιλέτο ἐχρησίμευε γιὰ εὔκολες δολοφονίες μέσα στὰ κέντρα καὶ τὸ μαστίγιο ἀποτελοῦσε ὄργανο δαρμοῦ μέχρι θανατώσεως.

Καὶ ἀκολουθοῦν ἐγκλήματα φρικτά, ἀπάνθρωπα καὶ ἀτέλειωτα ἐγκλήματα, γιὰ τὰ ὁποῖα μιλοῦν κατὰ τὸν πιὸ ζωντανὸ τρόπο οἱ φωτογραφίες ποὺ πάρθηκαν ἀπὸ τὸ φωτογραφικὸ συνεργεῖο τῆς 'Αστυνομίας (Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν) τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ 'Αστυνόμος κ. Δημήτριος Κατσιμαγκλῆς καὶ τὶς ὁποῖες παραθέτουμε :

Η ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

'Η Μεγάλη 'Ελληνίδα τραγωγός, ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ «Βασιλικοῦ Θεάτρου», ἡ ἀσύγκριτη ἑρμηνεύτρια τῶν ἡρωΐδων τοῦ κλασικοῦ καὶ νεωτέρου θεάτρου, ποὺ ἡ πολυσύνθετος τέχνη της ἐθαυμάσθη ἐπανειλημμένως καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. 'Η φωτογραφία δείχνει τὴν 'Ελένη ὅπως παρουσιάζετο εἰς τὴν σκηνὴν καὶ παραπλεύρως τὸ πτῶμα της μὲ ἀποτυπωμένην τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀγωνίαν εἰς τὸ πρόσωπον.

Τὸ πτῶμα μάρτυρος ἱερέως ποὺ ἐδολοφονήθη στὸ Δουργούτι. Ὁ ἄτυχὴς πρὸ τοῦ θανάτου του ὑπέστη ἀφάνταστα μαρτύρια ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἐκτελεστῶν τοῦ ΕΛΑΣ

Μητέρες καὶ ἀδελφὲς ποὺ μὲ τὸ κλάμα των σπαράζουν τίς καρδιὲς στὸ ἀντίκρυσμα τῶν φρικτῶν πτωμάτων τῶν δολοφονημένων παιδιῶν καὶ ἀδελφιῶν τους

Ἐδῶ οἱ συγγενεῖς θυμάτων τῆς θηριωδίας τῶν κομμουνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου ἀναγνωρίζουν τὰ πτώματα τῶν δικῶν τους, ὅταν οἱ ἀνδρεῖοι ἐλασῖτες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα

Ἡ κόρη Βελούση ἀναγνωρίζει τὸ πτῶμα τοῦ ἀδελφοῦ της, ὑπαλλήλου τῆς Τηλ. Ἑταιρείας, στὸ Περιστέρι καὶ κλαίει σπαρακτικά. Τὸν δολοφόνησαν γιατὶ ἦταν ἐθνικόφρων καὶ ὄχι δοῦλος τῶν Ξένων

Μήτε τὰ ἄγρια θηρία δὲν ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ βγάλουν τὰ μάτια, νὰ κόψουν τὴ μύτη καὶ τὰ χείλη καὶ νὰ ἐκτελέσουν μὲ τσεκούρι κόβοντος τὰ χέρια αὐτῆς τῆς κοπέλλας, τῆς Ἑλένης Γυφτάκη ἐτῶν 26

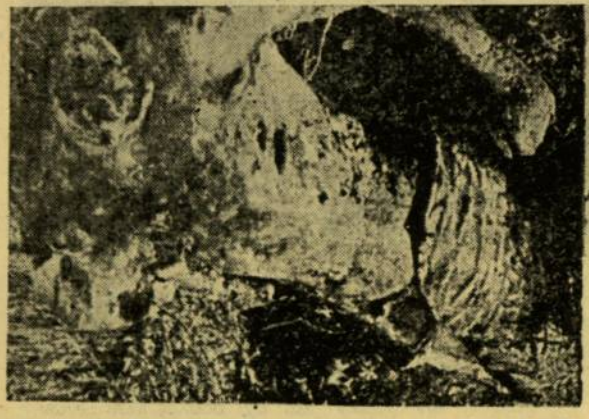
Αὐτὴ εἶναι ἡ φοιτήτρια Ξανθάκου. Τὴν ἐσκότωσαν, διότι ὁ ἀδελφός της ἦτο Ἀξιωματικὸς εἰς Μέσην Ἀνατολὴν

Νὰ καὶ δύο ἀθῷες γυναῖκες τοῦ λαοῦ, ἐργάτριες, μητέρα καὶ κόρη, πού δολοφονήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἥρωες τοῦ ΕΛΑΣ. Γιατί; Γιατὶ ἦσαν Ἑλληνίδες

Οὔτε τοὺς ἥρωας ἀναπήρους τοῦ Ἀλβανικοῦ Μετώπου ἐσεβάσθησαν. Ἰδοὺ καὶ ὁ ἀνάπηρος αὐτὸς μὲ τὸ ἕνα πόδι ποὺ τοῦ τὸ ἔκοψαν μὲ τὸ τσεκούρι καὶ ὕστερα τὸν ἀπετελείωσαν

Μάτια ἐξορυγμένα. Τράχυλοι κομμένοι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἡρωϊσμοὶ τῶν κομμουνιστῶν

(Συνεχίζεται)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΡΧΙΑΣΤΥΝΟΜΟΥ ΞΑΒΕΡΙΟΥ ΠΑΟΛΙ

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. **ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Α-ΒΡΟΣΙΟΥ ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥ-ΘΕΟΔΟΤΟΥ**
'Αξιωματούχου τῆς Γαλλικῆς 'Ακαδημίας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

'Εμποδιζόμενος ἀπὸ ἄλλας ἐνασχολήσεις, δὲν εἶχα, κατὰ τὰς πρώτας διαμονάς του ἐν Αἴξ, τὴν τιμὴν ὅπως εἶμαι προσκεκολλημένος εἰς τὸ πρόσωπόν του. 'Η Γαλλικὴ κυβέρνησις εἶχε στείλει δύο ἀστυνόμους τῆς Λυὼν ὅπως ἐπαγρυπνοῦν διὰ τὴν ἀσφάλειάν του. Οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἄνδρες ποὺ δὲν εἶχαν ἐπιφορτισθῆ ποτὲ ἀκόμη ἀπὸ αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν ἀποστολῶν, ἔζων εἰς τρόμον ἀκατάπαυστον. Τὸ νὰ φυλάττουν ἕνα Βασιλέα ἀπετέλει δι' αὐτοὺς τὸ καθῆκον νὰ μὴ τὸν χάνουν ποτὲ ἀπὸ τὴν ὄψιν, νὰ τὸν ἀκολουθοῦν κατὰ βῆμα ὡσὰν ἕνα αἰχμάλωτον, νὰ τὸν παραφυλάττουν ὡς ἕνα ἔνοχον. 'Επὶ τέλους τὸν ἐτρέλλαναν τὸν φιλοξενούμενόν μας· μόλις ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖόν του, δύο σκιαὶ προσεκολλῶντο εἰς τὴν πτέρναν του καὶ δὲν τὸν ἐγκατέλειπαν πλέον· ὅταν μετέβαινεν εἰς τὸ ἐστιατόριον, εἰς τὸ καζῖνον, εἰς τὸ θέατρον, δύο πρόσωπα σοβαρά, ἀκίνητα, ὠρθοῦντο ἀπέναντί του, τέσσαρα μάτια φιλύποπτα διερευνοῦσαν καὶ τὰς ἐλαχίστας χειρονομίας του· εἰς μάτην ἐμηχανᾶτο νὰ ξεγελάσῃ τοὺς ἀστυνομικούς, νὰ ἀναζητήσῃ διεξόδους, ἀδύνατον νὰ τοὺς ἀποφύγῃ· ἦσαν πάντοτε ἐκεῖ. Παρεπονέθη μὲ τρόπον· μὲ παρεκάλεσεν νὰ τοὺς ἀντικαταστήσω.

— Καλῶς ὡρίσατε, μοὶ εἶπεν, οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Λυὼν μὲ εἶχαν ἐπηρεάσει τόσον ποὺ εἶχα καταλήξει νὰ θεωρῶ ἐμαυτὸν ὡς κακοῦργον!

Μοὶ ἐφάνη ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπιβλέψεως ἑνὸς Βασιλέως τόσον ἁπλοῦ καὶ τόσον φιλόφρονος, δὲν ἦτο οὔτε πολὺ κουραστική, οὔτε πολὺ ἀχάριστος. Εἰς τὸ Αἴξ, ὅπου ἐτριγυρνοῦσεν ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ ὡς ἕνας ἁπλοῦς ἰδιώτης, ὅλοι τὸν ἐγνώριζαν. Δὲν εἶχα ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῶ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀστυνόμων μου διὰ νὰ γνωρίζω ποῦ θὰ τὸν συναντοῦσα· οἱ χάχηδες, οἱ μικροπωληταί, οἱ χωρικοὶ ἐφρόντιζαν νὰ μὲ πληροφοροῦν.

«'Ο κύριος Βασιλεὺς ἐπέρασεν ἀπὸ ἐδῶ, ἔστρεψεν ἀπὸ ἐκεῖ», μὲ ἔλεγαν.

Πράγματι, εἴκοσι βήματα παρέκει, διέκρινα, μὲ τὸ μπαστουνάκι στὸ χέρι, τὸ τυρολικὸν καπέλλο στὸ αὐτί, εὐκίνητον, ρόδινον καὶ εὔθυμον, μὲ φορεσιὰν ἐξ ὁλοκλήρου ὑπόφαιον, μίαν μορφὴν οἰκείαν, περιφερομένην εἰς τὸν δρόμον, σταματημένην ἐμπρὸς εἰς τὴν προθήκην ἑνὸς καταστήματος, ἐν τῷ μέσῳ ὁμίλου ἐργατῶν· ἦτο ὁ Κύριος Βασιλεύς....

«'Ο Κύριος Βασιλεὺς» ἦτο ἐπίσης πολὺ λαϊκὸς εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀγαθῶν πλυντριῶν, ποὺ ἐχαιρέτα μὲ ἓν καλημέρα φιλικόν, ὅταν διέβαινε πλησίον τῶν πλυσταρειῶν των διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ θερμὰ μεταλλικὰ λουτρά του. Διότι ἠκολούθει εὐλαβῶς τὴν θεραπείαν τῶν θερμῶν λουτρῶν, καθὼς καὶ τῆς ψυχρολουσίας ποὺ τῷ εἶχεν ἐπιβάλλει διὰ τὸν ἀρθριτισμόν του ὁ πιστὸς ἰατρὸς του, Δρ Γκιγιάν. Κάθε πρωῒ ἔβγαινεν ἐνωρὶς ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖόν του καὶ κατέβαινε πεζῇ εἰς τὸ καθίδρυμα τῶν λουτρῶν, ἀκολουθῶν τὸν δρόμον ποὺ διασχίζει ἓν ἀπὸ τὰ

γηραιότερα προάστεια τοῦ Αἴξ. Οἱ κάτοικοι τῆς θελκτικῆς αὐτῆς κόχης, ἕνεκα τῆς τακτικῆς συναντήσεώς των, τὸν εἶχαν ἐπὶ τέλους θεωρήσει ὡς προσφιλῆ γείτονα. Μόλις ἐφαίνετο εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δρόμου Πουτδ 'Ανφέρ, τὰ χαμίνια ἐσταματοῦσαν τὰ παιγνίδιά των καὶ τῷ ἐπετίθεντο μὲ τὰς χαρωπὰς κραυγάς των. Ἡ εἴδησις τῆς προσεγγίσεώς του ἐπετοῦσεν ἀπὸ πόρταν εἰς πόρταν μέχρι τοῦ πλυσταρειοῦ.... 'Αμέσως αἱ πλύντριαι διέκοπταν τὰς ρυθμικὰς κινήσεις τῶν χειρῶν των· ἀποτόμως, εἰς τὰ χείλη των, ἐσταμάτα τὸ ᾆσμα ποὺ εἶχαν ἀρχίσει· γρήγορα δέ, μὲ τὴν ἄκραν τῆς ἐμπροσθέλλας ἢ τοῦ φουστανιοῦ των, ἐστέγνωναν τὰ χέρια των βουτημένα εἰς σαπουνάδας, ἐνῷ ὁ βόμβος τῶν φαιδρῶν φωνῶν των τῷ ἔρριπτε τὸν οἰκεῖον χαιρετισμόν·

— Καλημέρα, Κύριε Βασιλεῦ. Ζήτω ὁ Κύριος Βασιλεύς!

Κάποτε; ἤρχιζαν μίαν μικρὰν συνομιλίαν· ὁ Βασιλεύς, τερπόμενος, ἠρώτα, ἀπήντα, διεσκέδαζε· κατόπιν, ἀφοῦ ἤγγιζεν ἐλαφρὰ τὸ ἄκρον τοῦ καπέλλου του, ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του, ἐνῷ φαιδραὶ φωναί, μὲ εὐγένειαν, τῷ ἐφώναζαν· «'Ωρεβουάρ, Κύριε Βασιλεῦ....'Ες αὔριον!»

'Ηγάπα τὸν ἀθῷον αὐτὸν περισπασμόν, ποὺ ἀπελάμβανεν ἀπὸ τὴν πρωϊνὴν στάσιν του προτοῦ μεταβῇ εἰς τὸν λουτῆρα τοῦ μεταλλικοῦ καθιδρύματος. Παρ' ὀλίγον ὅμως θὰ τὴν ἔχανεν· ἡ Δημαρχία γνωρίζουσα ὅτι αἱ πλύντριαι ὅταν ἔσκυπταν διὰ νὰ βυθίσουν τὰ ἀσπρόρρουχά των μέσα εἰς τὴν λεκάνην, ἐσήκωναν τὰ νῶτα εἰς βαθμὸν ποὺ αἱ γάμπες των ἐδεικνύοντο μέχρις ὕψους ἀσέμνου, ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τοποθετήσῃ ἐν παραπέτασμα ἀπὸ λαμαρίναν, οὕτως ὥστε νὰ ἀποκρύψῃ ἀπὸ τὸν Βασιλέα μίαν ἔκθεσιν γαστροκνημίων ἱκανὴν νὰ προσκρούσῃ εἰς τὰ σεπτὰ βλέμματά του. Ἔξω φρενῶν αἱ ἀγαθαὶ γυναῖκες ἔσπευσαν νὰ διαμαρτυρηθοῦν εἰς τὸν Βασιλικὸν φίλον των.

— Θέλουν νὰ μᾶς θέσουν εἰς κλουβιὰ ὡσὰν ὄρνιθας, ἐφώναζαν.

'Ο Βασιλεὺς ἐφάνη ἐπίσης ἀγανακτισμένος ὅσον καὶ αἱ πλύντριαι.

— Θὰ τὸ διορθώσω αὐτό, ταῖς ὑπεσχέθη.

Μετέβη ὁ ἴδιος εἰς τὴν Δημαρχίαν διὰ νὰ παρακαλέσῃ νὰ ἄρουν τὸ παραπέτασμα, προσθέσας ὅτι ἡ σκηνογραφία ποὺ ἤθελαν νὰ τῷ κρύψουν δὲν εἶχε τίποτε τὸ δυσάρεστον δι' αὐτόν.

Τὴν ἐπαύριον τὸ παραπέτασμα εἶχεν ἐξαφανισθῆ....

***

Αἱ ἡμέραι του εἰς τὸ Αἴξ, ὅπως καὶ ἐν Παρισίοις, ἦσαν μαθηματικῶς κανονισμέναι· ὁ Γεώργιος Α' εἶναι ζῶν χρονόμετρον. Κατόπιν τοῦ καθημερινοῦ προσκυνήματός του εἰς τὸ καθίδρυμα τῶν λουτρῶν, ὅπου μετέβαινε μαζὶ μὲ τὸν ὑπασπιστήν του, τὸν κόμητα Τσέρνοβιτς, ἐπέστρεφεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἐλάμβανε γνῶσιν τῶν τηλεγραφημάτων, διέτρεχεν ὅλας τὰς Γαλλικὰς καὶ 'Αγγλικὰς ἐφημερίδας, συνειργάζετο πότε μὲ τὸν ἀείμνηστον Πρεσβευτὴν τῆς 'Ελλάδος ἐν Παρισίοις Δηληγιάννην, ποὺ ἐτίμα μὲ ἀγάπην ζωηρὰν καὶ ὅστις πάντοτε ἤρχετο νὰ τὸν συνατήσῃ ἐν Αἴξ, πότε μὲ τὸν ὑπασπιστήν του. 'Απὸ τὰς 11 μέχρι μεσημβρίας ἔδιδεν ἐν γένει ἀκρόασιν εἴτε εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου, μὲ τὰς ὁποίας συνετήρει ἐγκαρδίους σχέσεις, εἴτε εἰς διακεκριμένους ξένους, ποὺ τῷ εἶχαν παρουσιασθῆ κατὰ τὴν διαμονήν του. 'Εὰν ἐκράτῃ μερικὰ πρόσωπα εἰς γεῦμα—καὶ τοῦτο συνέβαινε συχνὰ—ὤφειλαν νὰ ἐγκαρτερήσουν εἰς τὸ νὰ μὴ εὐχαριστήσουν καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ὄρεξίν των. Πράγματι ὁ Βασιλεὺς ἔτρωγε πολὺ ὀλίγον τὸ πρωΐ καὶ οἱ συνδαιτυμῶνές του, ἐκ σεβασμοῦ, ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ὑποχρεωμένους νὰ τὸν μιμηθοῦν, ἄλλως τε ἐκινδύνευαν νὰ ἔχουν τὸ στόμα γεμᾶτον, ὅταν ὤφειλαν νὰ ἀπαντοῦν εἰς τὰ ἐρωτήματα τοῦ Βασιλέως ποὺ ἐρωτοῦσε πολύ. Διὰ τοῦτο οἱ συνήθεις ὁμοτράπεζοί του, ὁ νομάρχης καὶ ὁ δήμαρχος, προειδοποιημένοι ἐκ πείρας, εἶχαν

ἐφαρμόσει ἓν ἔξυπνον καὶ πρακτικὸν σύστημα· ὁσάκις ἦσαν προσκεκλημένοι εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν, ἐγευμάτιζαν προηγουμένως....

Ἀπεναντίας τὸ βράδυ, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἔτρωγε περισσότερον. Ἐδειπνοῦσε συνήθως εἰς τὴν κοινὴν αἴθουσαν τοῦ ἑστιατορίου τοῦ Καζίνου ἢ τῆς Ἐπαύλεως τῶν Ἀνθέων, συντροφευμένος ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῆς ἀκολουθίας του, τὸν ἰατρόν του καὶ μερικοὺς φίλους καὶ ὅταν ὁ ἰατρὸς Γκιγιὰν ἠγανάκτει διὰ τὸν ὑπερβολικὸν ἀριθμὸν τῶν φαγητῶν ποὺ παρήγγειλεν ὁ βασιλικὸς ἀμφιτρύων,

— Μὴ δυσαρεστεῖσαι, τῷ ἔλεγεν, εἶναι τὸ ἑστιατόριον ποὺ τὰ σερβίρει· ἐὰν δὲν ἔκαμνε τὶς δουλειές του μὲ ἐμέ, μὲ ποιὸν θὰ ταῖς ἔκαμνε,

Μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπήγαινεν εἴτε εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ χαρτοπαιγνίου, εἴτε εἰς τὸ θέατρον. Μολονότι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔπαιζε ποτέ, διεσκέδαζε περιφερόμενος πέριξ τῶν πρασίνων τραπεζῶν, μελετῶν τὰ πρόσωπα τῶν παικτῶν καὶ ἀποκαλύπτων χίλια τυπικὰ συμπτώματα ποὺ παρήγοντο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κοσμοπολιτικοῦ τούτου πλήθους, ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνίσταται ἡ πελατεία τῶν λουτροπόλεων. Ἠχαριστεῖτο ἐπίσης μανθάνων τὰς φλυαρίας τοῦ τόπου, τὰς μικρορραδιουργίας, τὰ ἰδιωτικὰ δράματα· εὐηρεστεῖτο ἐπίσης νὰ τῷ παρουσιάζουν τοὺς καλλιτέχνας ἠθοποιούς, τοὺς διερχομένους ἀπὸ τὸ Αἶξ.

Ἔτσι παρατηρήσας μιὰν βραδυὰν εἰς τὴν Ἔπαυλιν τῶν Ἀνθέων, τὴν καλλιτέχνιδα Δδα Μπαλτύ, μοὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ κάμῃ τὴν γνωριμίαν της. Εἶχα συχνὰ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τῇ ὁμιλήσω, ὥστε τίποτε δὲν ἦτο εὐκολώτερον.... Ἀλλ' αὐτὴ ἡ παρουσίασις μὲ ἀνησυχοῦσεν ὀλίγον. Ἡ χαριτωμένη καὶ ἰδιότροπος αὐτὴ Μπαλτὺ εἶναι ἐνίοτε τόσον αὐθάδης! Ἐφοβούμην τὸ ἐξαιρετικῶς γραφικὸν τῶν ἐκφράσεών της....Ἐξανοίχθην εἰς τὸν Βασιλέα.

—Ἄφησε καϋμένε Πάολι, μοὶ εἶπε, τὸ «γραφικὸν» τῆς Δδος Μπαλτὺ θὰ μὲ διασκεδάσῃ ὑπερβολικά· μὴ γίνεσαι βασιλικώτερος τοῦ Βασιλέως.

Ἐπῆγα λοιπὸν νὰ εὕρω τὴν χαριτωμένην γυναῖκα.

—Ἀγαπητή μου Μπαλτύ, τῇ εἶπα, ἐλᾶτε μαζί μου νὰ σᾶς παρουσιάσω εἰς τὸν Βασιλέα.

— Εἰς τὸν Γεώργιον ; μοὶ ἀπήντησεν, ἡμικλείουσα τὸ μάτι.

Ἐφρικίασα ἀπὸ τρόμον.

— Εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἀκριβῶς.

— Πᾶμε.

Ἀλλ' ἰδού, ὁποία κατάπληξις! Ἐμπρὸς εἰς τὸν μονάρχην, ἡ Μπαλτὺ ἔχασε τὸ θάρρος καὶ τὴν αὐτοπεποίθησίν της· ἐνῷ ἀνέμενα νὰ τῷ δώσῃ ἓν χαϊδευτικὸν κτύπημα εἰς τὸν ὦμον, ἀντὶ τούτου, τῷ ἔκαμε μίαν εὐλαβῆ ὑπόκλισιν. Ἀπαντῶσα εἰς τὰς φιλοφρονήσεις ποὺ τῇ ἀπηύθυνε, ἠρκέσθη νὰ κλίνῃ ταπεινῶς τοὺς ὀφθαλμούς· ἀπετόλμησε μάλιστα νὰ κοκκινίσῃ. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὴν Αὐλήν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς ἐν ἀμηχανίᾳ καὶ ἐλαφρῶς ἀπατημένος ἐξεπλήττετο ἀπὸ τὴν δειλίαν της καὶ τῇ ὡμολόγει τὴν ἔκπληξίν του,

— Τὶ θέλετε, τῷ ἐδήλωσεν, ἐὰν εἶσθε τουλάχιστον ἕνας Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, αὐτὸ δὲν θὰ μὲ ἐστενοχώρει, ἀλλ' ἕνας Βασιλεύς, αὐτὸ μὲ ταράσσει. Καὶ κατόπιν, ἕνας Βασιλεὺς δὲν πρέπει νὰ θαυμάζῃ τὰς λιγνὰς γυναῖκας. Λοιπόν, ἐγὼ εἶμαι μία σαρδέλλα ἐμπρὸς εἰς τὴν Σάραν Μπερνάρ.

Ὁ πάγος εἶχε σπάσει....Ἡ μυθικὴ Μπαλτὺ ἀνεφαίνετο πάλιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Καὶ ἀπεχωρίσθησαν γοητευμένοι ἀμφοτέρωθεν.

Ὁ ξένος μας δὲν ἠρκεῖτο ἀποδεικνύων τὴν συμπάθειάν του εἰς τοὺς διασήμους καλλιτέχνας· εἶχε φίλους καὶ μεταξὺ τῶν μετριοφρόνων ἠθοποιῶν. Ὁ Σαμπαντοῦ, ὁ καλὸς καὶ χαριτωμένος Σαμπαντοῦ, ποὺ ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν εἶναι ὁ πρῶτος βαρύτονος τοῦ Δημαρχιακοῦ Θεάτρου, ἦτο ἐξ αὐτῶν. Ἰδοὺ πῶς τὸ ἔμαθα· ὅταν

ὁ Βασιλεὺς ἔφθασεν εἰς Αἴξ, πρό τινων ἐτῶν, ὁ Σαμπαντοῦ, σπρώχνων μὲ τοὺς ἀγκῶνάς του, εἶχε φθάσει εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν χάχηδων ποὺ ἐπερίμεναν τὸν μονάρχην πρὸ τοῦ σταθμοῦ. Τὸ πλῆθος, μὲ ἐνθουσιασμόν, δὲν ἔπαυε νὰ φωνάζῃ «Ζήτω ὁ βασιλεὺς Γεώργιος!» Ὁ Σαμπαντοῦ, μὲ τὴν ἰσχυρὰν φωνήν του, ἐφώναζε δυνατώτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ διὰ νὰ φωνάζῃ καλλίτερα εἶχε κάμει ἓν βῆμα ἐμπρός....

Ἀλλ' ἕνας ἀστυφύλαξ ἐπετηροῦσε. Φοβούμενος μήπως ἡ βασιλικὴ συνοδεία ἐνοχληθῇ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀδιάκριτον, ἐπροχώρησε καὶ μὲ τόνον αὐταρχικὸν τῷ διατάσσει νὰ ὀπισθοχωρήσῃ εἰς τὴν γραμμήν του....

Ὁ Σαμπαντοῦ, ποὺ εἶναι Τουλουζανός, ἡτοιμάζετο νὰ διαμαρτυρηθῇ θορυβωδῶς, ὁπότε, ἐν τῷ μεταξύ, ἐφάνη ὁ Βασιλεύς.

— Πῶς! Κύριε Σαμπαντοῦ, εἶπε διακρίνας τὸν βαρύτονον· καλημέρα κύριε Σαμπαντοῦ! Πιάνονται ἐφέτος ;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε Βασιλεῦ, ἀπήντησεν ὁ Σαμπαντοῦ. Καὶ ἡ οἰκογένειά σας, πάντοτε ὑγιαίνει ; Λοιπὸν! Τόσῳ καλλίτερα!

Καὶ ὕστερα, στρεφόμενος εἰς τὸν κατάπληκτον ἀστυφύλακα·

— Τὴν ἅρπαξες καλά, παλληκάρι μου ;

Πῶς ὁ Βασιλεὺς ἐγνώριζε τὸν βαρύτονον ; Διατὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν πιάνονται ἐφέτος ;

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ τόπου, ἀναφέρουσαι τὸ γεγονὸς (διότι διεσκέδασαν μὲ αὐτὸ τὸ χρονογράφημα) ἔδωκαν μίαν ἐξήγησιν ποὺ δὲν ἐξήλεγξα. Ἀλλ' εἶναι συγχρόνως πολὺ διασκεδαστικὴ καὶ πολὺ ὁμοιαλήθης ὥστε τὴν ἀναφέρω ἐδῶ. Φαίνεται ὅτι ὁ Βασιλεύς, ποὺ συχνὰ ἔκαμνε τοὺς περιπάτους του πρὸς τὴν λίμνην τοῦ Μπουρζέ, εἶχεν ἀποφασίσει ἓν ἀπόγευμα νὰ ψαρεύσῃ μὲ καλαμίδα. Φέρων τὰ ἀναγκαῖα πάρεργα, μετέβη καὶ ἐγκατεστάθη εἰς μίαν ἀκτὴν τῆς λίμνης. Ἐπέρασαν δέκα λεπτά, εἴκοσι λεπτά. Τίποτε. Ὁ Βασιλεὺς ἐστενοχωρεῖτο τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον τριάκοντα μέτρα παρεκεῖ ἕνας ἄνθρωπος, —ἕνας ξένος ὅπως αὐτὸς—ἐσήκωνε κάθε στιγμὴν τὴν ὁρμιάν του, εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁποίας ἐσπαρταροῦσεν ἑκάστοτε μία πέστροφα ἢ ἄλλο ψάρι τῆς λίμνης. Ὁ μονάρχης, ἀπηλπισμένος, ἀπεφάσισε νὰ πλησιάσῃ τὸν ψαρᾶν, διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ πῶς κατορθώνει καὶ πιάνει τόσα ψάρια. Ἀλλ' αὐτὸς τὸν προλαμβάνει, σηκώνεται, χαιρετᾷ μὲ ἐθιμοταξίαν καὶ μὲ φωνὴν στέντορος.

— Μεγαλειότατε Βασιλεῦ....

— Πῶς μὲ γνωρίζετε ; λέγει ὁ Βασιλεύς.

— Μεγαλειότατε Βασιλεῦ, παρουσιάζομαι μόνος μου. Σαμπαντοῦ, βαρύτονος τοῦ θεάτρου τοῦ Καπιτωλίου τῆς Τουλούζης, τώρα δὲ πρῶτος κορυφαῖος τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου τοῦ Αἴξ - λε - Μπαίν....Σᾶς εἶδα εἰς τὸ προσκήνιον.

—Ἄ! ἔκαμεν ὁ Βασιλεύς, ἀμηχανῶν. Ἀλλ' ἐξηγήσατέ μοι, διατὶ πιάνετε τόσα ψάρια ἐνῷ ἐγώ....

—Ἡ συνήθεια, Μεγαλειότατε Βασιλεῦ, ἡ εὐστροφία, εἶτα «ἡ προσωπικὴ γοητεία». Χρειάζεται μία σπουδή, ἐγὼ ἔκαμα τὴν ἰδικήν μου εἰς τὸ Πενσανγκὲλ πλησίον τῆς Τουλούζης, εἰς τὴν σύρροιαν τῶν δύο ποταμῶν, Ἀριὲζ καὶ Γαρούνας.... Πενσανγκέλ!

Καὶ ἠσθάνετό τις, ὅτι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Σαμπαντοῦ ἔτρεχαν ὅλα τὰ πάθη τῆς νοσταλγίας.

— Δὲν ἐπήγατε ποτὲ εἰς τὸ Πενσανγκέλ; Πηγαίνετε, εἶναι ὁ παράδεισος τῶν ψαράδων!

— Βέβαια, θὰ πάγω μίαν ἡμέραν. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἐπιστρέψω ἀποτυχημένος.

— Οὐδέποτε. Τεθῆτε εἰς τὴν θέσιν μου, Μεγαλειότατε Βασιλεῦ, καὶ κάθε

φορὰν ποὺ θὰ σᾶς εἴπω «Χόπ», θὰ σηκώσετε τὴν καλαμίδα σας....καὶ θὰ μοῦ εἰπῆτε τότε.

Ὁ Βασιλεύς, τὸν ὁποῖον ἡ περιπέτεια αὐτὴ διεσκέδαζε, συνεμορφώθη. Μετὰ τρία λεπτά, ἡ στεντορεία φωνὴ τοῦ Σαμπαντοῦ ἔδιδε τὸ συμφωνηθὲν σῆμα. Ἦτο μία πέστροφα.

Τὸ ψάρευμα ἦτο θαυμάσιον.

***

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ποὺ ὅπως οἱ πλεῖστοι τῶν μοναρχῶν εἶναι ἀκούραστος πεζοπόρος, ἀνεχώρει καθημερινῶς εἰς περίπατον ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ ἐπανήρχετο τὴν ὥραν τοῦ δείπνου. Σχεδὸν πάντοτε ἔπερνε μαζί του ἕνα τῆς ἀκολουθίας του. Ἕνας ἀστυνόμος μου τοὺς ἠκολούθει. Ὅλοι οἱ χωρικοὶ τῶν πέριξ τοῦ Αἶξ ἐγνώριζαν τὸν ξένον μας καὶ τὸν ἐχαιρέτων ὅταν ἐπερνοῦσεν· ἦτο ὡσὰν ἕνας πυργοδεσπότης τοῦ τόπου. Πολὺ νεάζων τὸν χαρακτῆρα, διεσκέδαζεν ἐνίοτε παίζων ἓν παιγνίδι εἰς τὸν σύντροφόν του....μόλις, παραδείγματος χάριν, ἀντελαμβάνετο ὅτι οὗτος κατόπιν ἀριθμοῦ σεβαστοῦ χιλιομέτρων ποὺ ἐβάδισεν, ἤρχισε νὰ σύρῃ τὴν γλῶσσάν του, διὰ νὰ εἴπω ἔτσι; τῷ ἐπρότεινε νὰ ἔμβουν εἰς κάποιον καπηλεῖον διὰ νὰ δροσισθοῦν.

—Ὑπάρχει ἐκεῖ, προσέθετεν, ἕνα κρασάκι τοῦ τόπου, ποὺ ἔχει μίαν ἰδιαιτέραν γεῦσιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ πιῇ κανεὶς ὅλον διὰ μιᾶς.

Ὁ ἄλλος, εἴτε ἐδίψα εἴτε ὄχι, δὲν ἐτόλμα νὰ ἀρνηθῇ. Ἔμβαιναν λοιπὸν εἰς τὸ καπηλεῖον, ὁ Βασιλεὺς διέτασσε νὰ γεμίσουν ἓν μεγάλο ποτῆρι ἀπὸ αὐτὸ τὸ φημισμένον νέκταρ, καὶ τὸ προσέφερεν εἰς τὸν συνοδόν του, ἀποφεύγων νὰ πίῃ ὁ ἴδιος.... Ἦτο πράγματι κρασὶ «λάκυρος», μὲ ὅλως ἰδιαιτέραν γεῦσιν καὶ μυρωδιάν. Ὡμοίαζε πρὸς ξύδι. Τόσον ποὺ ὁ προσκεκλημένος τοῦ Βασιλέως, ὅταν ἄδειαζε τὸ ποτῆρί του ἀσυναισθήτως ἔκαμνε μορφασμὸν φρικώδη. Ἐν τούτοις, ἀπὸ σεβασμόν, δὲν ἐτολμοῦσε νὰ παραπονεθῇ....καὶ ὅταν ὁ μονάρχης, ποὺ εἶχε διασκεδάσει τρελλά, τῷ εἶπε μὲ πολλὴν σοβαρότητα·

—Ἐξαίσιον, δὲν εἶναι ἔτσι;

—Ὦ, βέβαια! ἐξαίσιον! ἀπαντοῦσε μὲ ὕφος πεπεισμένον.

Μὴ νομίσετε ἐν τούτοις ὅτι αἱ «κατεργαριαὶ» τοῦ βασιλέως ἦσαν πάντοτε σκληραί....συχνότατα ἐμαρτυροῦσαν ὑπὸ ἐξωτερικὸν πονηρόν, τὴν λεπτὴν καλωσύνην τῆς καρδίας του.

Ἐνθυμοῦμαι ἐπὶ τούτῳ ὅτι ἕνα χρόνον, εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Κυλόζ, ὅταν ἤρχετο ἀπὸ τὸ Αἶξ-λε-Μπαὶν καὶ διηυθύνετο εἰς Παρισίους, τὰ πρόσωπα τῆς ἀκολουθίας του καὶ ἐγὼ τὸν εἴχαμεν ἀφίσει μερικὰς στιγμὰς μόνον καὶ ἐφροντίζαμεν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, νὰ ἀγοράσωμεν βιβλία καὶ ἐφημερίδας. Λοιπὸν ἐνῷ αὐτὸς ἐπηγαινοήρχετο εἰς τὸ κρηπίδωμα τοῦ σταθμοῦ, διέκρινεν εἰς τὸ παράθυρον βαγονίου τρίτης θέσεως μίαν ἀγαθὴν γυναῖκα — χωρικὴν ροδοκκίνην καὶ παχειὰν — ποὺ προσεπάθει ματαίως νὰ ἀνοίξῃ τὴν θυρίδα καὶ ἐποδοκροτοῦσε μὲ θυμὸν καὶ ἀνυπομονησίαν. Ἔξαφνα, διέκρινε τὸν Βασιλέα ποὺ τὴν παρετήρει.

—Ἔ, ἐκεῖ κάτω ! Κύριε, τῷ φωνάζει, ἔλα νὰ μὲ βοηθήσῃς.

Ἀμέσως ὁ Βασιλεὺς ὁρμᾷ, ἀνοίγει τὴν θυρίδα καὶ δέχεται εἰς τοὺς βραχίονας τὴν πελωρίαν ταξιδιώτισσαν. Τότε αὐτὴ στρέφει πρὸς αὐτόν.

— Δός μου τὸ πανέρι μου μὲ τὰ λαχανικὰ καὶ τὴν σακκούλαν μου, διατάσσει.

Ὁ Βασιλεύς, εὐπειθὴς συμμορφοῦται. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφανήκαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κρηπιδώματος . . . Κρίνατε τὴν ἔκπληξίν μας ! Ἀλλ' ὁ μονάρχης μᾶς κάμνει νεῦμα νὰ μὴ θορυβήσωμεν. Καὶ ἔφερε, πραγματικῶς, τὰ πακέττα μέχρι τῆς αἰθούσης ἀναμονῆς, κατόπιν ἐπῆγε καὶ ἠγόρασε τὸ εἰσιτήριον τῆς ταξιδιώτι-

δος, ἡ ὁποία ἤλλασσε τραῖνον καὶ ἠρνήθη νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὴν τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου παρ' ὅλην τὴν ἐπιμονήν της. Ὁποίαν τερπνὴν ἀνάμνησιν θὰ ἐτήρησεν αὐτὴ διὰ τοὺς ταξιδιώτας ποὺ συναντᾷ τις εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Κυλόζ!

Ἄλλο ἐπεισόδιον, αὐτὸ ὅμως εἰς τὸ Αἴξ. Ὁ Βασιλεὺς εἶχε τὴν συνήθειαν κάθε βράδυ ὅταν ἄφηνε τὸ Καζῖνο νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὁμοῦ μὲ τὰ πρόσωπα τῆς ἀκολουθίας του, μὲ τὸ λεωφορεῖον ποὺ ἐτήρει πρὸς χρῆσιν του τὸ ξενοδοχεῖον. Ἕνα βράδυ, ἐνῷ ἤμεθα ἕτοιμοι νὰ ἀναβῶμεν εἰς τὸ λεωφορεῖον, μία ταξειδιώτισσα τοῦ ξεναδοχείου — ξένη κυρία — ἀγνοοῦσα ὅτι τοῦτο ἦτο προωρισμένον εἰδικῶς διὰ τὸν Βασιλέα, μᾶς προκαταλαμβάνει, ἐγκαθίσταται καὶ περιμένει νὰ φύγῃ. Ὅταν ἔκαμα κίνησιν νὰ τὴν πλησιάσω καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω νὰ καταβῇ,

—Ἄφες την, μὲ εἶπεν ὁ Βασιλεύς, δὲν μᾶς στενοχωρεῖ.

Ἀνεβήκαμεν λοιπόν, κάθημαι ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως, τὸ λεωφορεῖον ἀναχωρεῖ, ἀλλ' ἡ κυρία οὔτε κλονίζεται. Ἔξαφνα ὁ Βασιλεύς, διακόπτων τὴν σιωπήν, μοὶ ἀπευθύνει τὸν λόγον· τῷ ἀπαντῶ μεταχειριζόμενος φυσικὰ τοὺς συνήθεις τύπους «Μεγαλειότατε» καὶ «Βασιλεῦ».

Τότε ἡ κυρία μᾶς παρατηρεῖ τρομαγμένη, ὁρμᾷ εἰς τὸ παράθυρον, κτυπᾷ, καλεῖ.

—Τί ἔκαμα, Θεέ μου, τί ἔκαμα, φωνάζει, εὑρίσκομαι εἰς τὸ λεωφορεῖον τοῦ Βασιλέως, σταθῆτε ! σταθῆτε !

Κατόπιν στρεφομένη πρὸς τὸν Βασιλέα, μὲ χειρονομίαν θεατρικήν.

—Μεγαλειότατε, συγγνώμην ! λέγει.

Ὁ Βασιλεύς, καταληφθεὶς ἀπὸ ἀκράτητον γέλωτα, προσπαθεῖ νὰ τὴν καθησυχάσῃ.

Συγγνώμην, Κυρία, ἡσυχάσατε, μὴ φοβεῖσθε, ἕνας Βασιλεὺς δὲν εἶναι μία ἐπιδημία ! . . .

Ἡ κυρία ἡσύχασε· ἀλλ' ἕως οὗ φθάσωμεν μᾶς ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἀποσπάσωμεν μίαν λέξιν ἀπὸ τὸ συνεσταλμένον στόμα της . . .

Δὲν ὠμοίαζεν ἐν τούτῳ πρὸς τὰς περισσοτέρας γυναῖκας τῶν ὁποίων ὑφιστάμεθα τὸν αὐταρχικόν, ἀλλ' ἀξιαγάπητον δεσποτισμόν. Ποτὲ πράγματι ἕνας μονάρχης δὲν προεκάλεσεν, ἐφόσον γνωρίζω, περισσοτέραν περιέργειαν πολὺ συμπαθητικὴν μεταξὺ τοῦ θηλυκοῦ γένους, ὅσην ὁ βασιλεὺς Γεώργιος. Τὸ γόητρον τῆς θέσεώς του ἀναμφιβόλως συνέβαλλεν, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἡ κομψότης τοῦ προσώπου του, ἡ εὐγένεια τῶν τρόπων του καὶ τὸ κατακτητικὸν παράστημα τῶν μουστακιῶν του δὲν ἦσαν ξένα πρὸς τοῦτο....Εἴτε ὅταν ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖόν του, εἴτε ὅταν ἔμβαινεν εἰς ἓν ἑστιατόριον, ἢ εἰς αἴθουσαν τοῦ Καζίνου ἢ καὶ ἐφαίνετο εἰς τὸν Ἱππόδρομον, ἦτο τὸ ἀντικείμενον ἐσκεμμένων τεχνασμάτων, ὅπως τὸν πλησιάσουν, χαριτωμένων νεαρῶν γυναικῶν, ποὺ προφανῶς ἐπεθυμοῦσαν νὰ ἴδουν ἀπὸ κοντὰ πῶς εἶναι καμωμένος ἕνας Βασιλεύς....

Ἕνας ἄνθρωπος δὲν εἶναι ποτὲ ἀπαθὴς εἰς τέτοια σέβη. Ἐν τούτοις ὁ Γεώργιος ὁ Α' εἶχεν ἀρκετὸν πνεῦμα διὰ νὰ μὴ πιασθῇ· διεσκέδαζε, τὰς ἐδέχετο μὲ τὸν ἀξιαγάπητον σκεπτικισμόν του, κάπως εἰρωνικόν, μολονότι ἡ ἀδιάκριτος ἐπιμονή των συχνὰ τὸν ἀνησυχοῦσεν.

Ἐπὶ τέλους, διῆγεν ἐν Αἴξ, ὅπως καὶ ἐν Παρισίοις, βίον πολὺ ἥσυχον, πολὺ μεθοδικόν, ἀρκετὰ ὁμοιόμορφον· διότι εἰς αὐτὸν τὸν μονάρχην, ὅπως καὶ εἰς τοὺς πλείστους τῶν μοναρχῶν, ὑπάρχει ἐν καταπάτι ἀστοῦ, ποὺ πιστοποιεῖται ἀπὸ ἀθῴας μανίας. Οὕτω π.χ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καταλύει πάντοτε εἰς τὰ αὐτὰ ξενοδοχεῖα, καταλαμβάνει τὰ αὐτὰ διαμερίσματα καὶ ἐννοεῖ—τόσον ἀπεχθάνεται τὸ ἀπρόοπτον—νὰ εὕρῃ κάθε φορὰν ποὺ ἔρχεται εἰς αὐτά, νὰ ἐπανεύρῃ τὰ ἔπιπλα εἰς τὰς ἰδίας θέσεις ποὺ τὰ ἀφῆκεν. Ἐνθυμοῦμαι τὴν ἔκπληξίν μου ὅταν μίαν ἡμέραν εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Βασιλέως ὀλίγας στιγμὰς μετὰ τὴν ἄφιξίν του

εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Σπλανδὶδ τοῦ Αἴξ, τὸν ἠὖρα ἓξαφνα μεταφέροντα ἀγκαλιαστά, βοηθούμενον δὲ ἀπὸ τὸν ἰατρόν του, ἓν ἔπιπλον τύπου Λουδοβίκου ΙΕ'.

—Ἠξεύρετε, μοὶ εἶπεν, ἦτο ἄλλοτε πλησίον τῆς ἑστίας, καὶ τώρα τὸ ἐπανεῦρον πλησίον τοῦ παραθύρου. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ξαναφέρω εἰς τὴν θέσιν του.

Εἶπα ὅτι παρίστατο εὐχαρίστως εἰς τὰ ἱπποδρόμια καὶ τοὺς ἀνθοπολέμους. Ἀπεναντίας ἠρνεῖτο σφοδρῶς νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὸ κυνήγιον τῶν περιστεριῶν.

—Δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑποφέρω, μοὶ εἶπε, τὴν σφαγὴν πουλιῶν ἀνυπερασπίστων. Εἶναι μία ἄσκοπος βαρβαρότης.

Μολονότι δὲν συνεμερίζετο, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὠφελιμότητα τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τὸν ἐράσμιον σκεπτικισμὸν τῶν ρευματοπαθῶν κατοίκων τοῦ Αἴξ, οἱ ὁποῖοι, ὅταν τοὺς ἐρωτᾷ τις ἀκάκως διατὶ δὲν ἀκολουθοῦν τὴν θεραπείαν των, σᾶς ἀπαντοῦν μὲ χαμόγελον συμπαθείας. «Εἶναι καλὴ διὰ τοὺς Παρισινούς!», ἐν τούτοις ἐλάμβανε πολὺ σοβαρῶς τὸν τίτλον τοῦ «πολίτου τοῦ Αἴξ». Ὅταν ἐξεδηλώνετο κατὰ τὰς διαμονάς του, κάποια πυρκαϊὰ εἰς τὸν τόπον, δὲν ἔλειπε ποτὲ φθάνων πρῶτος εἰς τὸ πεδίον τοῦ δυστυχήματος καὶ διευθύνων τὰ βοηθήματα. Ὑπέγραφε προθύμως τὰς ἐπιτοπίους αἰτήσεις, ἐπηρώτα τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνέφερεν εἰς τὸν δήμαρχον τὰ παράπονα τῶν κατοίκων. Καὶ τῷ ἔλεγεν.

—Ἐὰν ποτὲ τεθῶ εἰς σύνταξιν ὡς Βασιλεύς, φρονῶ ὅτι θὰ παρουσιασθῶ ἐδῶ εἰς τὸ Δημαρχιακὸν Συμβούλιον....

***

Ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπίβλεψις τοῦ μονάρχου αὐτοῦ ἦτο εὐχάριστος ἀργομισθία, μοὶ συνέβη ἐν τούτοις, κάποτε ποὺ ἤμην μαζί του εἰς τὸ Αἴξ, ἕνας τρομερὸς φόβος. Κάποιο βράδυ, ἀκριβῶς, ποὺ ἤμην κοντά του εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱπποδρόμου τοῦ Καζίνου, ἕνας ἐκ τῶν ἀστυφυλάκων μου ἦλθε καὶ ἔθεσε μὲ τρόπον ἓν χαρτάκι εἰς τὸ χέρι μου· μὲ ἐπληροφόρει ὅτι ἓν ἄτομον Ρουμανικῆς ἐθνικότητος, μισέλλην δὲ ἐμμανής, ἔφθασεν εἰς τὸ Αἴξ, μὲ σκοπόν, ὅπως ἐφοβοῦντο, νὰ σκοτώσῃ τὸν Βασιλέα. Καμμία ἄλλη ἔνδειξις. Κρίνατε τὴν ταραχήν μου. Νὰ προειδοποιήσω τὸν Βασιλέα; Δὲν ἐτολμοῦσα. Θὰ τῷ ἐχαλνοῦσα, ἴσως, τὴν διαμονήν του. Νὰ τὸν ἀφήσω τοιαύτην στιγμὴν διὰ νὰ ὑπάγω νὰ λάβω πληροφορίας; Ὀλιγώτερον παρὰ ποτὲ δὲν ἠμποροῦσα νὰ τὸν ἀφήσω μόνον. Πῶς νὰ ἀνακαλύψω αὐτὸ τὸ ἄτομον; Ἴσως ἦτο ἐκεῖ, πολὺ πλησίον· αὐτομάτως παρετήρησα, μὲ σχολαστικοτάτην προσοχήν, ὅλα τὰ πρόσωπα ποὺ συνωθοῦντο πέριξ μας· δὲν ἐγκατέλειψα ἀπὸ τὸ βλέμμα μου ἐκείνους ποὺ μὲ ἐφαίνοντο νὰ παρατηροῦν πολὺ ἐπισταμένως τὸν φιλοξενούμενόν μας, προσεπαθοῦσα νὰ ἐπιτηρῶ κάθε κίνημα τῶν παικτῶν. Τὴν ἐπαύριον, ἀπὸ τῆς αὐγῆς, ἐτέθην εἰς ἐξερεύνησιν καὶ ἤρχισα μίαν ἀνάκρισιν. Δὲν ἔσχον καμμίαν δυσκολίαν ὅπως ἀνακαλύψω τὸν ἄνθρωπόν μου. Ἦτο ἕνας φοιτητὴς Ρουμᾶνος. Εἶχε καταλύσει εἰς κοινὸν ξενοδοχεῖον, καὶ ἔλεγαν δι' αὐτὸν ὅτι ἦτο ἀρκετὰ ἐξημμένος εἰς τὴν συμπεριφοράν του, ἐὰν ὄχι εἰς τὴν γλῶσσαν του. Νὰ τὸν συλλάβω; Ἀδύνατον, ἐφόσον δὲν εἶχα καμμίαν ἀκριβῆ κατηγορίαν ἐναντίον του. Ἐπροτίμησα νὰ ἐπιφορτίσω τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Αἴξ νὰ τὸν παρακολουθῇ ἐκ τοῦ πλησίον. Ἐγὼ δέ, ἔλαβα τὰ μέτρα μου ὥστε νὰ μὴ ἐγκαταλείψω τὸν Βασιλέα οὔτε μίαν στιγμήν. Τὰ πράγματα διήρκεσαν ἔτσι μερικὰς ἡμέρας. Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐγνώριζε τίποτε. Οὔτε ὁ Ρουμᾶνος. Εὐχαρίστως θὰ τῷ ἐπρομήθευα ἓν εἰσιτήριον σιδηροδρόμου διὰ νὰ ἀπέλθῃ.....

Ὁπότε, ἐν τῷ μεταξύ, ἓν πρωῒ ἕνας ἐκ τῶν ἀστυφυλάκων μου παρουσιάζεται τρομαγμένος.

—Ἐχάσαμεν τὴν παρακολούθησιν τοῦ Ρουμάνου, μοὶ ἀνήγγειλεν.

— Εἶσαι τρελλός, ἐφώναξα.

— Φεῦ ὄχι, ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖόν του τῇ ἀγνοίᾳ μας, καὶ δὲν ἠξεύρουν τὶ ἀπέγινε....

Μανιώδης, διέταξα ἀμέσως νὰ τὸν ἀναζητήσουν. Ἀδύνατον νὰ ἐπανεύρουν τὰ ἴχνη του.

Τό γε νῦν ἔχον, ἤμην σοβαρῶς ἀνήσυχος. Ἀπεφάσισα νὰ εἴπω ὅλα εἰς τὸν φιλοξενούμενόν μας, διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν ἐπιβλέπουν. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἠρκέσθη νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὤμους καὶ νὰ γελάσῃ.

—«Βλέπεις, Πάολι, εἶμαι μοιρολάτρης, μοὶ εἶπεν· ἐὰν ἦλθε ἡ ὥρα μου, οὔτε σὺ οὔτε ἐγὼ δὲν θὰ τὴν ἀποφύγωμεν καὶ δὲν θὰ δηλητηριάσω βεβαιότατα τὸν παραθερισμόν μου μὲ παρομοίας μικρολογίας. Δὲν εἶναι ἄλλως τε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ θὰ ἴδω τὸν κίνδυνον ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι δὲν φοβοῦμαι. Νά, παραδείγματος χάριν, πρό τινων ἐτῶν ἐπέστρεφα ἀπὸ τὸ Φάληρον ἓν ἀπόγευμα μὲ τὴν κόρην μου. Ἤμεθα ἐφ' ἁμάξης χωρὶς συνοδείαν. Ἔξαφνα, ὅταν ἐκ τύχης ἔστρεψα τὴν κεφαλήν, εὑρισκόμενος εἰς τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ, διέκρινα εἰς τὴν γωνίαν τοῦ δρόμου δύο σωλῆνας τουφεκιῶν ποὺ μᾶς ἐσκόπευαν. Μὲ ἓν κίνημα εὑρέθην ὄρθιος καὶ ἐξ ὁρμεμφύτου ἐστάθην ἐμπρὸς εἰς τὴν κόρη μου. Τὰ τουφέκια μὲ ἀκολουθοῦσαν πάντοτε καὶ εἶπα «Ἐτελείωσεν, ἀπέθανα» Καὶ ἠξεύρετε τὶ ἔκαμα; Ποτὲ δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὸ ἐξηγήσω εἰς ἑαυτὸν διατί· ἤρχισα νὰ μετρῶ φωνακτά. Ἕν! δύο! τρία! Αὐτὸ μὲ ἐφάνη ὅτι διήρκει ἕνα αἰῶνα· ἐσκόπευα νὰ προσθέσω «τέσσαρα» ὁπότε αἱ βολαὶ ἐπυρσοκρότησαν. Ἔκλεισα τὰ μάτια, αἱ σφαῖρα ἐσύριξαν εἰς τὰ αὐτιά μου. Τὰ ἄλογα, τρομαγμένα, παρεσύρθησαν. Εἴχαμεν σωθῆ. Δὲν ἔγινε πλέον ζήτημα αὐτοῦ τοῦ ἐπεισοδίου. Ὥστε ἂς μὴ ἀνησυχῶμεν ἐκ προτέρων, καλέ μου Πάολι· θὰ ἴδωμεν τὶ θὰ συμβῇ».

Ἐθαύμασα, ἀναμφιβόλως, τὴν ὡραίαν ψυχραιμίαν τοῦ μονάρχου. Ἀλλὰ δὲν εἶχα καθησυχάσει ὡς ἐκ τούτου περισσότερον....Ἐν τούτοις, ὁ Βασιλεὺς ἔσχε δίκαιον αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ ὄχι ἐγώ. Ποτὲ πλέον δὲν ἠκούσαμεν νὰ γίνεται λόγος περὶ τοῦ μυστηριώδους Ρουμάνου.

***

Ὁ Γεώργιος Α' ἄλλως τε τηρεῖ ἐξαιρέτους ἀναμνήσεις ἀπὸ τοὺς ἐν Αἴξ παραθερισμούς του. Θὰ ἀναφέρω μόνον, πρὸς ἀπόδειξιν, τὴν λύπην ποὺ μοὶ ἐξέφρασε τῷ 1910 εἰς μίαν ἐπιστολήν του διότι ἡ ἑλληνικὴ κρίσις τὸν ἠμπόδισε τὸ ἔτος ἐκεῖνο νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν συνήθη εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπίσκεψίν του.

«Ἐδῶ ὅπου τὸ καθῆκον μὲ κρατεῖ, διὰ πόσον καιρόν; κανεὶς δὲν ἠξεύρει, σκέπτομαι συχνὰ τοὺς φίλους μου τοῦ Αἴξ, τοὺς φίλους μου τῆς Γαλλίας, ποὺ θὰ εἶχα τόσην ἐπιθυμίαν νὰ ξαναΐδω, τοὺς περιπάτους μας, τὰς συνομιλίας μας, τὸν τόπον αὐτὸν ποὺ εἶναι τόσον ὡραῖος....Ἀλλ' ἡ ζωὴ εἶναι καμωμένη μὲ μικρὰς θυσίας. Δὲν σημαίνουν τίποτε ἐὰν ἐπιτύχῃ τις νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει. Καὶ ὁ ἰδικός μου εἶναι νὰ ἐξασφαλίσω εἰς τὸν λαόν μου τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐημερίαν ποὺ ἀξίζει».

Δὲν γνωρίζω καλλιτέραν εἰκόνα τοῦ Γεωργίου Α', Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Μετάφρασις Σοφοκλέους Ἀβρ. Χουδαβερδόγλου Θεοδότου.

ΕΥΧΑΙ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

ΔΙΑ ΤΑ "ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ„

Τὸ περιοδικόν μας, μολονότι κυκλοφορεῖ εἰς περιορισμένον κύκλον ἀναγνωστῶν περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ Σεβασμιωτάτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Στυλιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλεν εἰς τὸν κ. 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας καὶ τὸν Δ/ντὴν τοῦ Περιοδικοῦ κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτην τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

'Εν Πρεβέζῃ τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1955

Πρὸς τοὺς 'Αξιοτίμους

Κους Κους Λεονταρίτην, 'Αρχηγὸν 'Αστυνομίας Πόλεων
Νικόλαον 'Αρχιμανδρίτην Δ/ντὴν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν

ΑΘΗΝΑΣ

Μεταξὺ τῶν περιοδικῶν, ἅτινα ἀναγινώσκω εἶναι καὶ τὸ ἔγκριτον ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδόμενον «'Αστυνομικὰ Χρονικά». 'Η ὕλη τοῦ περιοδικοῦ πάντοτε ἐκλεκτὴ καὶ ἐπιμεμελημένη μοὶ προξενεῖ βαθεῖαν εὐχαρίστησιν καὶ κατὰ τοῦτο, διότι οἱ συμπαθεῖς ὁπλῖται τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος πρὸς ἐντρύφησιν, ἐνθάρρυνσιν καὶ προαγωγὴν τῶν ἰδανικῶν τοῦ Σώματος ἔχουν τὴν πνευματικὴν αὐτὴν πανδαισίαν, ἥτις τὰ μέγιστα προάγει τὰς ἀρετὰς ἀγωνιστῶν τῶν ἀθανάτων ἰδανικῶν τῆς Πατρίδος μας.

'Ιδιαιτέραν ἐντύπωσιν μοὶ προξενεῖ πάντοτε τὸ χρονογράφημα τοῦ περιοδικοῦ «'Ημερολόγιον 'Αστυφύλακος». Μέσα εἰς αὐτὸ ἀντανακλᾶται ἡ σπουδαία καὶ ἐπαινετὴ 'Εθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐργασία, ἥτις γίνεται ἀπὸ τὸ ἡρωϊκὸν καὶ τετιμημένον Σῶμα ὑμῶν.

'Επεθύμουν νὰ συγχαρῶ τὸν συντάκτην τοῦ 'Ημερολογίου διὰ τὴν παρατηρητικότητα καὶ παραστατικότητα τῶν διαφόρων χρονογραφημάτων καὶ νὰ συγχαρῶ καὶ 'Υμᾶς διὰ τὴν σοφὴν κατεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον δίδει μίαν ζωντανὴν εἰκόνα τοῦ συντελουμένου παρὰ τοῦ Σώματος μεγαλειώδους 'Εργου.

Μετὰ πάσης τιμῆς καὶ εὐχῶν
† 'Ο Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

'Ο κ. 'Αρχηγὸς εὐχαριστῶν ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν :

Σεβασμιώτατε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν, ὅτι ἔλαβον τὴν ἀπὸ 14 τρέχ. ἐπιστολὴν Ὑμῶν, σχετικῶς μὲ τὸ Ἀστυνομικὸν Περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», καὶ νὰ παρακαλέσω, ὅπως δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι οἱ εἰλικρινεῖς καὶ κολακευτικοὶ λόγοι Σας ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τῶν προσπαθειῶν μας διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου μορφώσεως τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, καθιστοῦν ἡμᾶς ὑπερηφάνους, διότι αἱ προσπάθειαι καὶ τὸ ἔργον ἡμῶν λίαν ἐπαινετῶς ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ὑφ' Ὑμῶν.

Μετ' ἀπείρου Σεβασμοῦ

Ὁ Ἀρχηγὸς

Θ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ

Σχετικὴν ἐπιστολὴν ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον καὶ ὁ Δ/ντὴς κ. Ἀρχιμανδρίτης.

Τὸ περιοδικὸν θεωρεῖ τιμήν του, ὅτι ἄνθρωποι τῆς ἀξίας καὶ τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Πρεβέζης ὁμιλοῦν καὶ κρίνουν τόσον ἐπαινετῶς τὴν καταβαλλομένην διὰ τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» προσπάθειαν διὰ τὴν ἐντελεσθέραν μόρφωσιν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διὰ τὸν Χριστιανικὸν καὶ κοινωνικὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Σεβασμιώτατον κ. Στυλιανὸν διὰ τὰς εὐχάς του καὶ θεωροῦντες τιμὴν ὅτι «Τὰ Ἀστυνομικὰ χρονικὰ» ἀποτελοῦντα τὸ πνευματικὸν ὄργανον τῆς «Ἀστυνομίας Πόλεων» κοσμοῦν τὸν βιβλιοθήκην του, τὸν ἐνεγράψαμεν εἰς τὴν στήλην τῶν φίλων, ποὺ μᾶς τιμοῦν παρακολουθοῦντες καὶ ἡμᾶς.

ΨΥΧΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Τὴν 30ην Ἰανουαρίου 1955 τῇ προσκλήσει τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν, ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτῆς διάλεξις ὑπὸ τοῦ Ἀστυν. Δ/τοῦ Α' κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου μὲ θέμα «Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ψυχικῶν φαινομένων ἀπὸ τὴν Ἐγκληματολογικὴν Ἀστυνομίαν».

Ἡ διάλεξις αὐτὴ τὴν ὁποίαν παρηκολούθησεν πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Κυρίες καὶ κύριοι

Ὁ σεβαστός, ἀειθαλὴς καὶ φίλτατος Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν κ. Ἄγγελος Τανάγρας, μὲ περιέλαβε στὸ προσκλητήριο τῶν ὁμιλητῶν, στὸ ὁποῖο ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴ δώσω τὸ παρόν.

Ἔτσι ὕστερα ἀπὸ 15 ὁλόκληρα χρόνια, μὲ μεγάλη μου χαρά, βλέπω τόσα ἀγαπητὰ πρόσωπα, ποὺ δὲν ἔπαψαν ποτὲ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐπιστήμη στὴν προσπάθειά της γιὰ τὴν ἔρευνα τῶν ψυχικῶν φαινομένων.

Τὸ θέμα, ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σήμερα, εἶναι **«ἡ χρησιμοποίησις τῶν ψυχικῶν φαινομένων ἀπὸ τὴν ἐγκληματολογικὴν Ἀστυνομίαν».**

Μὰ πρὶν ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ θέμα αὐτό, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς εἰπῶ μερικὰ πράγματα σχετικὰ μὲ τὸ ἐπάγγελμά μας, τὸ ἐπάγγελμα δηλαδὴ τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε διαβάσει ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα, ποὺ τόσο ἀφθονοῦν στὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ στὰ περίπτερα. Οἱ Σέρλοκ Χόλμς, οἱ Νὰτ Πίνκερτον, οἱ Ντὶκ καὶ οἱ ἄλλοι διάσημοι ντέτεκτιβ τῶν μυθιστορημάτων αὐτῶν, θὰ σᾶς ἔχουν κάμει νὰ νομίζετε, πὼς τὰ γραφεῖα μας εἶναι γεμάτα μὲ μυστήρια, καὶ μὲ καταχθόνια ἐργαλεῖα ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦμε κάθε φορὰ γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τῶν μυστηριωδῶν ἐγκληματιῶν.

Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀλήθεια. Εἴμαστε καὶ μεῖς, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, καὶ γιὰ κάθε περίπτωση χρησιμοποιοῦμε τὰ μέσα ποὺ μᾶς δίνουν οἱ ἐπιστῆμες καὶ οἱ τέχνες γιὰ νὰ κατορθώσουμε νὰ προλάβουμε διάφορα ἐγκλήματα ἢ νὰ παραδώσουμε στὴν δικαιοσύνη τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ποὺ κατώρθωσαν νὰ κάνουν ἕνα μεγάλο ἔγκλημα, χωρὶς νὰ γίνουν ἀμέσως γνωστοί.

Πρόκειται δηλαδὴ περὶ τῶν διαφόρων σκοτεινῶν ἐγκλημάτων, ὅπου οἱ ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ ἐνεργήσουν, ἤρεμα, μελετημένα, ἐπιστημονικά, ψυχολογημένα καὶ χωρὶς νὰ παραλείψουν τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ ὅ,τι θὰ μποροῦσε νὰ βοηθήσῃ στὴ διαλεύκανση τους καὶ στὴ σύλληψη τῶν ἐγκληματιῶν.

Ἔ, λοιπόν, οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοί, πρέπει νὰ ἔχουν ποικίλη καὶ πλουσιωτάτη ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωση γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ συγκεντρώσουν τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ποὺ θὰ ὁδηγήσουν στὴν ἐπιτυχία.

Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα, πρέπει νὰ ἔχουν **μεγάλη ψυχολογικὴ ἱκανότητα.** Ἀστυνομικὸς ποὺ δὲν θὰ μπορέσῃ σὲ μιὰ δεδομένη περίπτωση νὰ ψυχολογήσῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, ἐλάχιστες ἐλπίδες ἐπιτυχίας θὰ ἔχῃ.

Ἔτσι, ἕνας καλὸς ἀστυνομικός, δὲν πρέπει νὰ παραλείψῃ καμμιὰ ἀπολύτως ἐνέργεια, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ συγκεντρώσῃ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκμετάλλευση διαφόρων ἰχνῶν, πειστηρίων καὶ ψυχολογικῶν παρατηρήσεων, ποὺ θ' ἀφαιρέσουν σιγὰ—σιγὰ τὸν πέπλο τοῦ μυστηρίου καὶ θ' ἀποκαλύψουν τὸ ἔγκλημα καὶ τοὺς ἐγκληματίας, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι καὶ ὁπουδήποτε καὶ ἂν κρύπτωνται.

Ὥστε σήμερα, πρέπει νὰ θεωρῆται, ὅτι δὲν ἔχει ἀρτία καὶ πλήρη κατάρτιση ὁ ἀστυνομικὸς ἐκεῖνος, ποὺ σὲ μιὰ δεδομένη περίπτωση θ' ἀπορρίψῃ ἀσυζητητὶ

καὶ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ περιλάβῃ στὸν κύκλο τῶν ἐρευνῶν του, καὶ τὰ δεδομένα διαφόρων ψυχολογικῶν παρατηρήσεων καὶ ψυχικῶν φαινομένων.

Δικονομικῶς, ὁ ἀστυνομικὸς ἠμπορεῖ κατὰ τὰς ἐρεύνας του γιὰ τὴ διαλεύκανσή ἑνὸς ἐγκλήματος νὰ προβῇ σὲ κάθε ἐνέργεια νόμιμο, καὶ τέτοια εἶναι κάθε ἐνέργειά του, ποὺ δὲν θίγει τὴν προσωπικὴν ἐλευθερία, τὴν τιμὴ καὶ τὴ σωματικὴν ἀκεραιότητα τῶν πολιτῶν.

Κανένα λοιπὸν κώλυμα δὲν ὑπάρχει γιὰ τὴν 'Αστυνομία, νὰ χρησιμοποιήσῃ κατὰ τὴν ἔρευνα μιᾶς ἐγκληματικῆς ὑποθέσεως τὴ μεταβίβαση τῆς σκέψεως (τηλεπάθεια), τὴ διόραση, τὴν ψυχομετρία ἢ καὶ ἄλλα ψυχικὰ φαινόμενα.

Φυσικά, τὰ στοιχεῖα ποὺ μὲ τὴν τηλεπάθεια, τὴ διόραση ἢ τὴν ψυχομετρία θὰ ἐπισημανθοῦν, πρέπει νὰ ὑποστοῦν τὸν ἔλεγχο τῆς διαπιστώσεως. Καὶ τὸ σημεῖο ἀκριβῶς αὐτό, εἶναι τὸ λεπτότερο ἀπ' ὅλα, γιατὶ ὁ ἔλεγχος θὰ πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τρόπο ἐπιστημονικὰ καὶ τεχνικὰ τέλειο, ὥστε ν' ἀποφευχθοῦν σφάλματα, ποὺ ἠμποροῦν νὰ εἶναι εἰς βάρος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως ἀθῴου τινὸς ἀτόμου.

Ὅπως ἀνέφερα λοιπόν, ἡ χρησιμοποίησις ἀπὸ ἕναν ἀστυνομικὸ ἢ ἀνακριτή, τῶν ψυχικῶν φαινομένων, δὲν ἀντίκειται στὸ νόμο, ἐφόσον δὲν θίγει τὰ ἀτομικὰ καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα τοῦ πολίτου, καίτοι τοῦτο δὲν ἀναγράφεται ρητῶς στὴ Δικονομία, ὅπως ἔχῃ γίνει γιὰ ἄλλες ἀνακριτικὲς ἐνέργειες, δηλαδὴ γιὰ τὴν ἔρευνα, τὴ γραφογνωμοσύνη κλπ.

Συνέπεια τούτου εἶναι νὰ μὴ ἔχῃ γραφῇ τίποτε σχεδὸν σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ψυχικῶν φαινομένων, στὰ ἐπίσημα διδακτικὰ βιβλία τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρὸ 20ετίας εἶχα γράψει σχετικὴ μελέτη μὲ τίτλο «**Ἔγκλημα—Ὑπνωτισμὸς—Ὑποβολή**», ὅπου ἀνέπτυξα μὲ κάθε δυνατὴ λεπτομέρεια, ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ὑποβολὴ ἐν ἐγρηγόρσει, μὲ τὰς ὑποβολὰς ἐπὶ ὑστερικῶν ἀτόμων, τὰς αὐθυποβολάς, τὰς ἀμνησίας κλπ.

'Επίσης ἀνέλυσα τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ μὲ ἐγκλήματα, ποὺ διαπράττουν ὑπνωτισμένα ἄτομα, μὲ παραισθήσεις κατὰ τὴ διάρκεια ὑπνώσεως καὶ μὲ τὸν ποινικὸ καταλογισμὸ τῶν ἐγκλημάτων, ποὺ διαπράττουσι διάφορα ὑπνωτισμένα ἄτομα καὶ ὑπνοβάται.

Σὲ ἰδιαίτερο κεφάλαιον ἠσχολήθην καὶ μὲ τὸ σπανιώτατο μέν, ἀλλὰ πολὺ σπουδαῖο φαινόμενο τῆς διπλῆς ἢ πολλαπλῆς ἀτομικότητος, τὸ ὁποῖο φέρνει πλήρη σύγχυση στὶς δικαστικὲς ἀρχές, ὅταν πρόκειται περὶ ἐγκλήματος, καθὼς καὶ στοὺς ψυχοφιλοσόφους ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἑρμηνείας τοῦ φαινομένου αὐτοῦ.

Τέλος στὸ βιβλίο μου αὐτὸ ἐξετάζω καὶ τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ψυχικῶν φαινομένων γιὰ τὴν ἐξιχνίαση τῶν ἐγκλημάτων.

Πρὶν ἀναφέρω ὅμως ὡρισμένες περιπτώσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες τὰ ψυχικὰ φαινόμενα συνετέλεσαν στὴν ἐξιχνίαση διαφόρων ἐγκλημάτων καὶ στὴ σύλληψη τῶν δραστῶν, θὰ τονίσω ὅτι, οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ οἱ ἀνακριταὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν ὅλα τὰ νεώτερα τεχνικά, ἐπιστημονικὰ καὶ πρακτικὰ ἀκόμη μέσα, τὰ ὁποῖα ἔχουν στὴν διάθεσή τους, χωρὶς νὰ παραλείπουν, ὅταν τοῦτο εἶναι δυνατόν, νὰ χρησιμοποιήσουν καὶ τὰ ψυχικὰ φαινόμενα.

Καὶ τώρα, θὰ σᾶς ἀναφέρω μερικὲς περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες μὲ τὴ χρήση τῶν ψυχικῶν φαινομένων, τόσον σὲ ξένες χῶρες, ὅσο καὶ στὴν 'Ελλάδα, ἀπεκαλύφθησαν σκοτεινὰ ἐγκλήματα καὶ συνελήφθησαν οἱ δράσται τούτων.

α) Μιὰ τέτοια περίπτωση συνέβη στὴ Γαλλία. Τὴν ἀναφέρει ὁ Καθηγητὴς τῆς 'Εγκληματολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῶν Παρισίων George Guilhermet στὸ βιβλίο του «Πῶς γινόμεθα ἐγκληματίαι». Τὸ πήραμε ἀπὸ τὴν 'Ελληνικὴ μετάφραση τοῦ Εἰσαγγελέως 'Εφετῶν κ. Φωτάκη. Μᾶς λέγει λοιπὸν ὁ Guilhermet τὰ ἑξῆς :

«Ἡ «Matin» τῆς 23 'Οκτωβρίου 1911 ἀναφέρει ἕνα περίεργο παράδειγμα » χρησιμοποιήσεως τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία. Στὴν πόλη Gien πλησίον

» τοῦ Pau στὶς κλιτύες τοῦ ὄρους Jurancon, ὅπου βγαίνει τὸ καλὸ κρασὶ τὸ » ἀγαπητὸ στὸν Ἐρρῖκο Δ', ἐγεννήθη ἡ ἡρωΐδα μας 19 χρόνια πρὸ τοῦ συμβάντος.

«Ὁ ἰατρός, ὅπου εἰργάζετο ὡς ὑπηρέτρια, πίστευε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κατα- » στάσεως ἁπλῆς ὑστερίας. Ἡ ἀσθένεια ὅμως αὐτή, προσελάμβανε μορφὲς πολὺ » παράδοξες. Πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα, ἡ μικρή, ἀπεκοιμᾶτο ἀπότομα καὶ μὲ κλει- » στὰ μάτια ἐξηκολούθει νὰ βαδίζῃ, νὰ ὁμιλῇ καὶ μὲ μιὰ λέξη ν' ἀπασχολῆται μὲ » τὶς ἐργασίες της. Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν, ἐνῷ ἠσχολεῖτο στὸ ν' ἀρμέγῃ τὶς » ἀγελάδες, βγῆκε ἀπότομα ἀπὸ τὸ στάβλο φωνάζοντας. «**Σκότωσαν τὸν πατέ-** » **ρα μου μὲ μιὰ τουφεκιά**». Τὸ γεγονὸς ἦταν ἀκριβές. Ὁ πατέρας της » βρέθηκε σὲ ἐρωτικὴ συνάντηση μὲ ἔγγαμο γυναῖκα καὶ ἐνῷ προσπαθοῦσε νὰ » φύγῃ ἀπὸ τὴ στέγη τοῦ σπιτιοῦ, εἶχε φονευθῆ ἀπὸ τὸν ἀτιμασθέντα σύζυγο, ἀκρι- » βῶς τὴν ὥρα, ποὺ ἡ κόρη του εἶχε τὴν τηλεπαθικὴ ὀπτασία. Προχωροῦμε τώρα » στὸ γεγονός, ποὺ εἶναι καὶ τὸ ἀντικείμενο τῆς ἱστορίας αὐτῆς. Ἡ ἀφήγηση ἔγινε » ἀπὸ τὸν γιατρὸ παρουσία πολλῶν μαρτύρων. «Γνωρίζετε ἔλεγε ὅτι κατὰ τὴ » θερινὴ περίοδο πηγαίνω στὸ Eaux Bonnes, ὅπου εἶμαι σύμβουλος ἰατρός. Λοιπὸν » τὴν 31 Αὐγούστου, ἕνας συνάδελφός μου ἀπὸ τὸ Pau ὁ γιατρὸς Meunier, ὁ ὁποῖος » κατὰ τὴν αὐτὴ περίοδο παραμένει ἐπίσης στὸ Eaux Bonnes, ἔγινε θῦμα σοβαρῆς » κλοπῆς. Γυρίζοντας στὸ σπίτι του βρῆκε τὰ συρτάρια τοῦ γραφείου του διαρρηγ- » μένα, παρετήρησε δὲ καὶ τὴν ἐξαφάνιση ποσοῦ 3.000 φράγκων. Ἡ τοπικὴ » Ἀστυνομία δὲν μπόρεσε ν' ἀνακαλύψῃ τὸν αὐτουργὸ τῆς κλοπῆς αὐτῆς, κατὰ δὲ » τοὺς τελευταίους μῆνες δύο πράκτορες τῆς Ἀνακριτικῆς Ἀστυνομίας ἀπεστά- » λησαν εἰς Bordau γιὰ τὴν ἐνέργεια ἀνακρίσεων.

«Ἐπειδὴ ἄκουσαν νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν ὑπηρέτριά μου, μὲ παρακάλεσαν » νὰ τὴν ἐμπιστευθῶ σ' αὐτούς. Ἐδέχθηκα εὐχαρίστως τὴν πρόταση καὶ ἀφοῦ ἐδή- » λωσα σ' αὐτοὺς ὅτι δὲν εἶχα πολλὲς ἐλπίδες γιὰ τὴν τελικὴ ἔκβαση, ἀναχωρήσαμε » μαζὶ μὲ αὐτοκίνητο στὸ Eaux Bonnes. Μόλις ἐκοιμήθη ἡ ὑπηρέτρια, ἀνεκρίθη » ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς. Στὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν, ἀπήντησε, ὅτι ἔβλεπε » τοὺς κλέπτες καὶ συνάμα ὑπέδειξε τὸ μέρος, ὅπου εἶχαν κρύψει τὸ χρῆμα.

«Ἡ ἴδια μᾶς ὡδήγησε μέσα στὸ δάσος, ὅπου ἀνακαλύψαμε τεμάχια χάρτου, » τὰ ὁποῖα ἀνῆκον, ὅπως ἔλεγε, στοὺς κλέπτες.

«Τὴν ἑπομένη μέρα οἱ ἀστυνομικοί, προέβαιναν στὴν σύλληψη δύο ἀτόμων, » ποὺ ἀπεδείχθησαν οἱ δρᾶσται τῆς κλοπῆς». Στὴν περίπτωση αὐτὴ βλέπουμε, πῶς μὲ τὴ χρησιμοποίηση τῆς ὑπηρετρίας αὐτῆς, ποὺ ἦταν ἕνα διαισθητικὸ ἄτομο, κατορ- θώθη ἡ ἀνεύρεση τῶν κλοπιμαίων καὶ ἡ ἀνακάλυψη τῶν δραστῶν τῆς κλοπῆς.

Μὰ καὶ οἱ ραβδοσκόποι ἠμποροῦν νὰ προσφέρουν ἐξαιρετικὲς ὑπηρεσίες σὲ διάφορες ἀστυνομικῆς ἢ ἐγκληματολογικῆς φύσεως ὑποθέσεις.

Στὴ Revue Metapsychique τῶν Παρισίων, ἔχουν δημοσιευθῆ ἀπὸ τὸν κ. G. De Vesme δύο ἀστυνομικὲς ἐπιτυχίες τοῦ Γάλλου διαισθητικοῦ (ραβδοσκόπου) ἀββᾶ Mermet, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδικὸς ραβδοσκόπος ἀπὸ τοὺς ἀναγνωρισμένους ἐπισήμως.

Ἡ πρώτη ἐπιτυχία εἶναι ἡ ἑξῆς :

«Ὅταν ἐξηφανίσθη ἕνας νέος, ὁ ἀδελφός του πῆγε στὸν ἀββᾶ Mermet, γιατὶ » ἡ Ἀστυνομία δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν εὕρῃ. Ὁ Mermet πῆρε τὸ χάρτη τῆς περι- » φερείας, ὅπου εἶχε πάει ὁ ἐξαφανισθεὶς νέος καὶ ἐσημείωσε τὸ δρόμο, ποὺ ἀκο- » λούθησε καὶ τὸ μέρος ὅπου ἐσταμάτησε. Ἐπίσης ἐσημείωσε ὅτι ἐδολοφονήθη » καὶ ὅτι τὸ πτῶμα του μετεφέρθη στοὺς ὤμους ἀπὸ ἄνθρωπο ἀναστήματος 1,70 » περίπου, ὅπου ἐρρίφθη σ' ἕνα βάραθρο τοῦ ποταμοῦ Hongen βάθους πλέον τῶν » τεσσάρων μέτρων, καὶ ὅτι στὰ ροῦχα του δὲν ὑπάρχει κανένα ἀντικείμενον ἀξίας.

«Ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἀκριβῆ, γιατὶ εὑρέθη πράγματι 9 ἡμέρες μετὰ τὴν ἐξαφά- » νιση τὸ πτῶμα, στὸ σημεῖο ποὺ καθώριζε ὁ Mermet μὲ τραῦμα διὰ μαχαίρας, » διεπιστώθη δὲ ὅτι ὁ φονευθεὶς εἶχε ἀκολουθήσει τὸ δρόμο ποὺ ἐσημείωσε ὁ » ἀββᾶς καὶ ὅτι μετὰ τὸ φόνο μετεφέρθη τὸ πτῶμα καὶ ἐρρίφθη στὸν ποταμό.

» Ἐπίσης ἐξηκριβώθη ὅτι οἱ φονεῖς ἀφήρεσαν τὰ ἀντικείμενα, ποὺ εἶχε τὸ θῦμα
» τους, τὸ δὲ πορτοφόλι του βρέθηκε μακρύτερα».

Ἡ δεύτερη ἐπιτυχία τοῦ Mermet ἐδημοσιεύθη στὴ Matin τῆς 26 Μαρτίου 1934 καὶ εἶναι ἡ ἑξῆς :

«Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1933 στὸ Siere, τῆς περιφερείας τοῦ Valais, ἐξηφανίσθη
» μυστηριωδῶς ἕνα παιδὶ 5 ἐτῶν. Ἡ Ἀστυνομία τὸ ἀνεζήτησε παντοῦ ἀλλὰ δὲν τὸ
» ἀνεῦρε. Τότε, οἱ γονεῖς τοῦ παιδίου, ἔγραψαν σχετικῶς στὸν ἀββᾶ Mermet, ὁ
» ὁποῖος ἐζήτησε καὶ τοῦ ἀπεστάλη λεπτομερὴς τοπογραφικὸς χάρτης τῆς τοπο-
» θεσίας, ὅπου ἔγινε ἡ ἐξαφάνισις. Ἀφοῦ ὁ Mermet ἐξήτασε μὲ τὸ ἐκκρεμές του,
» ἀπήντησε τὰ ἑξῆς στοὺς γονεῖς : «Τὸ παιδὶ ἀνηρπάγη ἀπὸ ἀετό, ὁ ὁποῖος
» πρῶτα μὲν τὸ ἀπέθεσε σὲ ὡρισμένο μέρος, ποὺ προσδιώρισε, καὶ κατόπιν
» τὸ μετέφερε στὸ ὄρος σὲ σημεῖο τὸ ὁποῖο σᾶς ὑποδεικνύω πάνω στὸ χάρτη».
» Ἀμέσως ὠργανώθη ἀποστολή, ἡ ὁποία δὲν μπόρεσε νὰ τὸ βρῇ γιατὶ εἶχε πέσει
» ἐν τῷ μεταξὺ χιόνι καὶ σκέπασε τὸ ὄρος. Μόλις ὅμως ἔλυωσαν τὰ χιόνια, ἡ οἰκο-
» γένεια εἰδοποίησε τὸν ἀββᾶ Mermet ὅτι τὸ πτῶμα τοῦ παιδιοῦ βρέθηκε στὸ μέ-
» ρος ἀκριβῶς ποὺ εἶχε ὑποδείξει».

Ἐκτὸς ὅμως τῆς Ἀστυνομίας τῶν Παρισίων, καὶ ἡ περίφημος Ἀγγλικὴ Ἀστυνομία ἡ Scotland Yard ἐπέτυχε μὲ τὴν χρησιμοποίηση τῶν ψυχικῶν φαινομένων τὴν ἐξιχνίαση σοβαρωτάτων καὶ φρικιαστικῶν ἐγκλημάτων.

Στὸ περιοδικὸ The Outspan (φύλλα 317 καὶ 318 τοῦ 1933) ἐκτίθεται ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸ τῆς Scotland Yard κ. Edwin T. Noodhall πῶς ἀπεκαλύφθη χάρις στὴ διαισθητικότητα ἑνὸς ἀτόμου κατὰ τὸ ἔτος 1888 στὴν Ἀγγλία, ὁ περίφημος Τζάκ, ποὺ μὲ τὰ φρικιαστικά του ἐγκλήματά του, εἶχε προκαλέσει πανικὸ καὶ εἶχε θέσει σὲ κίνηση γιὰ τὴν ἀνακάλυψή του ὁλόκληρη τὴν Ἀστυνομία τῆς Ἀγγλικῆς Αὐτοκρατορίας. Τὸ ἱστορικὸ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ἔχει ὡς ἀκολούθως :

«Κατὰ τὸ φθινόπωρο τοῦ 1888 στὴ συνοικία East End τοῦ Λονδίνου
» ἄγνωστος σαδιστὴς μὲ διεστραμμένες ὀρέξεις τοῦ χειροτέρου εἴδους, διέπραξε
» κατὰ σειρὰν ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴ φρίκη ὄχι μόνον στὴν Ἀγ-
» γλία, ἀλλὰ καὶ σ' ὁλόκληρο τὴν Εὐρώπη. Οὗτος εὗρισκε εὐχαρίστηση νὰ βασα-
» νίζῃ τὶς γυναῖκες, τὶς ὁποῖες γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ παρέσυρε, προκαλῶν σ' αὐτὲς
» τὸν ὑπέρτατο βαθμὸ τοῦ πόνου, καὶ πρὸς τοῦτο μετὰ ψυχραιμίας ἔσχιζε τὶς κοι-
» λιές των καὶ καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου τὶς παρέλυε αὐτὸς ὠργίαζεν.
» Πέντε κατὰ σειρὰν ἐγκλήματα εἶχε διαπράξει ὁ ἀποτρόπαιος κακοῦργος, ὁ ὁποῖος
» πλέον ἦτο γνωστὸς μὲ τὴν ἐπωνυμία **«Τζὰκ ὁ ἀντεροβγάλτης»** καὶ ὅμως παρέμε-
» νεν ἀσύλληπτος. Οἱ καλλίτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Scotland Yard καὶ 12.000 ἀστυνο-
» μικοὶ εἶχαν περιζώσει τὸ East Ent καὶ ἐν τούτοις τὰ ἐγκλήματα ἐπανελαμβάνοντο.

«Καὶ ἐνῷ οἱ ἔρευνες τῶν ἀστυνομικῶν ἀπετύγχανον καὶ κῦμα φρίκης εἶχε διαχυ-
» θῇ παντοῦ, ἕνα ἄτομο, ἑνὸς ἁπλὸς ἰδιώτης, προικισμένος μὲ τὴν θαυμασία ἰδιότητα
» τῆς διαισθήσεως, παρέδωκε τὸν μανιακὸν αὐτὸν στὰ χέρια τῆς Ἀστυνομίας.

«Τὸ διαισθητικὸ αὐτὸ ἄτομο, μιὰ μέρα εἶχε ἐπιβιβασθῇ σὲ λεωφορεῖο μὲ τὴ
» γυναῖκα του καὶ ἐκάθητο στὴ γωνία. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἔνοιωσε μιὰ παράδοξο τα-
» ραχὴ καὶ ἀμέσως ἔστρεψε πρὸς τὴν ἄλλη γωνιὰ τοῦ ὀχήματος, ὁπότε εἶδε ἕνα κύριο
» ἄψογα ντυμένον καὶ καθ' ὅλα εὐπαρουσίαστον, ὁ ὁποῖος ἐκείνη τὴ στιγμὴ μπῆκε
» στὸ ὄχημα καὶ κάθισε. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ βλέμματά τους διεσταυρώθησαν καὶ τὸ
» διαισθητικὸ ἄτομο τὸ ἐκλόνισε περίεργο αἴσθημα, ὡσὰν ρεῦμα ψυχροῦ ἀέρος
» νὰ πέρασε τὸ σπονδυλική του στήλη. Ἔστρεψε ἀμέσως στὴ γυναῖκα του καὶ τῆς
» εἶπε μετὰ πεποιθήσεως, δείχνοντας τὸν κύριο : **«Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος εἶναι
» ὁ Τζὰκ ὁ ἀντεροβγάλτης»**. Τὸ ὄχημα κατηυθύνετο πρὸς τὸ Langaster Gate
» καὶ ὅταν ἔφθασε στὸ Marble Arch, ὁ κακοῦργος κατέβηκε. Ὁ διαισθητικὸς τὸν
» ἀκολούθησε καὶ δὲν τὸν ἀφῆκε ἀπὸ τὰ μάτια του, μέχρις ὅτου μπῆκε σὲ ὡραιο-
» τάτη ἅμαξα καὶ ἐπήγαινε πρὸς τὸ Ruidic. Τότε ἔσπευσε νὰ συναντήσῃ τὸν ἀστυ-

» φύλακα τῆς περιφερείας, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπέδειξε τὸν ἄγνωστο λέγοντας : » «**Αὐτὸς εἶναι ὁ Τζάκ, πιάστε τον**». Ὁ ἀστυφύλαξ ἐγέλασε καὶ προφανῶς τὸν πῆρε » γιὰ τρελλό, πλὴν αὐτὸς ἐπιμένων, συνήντησε ἀνώτερο ἀστυνομικό, πρὸς τὸν » ὁποῖο ἐξιστόρησε τὶ τοῦ συνέβη. Ὁ ἀστυνομικὸς αὐτὸς ἔδωσε κάποια σημασία » στὴν ἀνακοίνωση τοῦ διαισθητικοῦ καὶ δὲν ἔκρινε ἄσκοπο νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ. » Πράγματι κατ' ἐπιθυμίαν αὐτοῦ πῆγαν στὸν τόπο, ὅπου διεπράχθη ὁ τελευταῖος » φόνος ἀπὸ τὸν Τζάκ. Ὅταν ἔφθασαν ἐκεῖ, παράδοξα αἰσθήματα ἐτάραξαν τὸν διαι- » σθητικό, τοῦ ὁποίου ἀστραπιαίως τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πρὸς τὴ δυτικὴ κατεύ- » θυνση. Εἶχε ἀνεύρει τὰ ψυχικὰ ἴχνη καὶ ἀμέσως ἄρχισε βαδίζοντας ἐπὶ πολύ, » ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους. Δὲν ἀμφέβαλλε καθόλου περὶ τῆς κατευθύν- » σεως, τὴν ὁποία εἶχε λάβει, ἀλλὰ βάδιζε μὲ σταθερότητα, μέχρις ὅτου ἔφθασε » σ' ἕνα δρόμο τοῦ West καὶ ἀφοῦ ἐστάθη ἀπότομα ἔξω ἀπὸ ἕνα μεγάλο σπίτι » μὲ ἐπιβλητικὴ ὄψη, ἐκλονίσθη καὶ ἐφώναξε «**Ἐδῶ εἶναι ὁ δολοφόνος**».

«Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀπεγοητεύθη καὶ νόμισε ὅτι οἱ κόποι του ἦσαν χαμένοι, » γιατὶ τὸ σπίτι, ποὺ ὑπεδείχθη, ἦταν ἡ κατοικία ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πλέον φημισμέ- » νους γιατροὺς τοῦ Λονδίνου, ἀνωτέρου πάσης ὑπονοίας. Ἐν τούτοις ὁ διαισθητικὸς » ἦταν τόσο ἐπίμονος στοὺς ἰσχυρισμούς του καὶ ἔδινε τόσο ἀκριβῆ περιγραφὴ τοῦ » ἐσωτερικοῦ τοῦ σπιτιοῦ, ὥστε ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ.

«Μιὰ λεπτομερὴς ἀνάκρισις τῆς γυναικὸς τοῦ γιατροῦ, ἔφερε εἰς φῶς τὴν » πλέον φρικιαστικὴ ἱστορία ποὺ ποτὲ ἐφαντάσθη κανείς. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, » ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον διακεκριμμένους γιατροὺς τοῦ Λονδίνου, εἶχε διπλῆ προσω- » πικότητα.

«Ὅταν εὑρίσκετο στὴ φυσική του κατάσταση ἦταν ὁ ἱκανώτερος γιατρός, » ποὺ εἶχε ἀφιερώσει τὴ ζωή του καὶ τὸ ταλέντο του γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν » πασχόντων. Ὅταν ἔπεφτε στὴ δευτέρα, τὴν ἔκρυθμο κατάσταση, ἦταν ὁ παράφρων, » τὸ σαδιστικὸ τέρας, τὸ ὁποῖο ἐτρομοκράτησε τὸ White Chapel καὶ ἔσπειρε τὴν » φρικίαση τοῦ τρόμου σ' ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη. Τὰ ἐγκλήματα ποὺ διέπραττε στὴ » δευτέρα αὐτὴ κατάσταση δὲν τὰ ἐνεθυμεῖτο καθόλου.

«Μετὰ τὴν ἀποκάλυψη αὐτή, γιὰ ὡρισμένους λόγους, δὲν ἐτηρήθησαν οἱ συνη- » θισμένες διατυπώσεις τοῦ Νόμου, οὔτε ἔγινε καμμιὰ ἀνακοίνωση στὸν τύπο καὶ » στὸ κοινό. Ἐπειδὴ δὲ ὁ γιατρὸς αὐτὸς ἀνῆκε στοὺς ἀνωτάτους καὶ ἰσχυροὺς κύκλους, » λέγεται, ὅτι ἡ Ἀστυνομία τὸν ἔκλεισε σὲ εἰδικὸ ἄσυλο καὶ γιὰ νὰ μὴ σχολιασθῇ » ἡ ἐξαφάνισή του, ἀνηγγέλθη ὅτι ἀπέθανε αἰφνιδίως ἀπὸ συγκοπὴ καρδίας καὶ » ἔγινε ἡ κηδεία του κανονικῶς, μὲ κενὸ φυσικὰ τὸ φέρετρο».

—Ὁ ἴδιος ὁ ἀστυνομικὸς τῆς Scotland Yard περιγράφει καὶ μιὰ ἄλλη περί- πτωση κατὰ τὴν ὁποία διὰ τῆς **ψυχομετρίας**, καθωδηγήθη ἡ Ἀστυνομία στὴν ἀκόλουθο ἐξιχνίαση ἐγκλήματος :

«Στὶς 20 Αὐγούστου 1920 ἀνευρέθη στὴν παραλία τοῦ East Bourne κρυμ- » μένο στὴν ἄμμο τὸ πτῶμα νεάνιδος, ἡ ὁποία προφανῶς εἶχε δολοφονηθῇ, γιατὶ » ἔφερε τραύματα στὸ κεφάλι. Ἡ Ἀστυνομία ἐξηκρίβωσε ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ὠνομάζετο » Εἰρήνη Munro καὶ ὅτι κατήγετο ἐκ Σκωτίας, κατέστη ὅμως ἀδύνατο ν' ἀνακα- » λύψῃ τοὺς δράστας τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς συν- » τάκτας ὁ Harold Speer ἐκ δημοσιογραφικῆς περιεργείας ὁρμώμενος, κατέφυγε » στὴ δεσποινίδα Groebel, τῆς ὁποίας ἦταν ἀνεγνωρισμένη ἡ διαισθητικὴ ἱκανότης. » Αὐτὴ ἐζήτησε καὶ πῆγε στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, ὕστερα δὲ πῆρε στὰ χέρια της » ἀντικείμενα τῆς δολοφονηθείσης νέας καὶ ἀφοῦ περιέπεσε σὲ κατάσταση ὑπνώ- » σεως, ἄρχισε νὰ ἐξιστορῇ, πῶς ἔγινε ὁ φόνος, ὡσὰν νὰ ἦταν αὐτὴ τὸ θῦμα. » Ἀνέφερε λοιπὸν ὅτι, ἐνῶ περιπατοῦσε στὴν παραλία, δύο ἄτομα ἐρωτοτροποῦσαν » πρὸς αὐτή. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τῆς ἐπετέθη μὲ σκοπὸ νὰ τῆς » ἁφαιρέσῃ τὴν τσάντα, ἐκείνη ὅμως ἀντεστάθη, ὁπότε ὁ ἄλλος τὴν ἐκτύπησε στὸ » κεφάλι μὲ τὸ μπαστοῦνι του κι' ἔτσι τὴν ἐσκότωσε· ὕστερα τὴν ἔθαψαν στὴν ἄμμο.

» 'Αφοῦ ἐξέθεσε καὶ ἄλλες λεπτομέρειες γιὰ τὸ φόνο, εἶπε μὲ πεποίθηση «**Βλέπω » τὸν ἕνα τῶν φονέων μου στὸ ξενοδοχεῖον** Albermarle» καὶ περιέγραψε » τὰ χαρακτηριστικά του. 'Ο δημοσιογράφος ἔσπευσε καὶ ἀνεκοίνωσε αὐτὰ στὸ γε- » νικὸ ἐπιθεωρητὴ τῆς Scotland Yard κ. Mercer, ὁποῖος ἐνεργήσας πρὸς τὴ δο- » θεῖσα κατεύθυνση, εἶχε στὰ χέρια του ἐντὸς 24 ὡρῶν τοὺς ἐνόχους Jack Alfred » Field καὶ William Thomas Gray, οἱ ὁποῖοι καὶ κατεδικάσθησαν σὲ θάνατο » ἀπαγχονισθέντες».

—'Αλλὰ καὶ στὴν 'Ελλάδα ἔχομε περιπτώσεις, ποὺ τὰ ψυχικὰ φαινόμενα ἐβοήθησαν τὴν 'Αστυνομία στὴν ἐξιχνίαση διαφόρων ὑποθέσεων.

"Ενα τέτοιο περιστατικὸ ἀνέφερα στὴν 'Εταιρία τῶν Ψυχικῶν 'Ερευνῶν, γιατὶ ἐπρόκειτο περὶ μεταβιβάσεως σκέψεως εἰς ἐμένα τὸν ἴδιον, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεκαλύφθησαν οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ καὶ ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς ἐμπρησμοῦ καταστήματος, ποὺ εἶχε γίνει πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

Θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ τὸ περιστατικὸ αὐτό : Στὶς 7 Νοεμβρίου τοῦ 1930 ὡς Διοικητὴς τοῦ ΣΤ' Τμήματος 'Ασφαλείας, συνέλαβα τὸν διαρρήκτη Κυριάκο Καρακώστα ἐτῶν 33, ὁ ὁποῖος μέσα σὲ διάστημα 3 μόλις μηνῶν εἶχε κάμει μὲ τὴ συμμορία του πλέον τῶν 100 διαρρήξεων σὲ κεντρικώτατα σημεῖα τῶν 'Αθηνῶν.

Γιὰ τὴν ταχεῖα περαίωση ὅλων αὐτῶν τῶν ὑποθέσεων ἀναγκάσθηκα νὰ συνεχίζω τὴν ἀνάκριση μέρα καὶ νύχτα, μὲ μικρὲς μόνον διακοπές. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα λοιπὸν τῆς 12 Νοεμβρίου 1930, διέκοψα γιὰ λίγο τὴν ἀνάκριση, γιατὶ ἤμουν πολὺ κουρασμένος καὶ ἔμεινα στὸ Γραφεῖο μου σκεπτικὸς καὶ σχεδὸν λαγοκοιμώμουν πάνω στὴν καρέκλα. 'Απέναντί μου ἀκριβῶς καὶ σὲ ἀπόσταση ἑνὸς μέτρου, ἐκάθητο ὁ κατηγορούμενος διαρρήκτης Καρακώστας. Σὲ μιὰ στιγμὴ σκέφθηκα ἐντονώτατα ὅτι ὁ Καρακώστας εἶχε κάμει ἐμπρησμὸ καὶ αὐτομάτως ἐστράφηκα πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ρώτησα ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς : «**Γιατὶ ἔβαλες τὴ φωτιὰ Καρακώστα;**» 'Εκεῖνος ἀμέσως μὲ ἐκύτταξε καὶ σὲ φυσικώτατο τόνο ἀπάντησε : «**"Ελα ντέ... καὶ παρὰ λίγο νὰ κάψω καὶ τὴ γρηά**». Δὲν προχώρησε ὅμως σὲ λεπτομερέστερη ἀποκάλυψη, γιατὶ ἀντελήφθη, ὅτι δὲν εἶχε ὁμολογήσει μέχρι τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὴν πρᾶξη του αὐτή, τὴν ὁποία εἶχε κάμει πρὸ 4ετίας. "Ηταν ὅμως ἀργὰ πλέον, γιατὶ μοῦ ἦταν εὐκολώτατο ἐρευνῶντας τὰ 'Αρχεῖα, νὰ βρῶ σχετικὰ στοιχεῖα καὶ γι' αὐτό, κατόπιν τῶν συστάσεων ποὺ τοῦ ἔκαμα, μ' ἐζήτησε τὴν ἑπομένη ἡμέρα καὶ μοῦ ἀπεκάλυψε ὅτι στὶς 15-11-1926 ὁ Π.....Β.....ἐτῶν 35, ποὺ διατηροῦσε κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Β.....τοῦ ἀνέθεσε νὰ ἐμπρήσῃ τοῦτο ὑποσχεθεὶς γενναία ἀμοιβή. Γιὰ νὰ θεωρηθῇ δὲ ὡς τυχαία ἡ πυρκαϊά, τοῦ εἶπε νὰ βάλῃ τὶς ἐμπρηστικὲς ὕλες στὸ ὀδοντοϊατρεῖο, ποὺ βρισκόταν πάνω ἀπὸ τὸ κατάστημά του. "Οταν ὅμως ὁ Καρακώστας πῆγε γιὰ νὰ βάλῃ τὴ φωτιὰ στὸ ἰατρεῖο, ἀντελήφθη ὅτι ἐκοιμᾶτο σ' ἕνα παράπλευρο δωμάτιο μιὰ γρηά, τὴν ὁποία ἐλυπήθη, γιατὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐκαίγετο, καὶ γι' αὐτὸ ἔβαλε τὴ φωτιὰ ὄχι ἐκεῖ ἀλλὰ μέσα στὸ κατάστημα. "Ολα αὐτὰ ἐβεβαιώθησαν ὡς ἀκριβῆ, εὑρέθη ἡ σχετικὴ δικογραφία, εἰδοποιήθη δὲ καὶ ἡ 'Ασφαλιστικὴ 'Εταιρία, ποὺ εἶχε καταβάλλει τὰ ἀσφάλιστρα, γιατὶ ἐθεωρήθη τότε ἡ πυρκαϊὰ ὡς τυχαία.

Σχετικὴ ἔκθεση γιὰ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ ἐμπρησμοῦ αὐτοῦ ἔχω κάμει καὶ στὸ ἐπίσημο βιβλίο Συμβάντων τοῦ ΣΤ' Παραρτήματος 'Ασφαλείας.

—'Ακοῦστε τώρα κι' ἕνα ἄλλο περιστατικό, ποὺ τὸ ἔχω ἀναφέρει κι' αὐτὸ στὴν 'Εταιρία Ψυχικῶν 'Ερευνῶν.

Στὶς 27 'Ιουνίου 1934 καὶ ὥραν 8ην πρωϊνήν, ἐδηλώθη στὸ Β' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα τῆς Πλάκας ἡ ἐξαφάνιση τοῦ Κωνσταντίνου Σακκοπούλου, ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς νύφης του Εὐσταθίας, συζύγου Γεωργίου Σακκοπούλου, ποὺ ἔμενε στὴν ὁδὸ Μαρωνείας 16.

'Ο ἐξαφανισθεὶς ἦταν γέρων 90 ἐτῶν καὶ ἔπασχε ἀπὸ ἀμνησία λόγῳ τοῦ γήρατος. Οἱ ἔρευνες τῆς 'Αστυνομίας γιὰ τὴν ἀνεύρεση τοῦ γέροντος δὲν ἔφεραν ἀποτέλεσμα. Στὶς 2 'Ιουλίου, ἤτοι 5 ἡμέρες μετὰ τὴν ἐξαφάνιση ἡ Εὐσταθία Σακκοπούλου μαζὶ μὲ τὴν 'Ελένη Σταθακοπούλου ποὺ ἦσαν συγγενεῖς τοῦ γέροντος, πῆγαν

στὴ δεσποινίδα Παυλάτου, ποὺ εἶναι ἀνεγνωρισμένη ὡς διαισθητικὴ ἀπὸ τὴν Ἑταιρία Ψυχικῶν Ἐρευνῶν κι' αὐτὴ αὐθυποβληθεῖσα ὑπέδειξεν ὅτι ὁ ἐξαφανισθεὶς εὑρίσκετο σ' ἕνα σπίτι τῆς ὁδοῦ Βεΐκου ἀριθ. 2β ὅπου μάλιστα καὶ τὸν ἔβλεπε. Οἱ γυναῖκες αὐτὲς κατέφυγον τότε στὸ συγγενῆ των Ὑπαστυνόμο κ. Σπυρίδωνα Καρακώστα γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Πράγματι στὶς 3 Ἰουλίου ἔγινε ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀναζήτηση στὸ σπίτι ποὺ ὑπεδείχθη καὶ εὑρέθη ὁ γέροντας, ποὺ εἶχε πάει λόγῳ παλαιᾶς γνωριμίας καὶ ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆς ἀνευρέσεώς του γιατὶ δὲν ἐνεθυμεῖτο τὴ διεύθυνση τοῦ σπιτιοῦ του.

Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι ἡ χρησιμοποίηση τῶν ψυχικῶν φαινομένων ἢ νὰ τὸ ποῦμε μὲ τὸν ἐπιστημονικὸ ὅρο τῶν Ψυχοφυσιολογικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀνθρώπου, συνετέλεσε σὲ σοβαρὲς περιπτώσεις ποὺ προκάλεσαν τὴν προσοχὴ τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ διαλυθῇ τὸ πυκνὸ σκοτάδι τοῦ μυστηρίου καὶ νὰ ἔλθῃ σὲ φῶς ἡ ἀλήθεια.

Ἡ ἐνέργεια στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ἦταν ἄμεσος καὶ λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ αὐτῶν ἔκδηλος. Ἀλλὰ ἡ φύσις θέλησε ὅπως καὶ ἐμμέσως οἱ ἰδιότητες τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἐκδηλώνουν κατὰ φυσικὸ τρόπο τὸν ψυχικό τους κόσμο, ἀποτελοῦν τὴ λυδία λίθο γιὰ κάθε προσπάθεια πρὸς βελτίωση τῆς κοινωνίας.

Βλέπουμε λοιπὸν τοὺς γιατροὺς ν' ἀσκοῦν τὴ λεγομένη ψυχοθεραπεία σὲ ἀσθενεῖς ποὺ ἔχουν διεστραμμένες ἀντιλήψεις, ἀκοῦμε κάθε μέρα τὰ κηρύγματα τῶν ἱερέων καὶ παριστάμεθα σὲ θρησκευτικὲς τελετὲς καὶ πανηγύρεις, μὲ τὶς ὁποῖες ὑποβάλλονται διαρκῶς αἰσθήματα, ποὺ συντελοῦν στὴν ἐξύψωση τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀνθρώπου, ὑποτασσόμεθα τέλος στὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ πολιτεία λαμβάνει, γιὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν ψυχικὴ κατάσταση ἐκείνων, ποὺ ἐπαναστατοῦν κατὰ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ.

Ἂν δεχθοῦμε τὶς θεωρίες τῶν ἐγκληματολόγων, κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ ἐγκληματίαι εἶναι ἀσθενεῖς τῆς κοινωνίας μας, τότε τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ψυχοφυσιολογικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀτόμου γιὰ τὴ βελτίωση αὐτοῦ, ἀνακύπτει ἐπιβλητικώτερη καὶ μπαίνει στὴν πρώτη σειρὰ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν πρὸς τὸν σκοπὸ τοῦτο.

Στὴν πραγματικότητα ὅμως, ποὺ εἶναι σκληρά, ὁσονδήποτε κι' ἂν θελήσουμε νὰ μετριάσουμε τὴν ὁρατότητα αὐτῆς μὲ τοὺς διαφανεῖς πέπλους τῶν διαφόρων φιλοσοφικῶν θεωριῶν, τὸ ἔγκλημα παρουσιάζεται ὡς φαινόμενο ὄχι ἁπλό, ἀλλὰ πολυσύνθετο καὶ δὲν μποροῦμε νὰ θεωρήσωμε ὅλους τοὺς ἐγκληματίας ὡς ἀσθενεῖς τῆς κοινωνίας, γιατὶ ἡ ψυχανάλυση ἑκάστου ἀτόμου, θὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι τὸ ἔγκλημα εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τραχείας πάλης τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου τοῦ ἀτόμου πρὸς τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν ἐρεθισμὸ τῆς συνειδήσεως καὶ παρορμήσεις πρὸς τὸ κακό. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι, γιὰ μιὰ κατηγορία κακοποιῶν, τὸ ἔγκλημα ἀποτελεῖ ἀνάγκη φυσιολογική. Δὲν πρόκειται περὶ παθολογικῆς διαστροφῆς, οὔτε περὶ ἐπιδράσεως σ' αὐτοὺς κανενὸς αἰτίου ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ. Αὐτοὺς τοὺς ὠνόμασαν **ἐκ γενετῆς ἐγκληματίας** καὶ τοὺς ἐθεώρησαν ἀνεπιδέκτους οἱασδήποτε βελτιώσεως. Γι' αὐτούς, ὑποδεικνύουν ὡς μόνο μέσο πρὸς προστασίαν τῆς κοινωνίας, τὴν ἀπομόνωση ἐφ' ὅρου ζωῆς, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐκδήλωση τῆς φυσιολογικῆς εἰς τούτους ἀνάγκης τοῦ ἐγκλήματος, γιὰ τὸ ὁποῖο αὐτοὶ δὲν αἰσθάνονται καμμιὰ τύψη, οὔτε δείχνουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον καὶ θεωροῦν περίεργο πῶς τοῦτο ἀπασχολεῖ καὶ ταράσσει τὴν κοινωνία.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μιὰ ἄλλη κατηγορία κακοποιῶν. Εἶναι ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους τὸ ἔγκλημα παρουσιάζεται ὡς παθολογικὸ φαινόμενο, ὡς εἶδος ἀσθενείας. Τὰ ἄτομα αὐτὰ ἐγκληματοῦν, ὄχι γιατὶ ἔχουν συμφέρον ἢ γιατὶ ἔχουν ἀνάγκη τοῦ προϊόντος τῶν ἀδικημάτων, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν, ἀλλὰ γιατὶ βρίσκουν στὸ ἔγκλημα κάποια διεστραμμένη εὐχαρίστηση. Συνήθως ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ ἐγκλήματος, πρὸς τὸ ὁποῖο στρέφεται ἡ διαστροφὴ τῶν ἀτόμων αὐτῶν, ἀποκαλοῦνται πυρομανεῖς, κλεπτομανεῖς, ἐρωτομανεῖς κλπ. Γι' αὐτοὺς ἡ χρησιμοποίηση τῶν ψυχικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀτόμου εἶναι ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη, καθ' ὅσον ἡ ἐκφόβιση ποὺ προκα-

λεῖται μὲ τὴν ποινή, κανένα ἀπολύτως ἀποτέλεσμα δὲν θὰ φέρῃ. Εἰδικώτερα ἡ ὑποβολὴ πρὸς ἐξουδετέρωση τῆς παθολογικῆς παρορμήσεως πρὸς τὸ ἔγκλημα, ὅταν γίνεται σ' αὐτοὺς μὲ κατάλληλο τρόπο, εἴτε ἐν ἐγρηγόρσει εἴτε καὶ ἐν ὑπνώσει, ἐπιτυγχάνει ἀπόλυτα. Ἔτσι, στοὺς κλεπτομανεῖς θὰ ὑποβληθῇ μεθοδικὰ καὶ ἐπίμονα ἡ ἀποστροφὴ πρὸς τὴν κλοπή, στοὺς πυρομανεῖς θὰ ὑποβληθῇ ὁ ἀποτροπιασμὸς πρὸς τὴ φωτιά, στοὺς ἐρωτομανεῖς θὰ ὑποβληθῇ ἡ ἀηδία πρὸς τὶς σεξουαλικὲς ἐπιθυμίες κλπ.

—Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ κι' ἕνα ἄλλο ψυχικὸ φαινόμενο θὰ ἦταν δυνατὸ στὴν περίπτωση τῶν παθολογικῶν ἐγκληματιῶν, νὰ συντελέσῃ ὄχι μόνον γιὰ τὴ βελτίωση ἢ μᾶλλον τὴ θεραπεία των, ἀλλὰ καὶ γενικὰ γιὰ τὴν ἀναμόρφωσή τους. Τοῦτο εἶναι ἡ πρόκληση ἀμνησίας γιὰ τὸ παρελθὸν ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ὑποβολὴ ἐν ὑπνώσει.

Πραγματικά, ἔχουμε στὰ χέρια μας ἕνα θεῖο δῶρο, ἔχουμε τὸ βαρὺ πέπλο, ποὺ διαχωρίζει τὸ ἁμαρτωλὸ παρελθὸν καὶ ἀφήνει ἐλεύθερο τὸν ὁρίζοντα γιὰ μιὰ νέα ζωὴ ἑνὸς ταλαιπωρημένου διαβάτου αὐτῆς.

—Ἀλλ' ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίες, ποὺ ἀνήκουν στὶς κατηγορίες αὐτές, ἔχουμε καὶ κείνους γιὰ τοὺς ὁποίους τὸ ἔγκλημα ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἐλευθέρα βούλησή τους. Αὐτοὶ εἶναι καὶ οἱ περισσότεροι. Γι' αὐτοὺς κάθε ἀδίκημα εἶναι ἀποτέλεσμα πάλης τῆς ἐσωτερικῆς των δυναμικότητος πρὸς ἐξωτερικὲς παρορμήσεις. Κανένα ἔκτακτο περιστατικὸ καὶ καμμιὰ παθολογικὴ βλάβη δὲν ὑπάρχει, καὶ ἡ διανόησή τους βρίσκεται σὲ ἰσορροπία καὶ μὲ ἐφόδια τέτοια, ὥστε ἡ ψυχικὴ διάθεση ν' ἀντικρούῃ κάθε παρόρμηση πρὸς τὸ κακό. Ἡ χωρὶς λόγο διατάραξη τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἰσορροπίας καὶ ἡ χαλάρωση τῆς ψυχικῆς ἀντοχῆς, δημιουργεῖ τὴν κατὰ τὸν Ποινικὸ Νόμο ὑπαιτιότητα καὶ τὸ κατολογιστό. Παρίσταται λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἐνισχύεται ἡ ψυχικὴ κατάσταση τῶν ἀτόμων αὐτῶν, ὥστε καὶ ἂν ποτὲ οἱ ἐξωτερικὲς παρορμήσεις ὑπερίσχυσαν τῆς ἐσωτερικῆς των δυναμικότητος κατὰ τὴν πάλη τοῦ κακοῦ πρὸς τὸ καλὸ καὶ τοῦ ἀδίκου πρὸς τὸ δίκαιο, νὰ παρέχεται ἐνίσχυση γιὰ μιὰ ἀνόρθωση καὶ γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τῆς ψυχικῆς ἰσορροπίας. Τοῦτο μπορεῖ νὰ τὸ πετύχουμε ἀπόλυτα μὲ τὴν χρησιμοποίηση τῶν ψυχικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀτόμου καὶ ἰδίως μὲ τὴν ὑποβολὴ καὶ τὴν αὐθυποβολή.

—Εἶναι γεγονὸς κύριοι ὅτι βρισκόμαστε στὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα ἐρευνᾷ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ πρὸς ὅλα σχεδὸν τὰ πεδία τῆς γνώσεως. Ἐστράφη λοιπὸν καὶ πρὸς τὸν ἐσωτερικὸ κόσμο τοῦ ἀνθρώπου καὶ ζήτησε κι' ἐκεῖ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν πηγὴ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἰδιοτήτων καὶ νὰ τὶς ἀναλύσῃ. Βρῆκε τὸ νῆμα μιᾶς περιπλόκου καὶ λεπτοτάτης συνθέσεως, ἑνὸς μηχανισμοῦ ἀοράτου μὲ ἐντόνους καὶ θαυμαστὲς ἐκδηλώσεις καὶ παλαίει ἀκόμη νὰ καθορίσῃ τὶς κατευθύνσεις, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ δοθοῦν στὴν πρόοδο αὐτή, πρὸς τὸ καλὸ τῆς κοινωνίας.

Βέβαια, κάθε πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης, μαζὶ μὲ τὰ καλά, τὰ ὁποῖα φέρνει, συνεπάγεται ταυτόχρονα καὶ παράλληλα κακά τινα, ἀλληλένδετα μὲ τὴ νέα πρόοδο, σὰ νὰ ὑπάρχῃ κάποιος τραγικὸς νόμος τῆς φύσεως, ποὺ καθορίζει, ὅπως κάθε πρόοδος ἀκολουθῆται καὶ ἀπὸ σχετικὸ κακό. Στὴν πάλη ὅμως τοῦ καλοῦ πρὸς τὸ κακό, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ὑπερισχύσῃ τὸ πρῶτο. Καὶ εἴμεθα εὐτυχεῖς ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα ὡπλισμένο καὶ μὲ τὸ φακὸ τῆς Ἐπιστήμης, δὲν ὑστέρησε στὴν ἔρευνα τῶν **ψυχοφυσιολογικῶν φαινομένων**, πολλάκις δ' ἐθαυμάσαμε τὰς προόδους, ποὺ ἐσημείωσε ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία τῶν Ψυχικῶν Ἐρευνῶν, ἡ ὁποία καὶ κατέλαβε ἐξέχουσα θέση στὴ διεθνῆ κίνηση, γιὰ τὴν ἔρευνα τῶν φαινομένων τούτων, χάρις στὴ δραστηριότητα καὶ τὴν πίστη πρὸς τὴν ἐπιστήμη τῆς Ψυχοφυσιολογίας, τοῦ σοφοῦ καὶ διεθνοῦς πλέον φήμης Προέδρου αὐτῆς ἀξιοτίμου καὶ φιλτάτου κ. Ἀγγέλου Τανάγρα, τὸν ὁποῖον εὐχόμεθα, ὁ Θεὸς νὰ καταστήσῃ αἰωνόβιον.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ὑπὸ κ. **ΑΝΑΡΓ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ** Ἀστυν. Α' — Ἰατροῦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

2) Ἀπομόνωσις τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐπὶ μεγάλων κυρίως ἐπιδημιῶν, αἱ ὑγειονομικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἑνὸς Κράτους λαμβάνουν αὐστηρὰ μέτρα διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς, ὅστις εἶναι ἡ μεγαλυτέρα πηγὴ μικροβίων. Διὰ τῆς ἀπομονώσεως ἐπιτυγχάνεται ὁ ἐντοπισμὸς τῆς ἐπιδημίας καὶ ἡ παρεμπόδισις τῆς ἐξαπλώσεως αὐτῆς εἰς ἄλλα ἄτομα ἢ συνοικίας ἢ πόλεις. Ἡ ἀπομόνωσις δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ δι' ὁλόκληρον Κράτος ἀκόμη. Οὕτω κατορθοῦται διὰ τῶν ἀπολυμαντικῶν μέσων καὶ τῆς ἀπομονώσεως ἡ καταπολέμησις τῶν λοιμωδῶν νόσων ὡς καὶ ἡ προφύλαξις ἀπὸ αὐτάς.

Τινὲς ἐκ τῶν νόσων τούτων προσβάλλουν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν κατὰ προτίμησιν, δι' ὃ καὶ λέγονται παιδικαὶ νόσοι. Τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα δὲν προσεβλήθησαν κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, προσβάλλονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἢ ἀνδρικὴν ἡλικίαν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὀργανισμός των ἔχῃ ἐκ φύσεως ἀνοσίαν, ὁπότε οὐδέποτε προσβάλλονται.

Διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν ἐκ λοιμωδῶν νόσων ἀσθενούντων ἀνθρώπων, ἕκαστον Κράτος ἱδρύει εἰδικὰ νοσοκομεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποχρεωτικῶς ἀποστέλλονται οἱ ἀσθενοῦντες. Ἕκαστος ἰατρὸς ὑποχρεοῦται διὰ νόμου εἰς τὴν δήλωσιν παντὸς κρούσματος πρὸς τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον καὶ τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ἵνα τῇ μερίμνῃ αὐτῶν μεταφερθῇ πρὸς ἀπομόνωσιν καὶ νοσηλείαν εἰς τὰ εἰδικὰ νοσοκομεῖα.

Ἤδη θὰ ἀναφέρουμε ἐν συντομίᾳ τὰς πλέον ἐπικινδύνους νόσους, περιοριζόμενοι κυρίως εἰς τὸ αἴτιον αὐτῶν, τὸν τρόπον τῆς μεταδόσεως καὶ καταπολεμήσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς προφυλάξεως ἐξ αὐτῶν. Αὗται εἶναι αἱ ἑπόμεναι :

Ὀστρακιὰ

Τὸ αἴτιον τῆς ὀστρακιᾶς ὀφείλεται εἰς τὸν αἱμολυτικὸν στρεπτόκοκκον. Εἶναι νόσος ἐξανθηματική, τὸ δὲ ἐξάνθημα ἐμφανίζεται εἰς τὰς παρειὰς καὶ τὴν κοιλίαν κυρίως. Εἶναι διάχυτον καὶ ὁμοιάζει μὲ τὸ χρῶμα τοῦ ἀστακοῦ.

Ἡ μετάδοσις γίνεται διὰ τῶν σταγονιδίων, τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται ἀπὸ τὸν ἀσθενῆ κατόπιν βηχὸς ἢ πταρνίσματος, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ λέπια τοῦ δέρματος, ὡς καὶ διὰ τῶν μεμολυσμένων ἀντικειμένων.

Ἡ προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀπομόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς καθὼς καὶ τῶν ἀτόμων ποὺ εὑρίσκονται εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τοῦ ρινοφάρυγγος δι' ἀντισηπτικῶν φαρμάκων καὶ προφύλαξιν ἀπὸ τὸ ψῦχος καὶ ὑγρασίαν. Ἐν καιρῷ μεγάλης ἐπιδημίας διατάσσεται τὸ κλείσιμο τῶν σχολείων.

Θεραπεία. Ὑγιεινοδιαιτητικὴ πενικιλλίνη, στρεπτομυκίνη, χρυσομυκίνη καὶ τεραμυκίνη, ἀχρωμυκίνη.

Ἰλαρὰ

Τὸ αἴτιον τῆς ἰλαρᾶς εἶναι ἄγνωστον ἀκόμη. Εἶναι νόσος ἐξανθηματική, τὸ δὲ ἐν εἴδει δροτσίλας ἐξάνθημα ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ πρόσωπον ἐξαπλοῦται

εἰς ὅλον τὸ σῶμα. 'Η ἱλαρὰ ἐπιπλέκεται μὲ βρογχοπνευμονίαν, τριχοειδῆ βρογχίτιδα, ὠτίτιδα κλπ.

'Η μετάδοσις καὶ ἡ προφύλαξις εἶναι ὁμοία μὲ τὴν τῆς ὀστρακιᾶς.

'Η θεραπεία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμπτωματική, ἀλλὰ καὶ διὰ ὀροῦ αἵματος ἀναρρωνυόντων, πενικιλλίνης, στρεπτομυκίνης κλπ. 'Η ἱλαρὰ ἀφίνει ἀνοσίαν μᾶλλον ἰσόβιον. Σπανιώτατα προσβάλλει διὰ δευτέραν φοράν.

Κοκκύτης

Τὸ αἴτιον τοῦ κοκκύτου εἶναι ἄγνωστον. 'Η νόσος ἐμφανίζεται μὲ παροξυστικὸν βῆχα, ὅστις συνοδεύεται μὲ ἦχον ὁμοιάζοντα μὲ τὸ λάλημα τῆς κουκκουβάγιας. 'Η νόσος παρατείνεται ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, λόγῳ δὲ τοῦ συνεχιζομένου βηχὸς παραμένει εὐπάθεια εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ ὁ ἀσθενὴς προσβάλλεται ἀπὸ βρογχοπνευμονίαν, βρογχίτιδα, φυματίωσιν κλπ.

'Η μετάδοσις καὶ ἡ προφύλαξις γίνεται ὡς καὶ ἀνωτέρω.

'Η θεραπεία γίνεται δι' ἀντικοκκυτικῶν ἐμβολίων, ἀντισπασμωδικῶν φαρμάκων κατὰ τοῦ βηχὸς καὶ δι' ἀλλαγῆς κλίματος εἰς παραθαλάσσιον μέρος. 'Εσχάτως ἐφηρμόσθη ἡ ἀεροθεραπεία εἰς ὕψος 4 χιλιάδων μέτρων ἐντὸς ἀεροπλάνων. Καλὰ ἀποτελέσματα ἔδωσεν ἡ στρεπτομυκίνη μόνη ἢ ἐν συνδυασμῷ μὲ χλωρομυκητίνην καὶ μὲ τερραμυκίνην.

Διφθερῖτις

Τὸ αἴτιον εἶναι μικρόβιον ἄγνωστον καὶ ἐγκαθίσταται ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλῶν, σπανίως δὲ εἰς τοὺς ρώθωνας καὶ ἐπιπεφυκότας τῶν ὀφθαλμῶν. Εἶναι νόσος βαρεῖα καὶ ἐπικίνδυνος.

'Η μετάδοσις καὶ ἡ προφύλαξις γίνεται ὡς καὶ τῶν ἀνωτέρω. 'Επὶ πλέον ἡ προφύλαξις διὰ τοῦ προφυλακτικοῦ ἐμβολίου.

'Η θεραπεία γίνεται διὰ τοῦ ἀντιδιφθεριτικοῦ ὀροῦ εἰς μεγάλας δόσεις. 'Η πενικιλλίνη καὶ λοιπὰ ἀντιβιοτικὰ δίδουν ἐπίσης καλὰ ἀποτελέσματα. 'Επὶ ἀσφυκτικῶν φαινομένων, ἡ τραχειοτομή.

Εὐλογιὰ

'Η εὐλογιὰ εἶναι νόσος βαρυτάτη καὶ λίαν μεταδοτική. Πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς δαμαλίδος, ἦτο ἡ φοβερωτέρα νόσος, δι' ὃ καὶ ἐπροκάλει τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον. Χάρις ὅμως εἰς τὸν διὰ τῆς δαμαλίδος ἐμβολιασμόν, ὅστις κατέστη διὰ νόμου ὑποχρεωτικὸς εἰς ἅπαντα τὰ ἄτομα, ἡ εὐλογιὰ ἐξέλειπεν σχεδὸν ἐντελῶς εἰς τὰ πολιτισμένα κράτη. 'Αντιθέτως δὲ εἰς τὰς μὴ πολιτισμένας χώρας, ἔνθα δὲν ὑπάρχει ὑγειονομικὴ ὀργάνωσις καὶ δὲν ἐφαρμόζεται ὁ διὰ δαμαλίδος ἐμβολιασμὸς ἢ ἐφαρμόζεται μερικῶς, ἡ νόσος εὑρίσκεται ἐν δράσει.

'Η νόσος παρουσιάζεται μὲ ἐξάνθημα δι' ἐρυθρῶν κηλίδων, αἵτινες μετὰ 2—3 ἡμέρας μεταβάλλονται εἰς φυσαλλίδας πλήρεις πύου. Τὸ ἐξάνθημα ἀρχίζει ἀπὸ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξαπλοῦται εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἡμερῶν τινων αἱ φυσαλλίδες ξηραίνονται καὶ ἀποπίπτουν τὰ λέπια. Εἰς τὸ μέρος τῶν φυσαλλίδων παραμένει οὐλὴ (λάκκος) καθ' ὅλην τὴν ζωήν, σημεῖον διακριτικὸν τοῦ προσβληθέντος ἀπὸ εὐλογιάν.

'Η μετάδοσις γίνεται διὰ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῆς ἐμμέσου τοιαύτης διὰ μολυνθέντων ἀντικειμένων, ἀκόμη καὶ διὰ τοῦ ἀέρος δι' οὗ μεταφέρονται τὰ λέπια ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ ἀσθενοῦς εἰς ἀπομεμακρυσμένον μέρος.

Ἡ προφύλαξις γίνεται διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἀπομονώσεως, ὡς καὶ τῆς ἀπολυμάνσεως. Ἡ πλέον ὅμως ἀσφαλὴς προφύλαξις εἶναι διὰ τοῦ προφυλακτικοῦ ἐμβολιασμοῦ διὰ δαμαλίδος. Ὁ δαμαλισμὸς γίνεται μετὰ τὸν 6ον μῆνα ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ βρέφους. Ὁ δεύτερος ἐμβολιασμός, ὅστις λέγεται καὶ ἀναδαμαλισμός, μετὰ 5—7 ἔτη, εὐθὺς ὡς φοιτήσῃ τὸ παιδὶ εἰς τὸ σχολεῖον. Τρίτος ἐμβολιασμὸς γίνεται καὶ κατὰ τὴν κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν ἢ καὶ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἐποχὴν λόγῳ ὑπαρχούσης ἀνάγκης. Ἡ νόσος ὡς καὶ ὁ ἐμβολιασμὸς ἀφήνουν μακροχρόνιον ἀνοσίαν ὡς καὶ ἰσόβιον. Θεραπεία γίνεται διὰ τῶν ἀντιβιωτικῶν.

Ἀνεμοευλογιὰ

Αὕτη εἶναι νόσος ἐλαφρὰ καὶ καλοήθης. Ἐμφανίζεται μὲ ἀραιότατον ἐξάνθημα διὰ κηλίδων ἐλαφρῶς ἐρυθρῶν, αἵτινες μετατρέπονται εἰς φυσαλλίδας πλήρης ὀρώδους ὑγροῦ. Μετά τινας ἡμέρας ἐπακολουθεῖ ἡ ἀποξήρανσις καὶ ἡ ἀπολέπισις.

Τὰ ἐξάνθημα ὁμοιάζει μὲ τὸ τῆς εὐλογιᾶς, ἀλλὰ ἄλλο εἶναι τὸ αἴτιον τῆς μιᾶς καὶ ἄλλο τῆς ἄλλης.

Ἡ μετάδοσις καὶ προφύλαξις γίνεται ὡς ἀνωτέρω.

Παρωτῖτις

Τὸ αἴτιον εἶναι ἄγνωστον μικρόβιον. Αὕτη ἐκδηλοῦται διὰ διογκώσεως τῶν ἀδένων τῆς παρωτιδικῆς χώρας. Ἡ συνήθης ἐπιπλοκὴ ταύτης εἶναι ἡ ὀρχῖτις, ἡ ὁποία ἐὰν δὲν θεραπευθῇ καταλλήλως, ἐπιφέρει στείρωσιν.

Ἡ μετάδοσις καὶ ἡ προφύλαξις γίνεται ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ θεραπεία εἶναι συμπτωματικὴ ὡς καὶ διὰ σουλφανομιδῶν καὶ πενικιλλίνης καὶ λοιπῶν ἀντιβιοτικῶν.

Ἐπιδημικὴ μηνιγγῖτις

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἰς τὸν μηνιγγόκοκκον, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸν ὀργανισμὸν διὰ τοῦ ρινοφάρυγγος καὶ τῶν ἀμυγδαλῶν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς κυκλοφορίας μεταφέρεται εἰς τὰς μήνιγγας.

Ἡ μετάδοσις καὶ ἡ προφύλαξις γίνεται ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ θεραπεία γίνεται διὰ τῶν ἀντιμηνιγγιτικῶν ὀρῶν, σουλφανομιδῶν καὶ πενικιλλίνης, στρεπτομυκίνης, χρυσομυκίνης κλπ.

Σημείωσις: Τὴν ἐπιδημικὴν μηνιγγῖτιδα δὲν πρέπει νὰ τὴν συγχέωμεν μὲ τὴν φυματιώδη μηνιγγῖτιδα, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὸν βάκιλλον τῆς φυματιώσεως.

Ἐξανθηματικὸς τύφος

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν μικρόβιον, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ βαρεῖαν λοίμωξιν. Ἡ νόσος εἶναι λίαν μεταδοτική. Παρουσιάζεται δὲ κατὰ τὰς πολεμικὰς περιόδους εἰς τὸν στρατὸν κυρίως, διότι οἱ στρατιῶται λόγῳ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ συνεχῶν πορειῶν, δὲν ἔχουν καιρὸν διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐνδυμάτων των.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐπιδημίας γίνεται κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα. Ὅπου δὲ ἐπικρατεῖ φτώχεια, δυστυχία καὶ ἀθλιότης, ὅπως εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις, ἐκεῖ ἐκδηλοῦνται τὰ πρῶτα καὶ περισσότερα κρούσματα. Ἡ νόσος ἐκδηλοῦται μὲ ἐλαφρῶς ἐρυθρὸν ἐξάνθημα, τὸ ὁποῖον λέγεται ροδάνθη.

Ἡ μετάδοσις γίνεται διὰ τῆς ψείρας ὡς ἑξῆς: Τὸ μικρόβιον εὑρίσκεται εἰς τὰ κόπρανά της, τὰ ὁποῖα ἐγκαταλείπει ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ, ἡ δὲ εἴσοδος αὐτῶν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀν-

θρώπου γίνεται ἀπὸ ἀμυχὴν τινὰ προκαλουμένην διὰ ξυσίματος τοῦ δέρματος διὰ τῶν ὀνύχων ἢ καὶ διὰ προστριβῆς.

Ἡ προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀπομόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῶν περὶ αὐτὸν καὶ τὴν ἐπιμελῆ αὐτῶν ἀπολύμανσιν. Ἐπίσης ἡ ἄκρα καθαριότης τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐνδυμάτων, ἡ κοπὴ τῶν μαλλιῶν τῆς κεφαλῆς, ἡ ἐπάλειψις διὰ καμφορούχου ἐλαίου κλπ. εἶναι τὰ ἐνδεδειγμένα προφυλακτικὰ μέσα. Ἡ ἀποφθειρίασις τῶν ἐνδυμάτων διὰ βρασμοῦ ἢ κλιβανισμοῦ ἢ καὶ διὰ φθειροκτόνου κόνεως, ἀποτελεῖ ἄριστον προφυλακτικὸν μέσον.

Ἡ Θεραπεία γίνεται διὰ χλωρομυκιτίνης, τερραμυκίνης καὶ ἀχρωμυκίνης.

Κοιλιακὸς τύφος καὶ παράτυφος Α καὶ Β

Τὸ αἴτιον τοῦ τύφου ὀφείλεται εἰς τὸν τυφικὸν βάκιλλον, ὅστις προκαλεῖ βαρεῖαν καὶ παρατεταμένην λοίμωξιν, καθ' ἣν ὁ ἀσθενὴς ὑφίσταται γενικὴν ἐξάντλησιν λόγῳ τῆς μεγάλης παρατάσεως τῆς νόσου, ὡς καὶ τῆς αὐστηρᾶς διαίτης.

Ἡ νόσος ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ὑποτροπιάζῃ, λόγῳ παρεκτροπῆς τινὸς εἰς τὴν δίαιταν ἢ προώρου ἐγέρσεως, κοπώσεως κλπ.

Ἡ μετάδοσις γίνεται διὰ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς ὡς εἶναι οἱ οἰκεῖοι, οἱ νοσοκόμοι, κλπ., καὶ διὰ τῆς ἐμμέσου τοιαύτης. Ἡ διὰ τῆς ἐμμέσου ἐπαφῆς μόλυνσις γίνεται διὰ τῶν μυιγῶν αἵτινες μολύνουσι τὰ τρόφιμα ἐπικαθήμεναι ἐπ' αὐτῶν, διὰ τοῦ ὕδατος τὸ ὁποῖον μολύνεται εὐκόλα ἰδίως τοῦ πηγαδιοῦ, τῆς βρύσης ἢ καὶ τοῦ ὑδραγωγείου ἀκόμη, ὁπότε παρατηροῦνται ὁμαδικὰ κρούσματα. Ἐπίσης διὰ τοῦ γάλακτος, τὸ ὁποῖον μολύνεται ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀμέλκτου, ὅστις ἔτυχε νὰ εἶναι μικροβιοφορεὺς ὑγιής, καθὼς καὶ ἀπὸ πᾶν μεμολυσμένον ἀντικείμενον.

Ἡ προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς, τὴν γενικὴν καὶ ἐπιμελῆ καθαριότητα, καὶ τὴν ἀπολύμανσιν, τὸ συχνὸ φλιτάρισμα πρὸς ἐξόντωσιν τῶν μυιγῶν, τὴν ἄκραν καθαριότητα τῶν ἀποχωρητηρίων δι' ἀσβέστου κλπ. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ τρώγωμεν ἄβραστα χορταρικά, σαλάτες καὶ φροῦτα. Τέλος ἐπιβάλλεται ὁ προφυλακτικὸς ἐμβολιασμός.

Ἡ θεραπεία ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς χλωρομυκιτίνης, χρυσομυκίνης, τερραμυκίνης, ἀχρωμυκίνης.

Δυσεντερία μικροβιακὴ

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἰς εἰδικὰ μικρόβια, τὰ ὁποῖα ἐγκαθίστανται εἰς τὸ παχὺ ἔντερον καὶ προκαλοῦν πολλαπλᾶς ἐξελκώσεις (πληγάς), ἐξ ὧν προέρχονται ἄφθονοι βλεννοαιματηραὶ κενώσεις.

Ἡ μετάδοσις καὶ ἡ προφύλαξις γίνεται ὡς καὶ εἰς τὸν τύφον.

Ἡ θεραπεία δι' ἀντιδυσεντερικῶν ὀρῶν, σουλφαγγουανιδίνης καὶ πενικιλλίνης καὶ λοιπῶν ἀντιβιοτικῶν.

Δυσεντερία ἀμοιβαδικὴ

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἴς τινα πρωτόζωα, τὰ λεγόμενα ἀμοιβάδες. Κυρίως εἶναι νόσος τῶν τροπικῶν κλιμάτων, ἀλλὰ σήμερον κατήντησεν ἐνδημικὴ εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν κόσμον.

Αἱ ἀμοιβάδες ἐγκαθίστανται καὶ αὐταὶ εἰς τὸ παχὺ ἔντερον, προκαλοῦσαι ἐξελκώσεις, ἐξ ὧν προέρχονται αἱ βλεννοαιματηραὶ κενώσεις.

Ἡ νόσος παρουσιάζεται ὑπὸ χρονίαν μορφὴν καὶ εἶναι μακροχρόνιος, διότι ἡ θεραπεία εἶναι δύσκολος.

Ἡ μετάδοσις καὶ προφύλαξις γίνεται ὡς καὶ ἀνωτέρω.

Ἡ θεραπεία γίνεται διὰ πολλῶν φαρμάκων, ὧν τὰ ἀποτελεσματικώτερα εἶναι ἡ χρυσομυκίνη, χλωρομυκιτίνη καὶ τερραμυκίνη.

Χολέρα

Τὸ αἴτιον ταύτης εἶναι εἰδικὸν βακτηρίδιον, τὸ ὁποῖον λέγεται χολερικὸν δονάκιον.

Ἡ χολέρα εἶναι νόσος τῶν τροπικῶν κλιμάτων. Ἐνδημεῖ δὲ εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ δὴ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ἀπὸ ὅπου διὰ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας μεταδίδεται εἰς ἄλλας χώρας.

Ἡ νόσος αὕτη εἶναι βαρυτάτη καὶ θανατηφόρος. Ἐπέρχεται δὲ κατὰ μεγάλας ἐπιδημίας καὶ προκαλεῖ τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον τοῦ κόσμου. Εὐτυχῶς παρουσιάζεται κατὰ μακρότατα χρονικὰ διαστήματα (30 ἢ 50 ἔτη). Τὸ μικρόβιον ἐγκαθίσταται εἰς τὸ λεπτὸν ἔντερον καὶ προκαλεῖ ἀκατασχέτους ὑδαρεῖς καὶ αἱματηρὰς κενώσεις, καθὼς καὶ ἐμέτους, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐπέρχεται τελεία ἀφυδάτωσις τοῦ σώματος, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ὁ πάσχων μεταβάλλεται εἰς σκελετόν, μετὰ περιπίπτει εἰς κωματώδη κατάστασιν καὶ ἀποθνήσκει.

Ἡ μετάδοσις γίνεται διὰ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς ὅστις ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἑστίαν μολύνσεως. Ἡ μετάδοσις γίνεται καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν μεμολυσμένων τροφῶν κυρίως, τοῦ ὕδατος, ὡς καὶ τῶν μεμολυσμένων ἀντικειμένων.

Ἡ προφύλαξις γίνεται διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἀπομονώσεως ὄχι μόνον τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἀτόμου ἐπικοινωνήσαντος μὲ τὸ περιβάλλον τούτου. Ὁλόκληρος συνοικία ἢ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεφανίσθη κροῦσμα χολέρας ἀπομονοῦται, διότι ἡ μετάδοσις εἶναι εὔκολος καὶ ταχεῖα τόσον, ὥστε καὶ εἰς διάστημα ἡμέρας ἀκόμη δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς ὅλην τὴν συνοικίαν ἢ τὴν πόλιν.

Ὅταν ἡ ἐπιδημία παρουσιάσῃ μεγάλας διαστάσεις καὶ ἐπεκταθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, τότε διατάσσεται ἀπὸ τὸν Διεθνῆ Ὀργανισμὸν Ὑγείας ἡ ἀπομόνωσις ὁλοκλήρου τῆς χώρας ταύτης. Ἡ ἀπομόνωσις συνίσταται εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν πάσης ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν. Ἡ ἀεροπορική, ἀτμοπλοϊκὴ καὶ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἀπαγορεύονται, ὡς καὶ ἡ ταχυδρομικὴ τοιαύτη, διότι διὰ τῶν μέσων τούτων γίνεται ἡ μετάδοσις τῆς νόσου ἀπὸ χώρας εἰς χώραν.

Ὁ Διεθνὴς Ὀργανισμὸς Ὑγείας ἀποστέλλει εἰς τὴν προσβληθεῖσαν χώραν πεπειραμένους ἐπιστήμονας, ὑγειονομικὰ συνεργεῖα, φαρμακευτικὸν ὑλικόν, ἐμβόλια κλπ. διὰ τὴν ταχεῖαν καταστολὴν τῆς ἐπιδημίας. Αἱ Ὑγειονομικαὶ καὶ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους εἶναι ἐντεταλμέναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διαταγῶν.

Ὅταν ἡ ἐπιδημία εἶναι περιωρισμένη ἐν τῇ ἐνάρξει της ἢ ὅταν τὰ κρούσματα ἐλαττοῦνται καὶ βαίνει αὕτη πρὸς ὕφεσιν, τότε δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὰς ἄλλας χώρας, ἀλλὰ ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους. Δηλαδή, ἕνα ἄτομον διὰ νὰ ταξιδεύσῃ πρέπει νὰ ἐμβολιασθῇ δι' ἀντιχολερικοῦ ἐμβολίου καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ ἀπὸ τὰς Ὑγειονομικὰς καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ τόπου διὰ πιστοποιητικοῦ ὑγείας. Εἰς τὸν λιμένα ὅπου θὰ ἀποβιβασθῇ, θὰ ὑποστῇ ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν. Ἐπίσης κάθε συγκοινωνιακὸν μέσον προερχόμενον ἀπὸ τὴν χώραν τῆς ἐπιδημίας, τίθεται ἐν ἀπομονώσει εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἐπὶ πέντε ἡμέρας, γίνεται ἰατρικὴ ἐξέτασις καὶ παρακολούθησις, ἀπολύμανσις ὁλοκλήρου τοῦ σκάφους καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

'Επίσης λαμβάνονται γενικὰ μέτρα ἀπολυμάνσεως καὶ καθαριότητος τῆς πόλεως, ὡς ἄσπρισμα διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου τῶν ρείθρων τῶν πεζοδρομίων, τῶν ἀγορῶν, τῶν σφαγείων, τῶν ἀποχωρητηρίων, τῶν κοινοχρήστων χώρων κλπ. Διατάσσεται ἡ ἐπιμελημένη καθημερινὴ συλλογὴ τῶν σκουπιδιῶν καὶ παντὸς εἴδους ἀπορριμάτων, φλιτάρισμα καὶ γενικώτερον ψεκασμὸς ἀνὰ τὴν χώραν ὅλην πρὸς ἐξόντωσιν τῶν μυιγῶν καὶ ἐντόμων. Εὐθὺς δὲ ὡς ἐμφανισθῇ ἡ ἐπιδημία, ἐνεργεῖται γενικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν κατοίκων δι' ἀντιχολερικοῦ ἐμβολίου, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν τῶν λιμένων, τῶν τελωνείων κλπ. ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔρχονται πρῶτοι εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς ταξιδιώτας καὶ εἶναι ἐπόμενον νὰ μολυνθοῦν. "Επειτα δὲ εἰς τὰ σχολεῖα, τοὺς στρατῶνας, τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας καὶ τέλος εἰς τὸ κοινόν. Θεραπευτικῶς μεταχειριζόμεθα τὰ ἀντιβιοτικά.

Πανώλης

Τὸ αἴτιον τῆς πανώλους ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν βακτηρίδιον. Καὶ αὕτη ἡ νόσος εἶναι νόσος τῶν τροπικῶν χωρῶν, ὅπως καὶ ἡ χολέρα, παρουσιαζομένη κατ' ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα καὶ εἶναι ἐξ ἴσου τρομερὰ καὶ ἐπικίνδυνος.

'Η πανώλης ἐμφανίζεται ὑπὸ δύο κυρίως μορφάς: 1) Τὴν βουβωνικήν, ἥτις εἶναι καὶ ἡ συνήθης μορφὴ καί 2) Τὴν πνευμονικὴν μορφὴν ἥτις εἶναι σπανιωτάτη καὶ ἥτις καταλήγει πάντοτε εἰς θάνατον.

'Η μετάδοσις ἀπὸ τὰς τροπικὰς χώρας γίνεται διὰ τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων ὅπως καὶ ἡ χολέρα. 'Απὸ ἀνθρώπου δὲ εἰς ἄνθρωπον μεταδίδεται διὰ τῶν ψύλλων, τῶν εὑρισκομένων ἐπὶ τῶν ποντικῶν, καθὼς καὶ διὰ τῶν ἐκκριμάτων τοῦ ἀσθενοῦς.

'Η προφύλαξις γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ εἰς τὴν χολέραν. 'Επὶ πλέον δὲ διατάσσεται ἡ μυοκτονία (ἐξόντωσις τῶν ποντικῶν) καὶ ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν πτωμάτων αὐτῶν. Τέλος ἐνεργεῖται καὶ ὁ προφυλακτικὸς ἐμβολιασμὸς καὶ λαμβάνονται ὅλα τὰ γενικὰ μέτρα διὰ τὴν καταστολὴν τῆς νόσου, τὰ ὁποῖα ἀνεφέραμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ περὶ χολέρας κεφάλαιον. Θεραπευτικῶς τὰ ἀντιβιοτικά.

Τέτανος

Τὸ αἴτιον τοῦ τετάνου ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν βακτηρίδιον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὰ κόπρανα τῶν ζώων (ἵππου, ὄνου καὶ ἡμιόνου) καὶ ἐπομένως εἰς τοὺς σταύλους, τὸ ἔδαφος, καὶ παντοῦ ὅπου ὑπάρχει σκόνη.

Μετάδοσις. Αὕτη γίνεται μέσῳ οἱουδήποτε τραυματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου, ἔνθα τὸ μικρόβιον εἰσερχόμενον ἐν αὐτῷ προκαλεῖ διὰ τῶν τοξινῶν αὐτοῦ βαρεῖαν λοίμωξιν, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς θάνατον ἐὰν ἡ θεραπεία δὲν ἐφαρμοσθῇ ἐγκαίρως.

'Η τοξίνη τὴν ὁποίαν ἐκκρίνει τὸ μικρόβιον τοῦ τετάνου, ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ προκαλεῖ ἐντόνους καὶ ὀδυνηρὰς συσπάσεις, αἵτινες κατ' ἀρχὰς ἐμφανίζονται εἰς τοὺς μασσητῆρας μῦς μὲ φαινόμενα συσφίξεως τῶν σιαγόνων καὶ δυσκαταποσίας. Αἱ συσπάσεις αὗται μεταδίδονται βαθμηδὸν εἰς τοὺς αὐχενικούς, ραχιαίους καὶ κάτω ἄκρων μῦς, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ὀπισθότονος καὶ ἡ λόρδωσις.

'Η προφύλαξις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀντιτιτανικοῦ ὀροῦ ἐπὶ οἱουδήποτε τραύματος ὑπόπτου καὶ κατὰ μείζονα λόγον ρυπαροῦ. 'Ο ὀρὸς πρέπει νὰ γίνεται ἐντὸς 6 ἢ 12 ὡρῶν ἀπὸ τὸν τραυματισμόν. 'Η δὲ θεραπεία διὰ μεγάλων δόσεων ἀντιτετανικοῦ ὀροῦ καὶ πενικιλλίνης, στρεπτομυκίνης, χρυσομυκίνης κλπ.

Ἐλονοσία

Τὸ αἴτιον τῆς ἐλονοσίας ὀφείλεται εἰς τι πρωτόζωον τὸ ὁποῖον λέγεται πλασμώδιον τοῦ Λαβεράν. Ἡ ἐλονοσία εἶναι νόσος ἡ ὁποία μαστίζει ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ δὲ Ἑλλὰς χώρα κατ' ἐξοχὴν ἑλώδης καὶ πτωχή, μαστίζεται ἔτι περισσότερον.

Ἡ ἐλονοσία ἐξασθενεῖ τὰ ἄτομα, τὰ κάμνει ἀναιμικὰ καὶ καχεκτικά. Οὕτω δημιουργεῖ κατάλληλον ἔδαφος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς φυματιώσεως. Ἡ ἐλονοσία εἶναι μία φοβερὰ μάστιξ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, διότι προκαλεῖ μεγάλας ζημίας εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν οἰκονομίαν μιᾶς χώρας. Ἀχρηστεύει ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα τὰς ἐργατικὰς χεῖρας καὶ δαπανῶνται κολοσσιαῖα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν καὶ καταπολέμησιν τῆς νόσου, τόσον ἐκ μέρους τῶν οἰκογενειῶν, ὅσον καὶ τοῦ Κράτους.

Ἡ μετάδοσις γίνεται μόνον διὰ τῶν ἀνωφελῶν κωνώπων καὶ μάλιστα τῶν θηλέων, διὰ τσιμπήματος ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὴν καταπολέμησιν καὶ ἐξαφάνισιν τῶν ἀνωφελῶν κωνώπων, οἵτινες ζοῦν καὶ ἀναπτύσσονται εἰς τὰ ἑλώδη μέρη καὶ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν στάσιμα νερά, ἔνθα ἐναποθέτουν τὰ ᾠά των, ἐκκολάπτονται, διέρχονται τὰ διάφορα στάδιά των (μορφὰς) καὶ ἐξελίσσονται εἰς τέλεια κουνούπια.

Ἡ καταπολέμησις αὐτῶν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἑλωδῶν ἐκτάσεων, ἤτις γίνεται διὰ τῆς ἐπιχωματώσεως ἢ διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων εἰς τὴν θάλασσαν.

Διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἀπασχολοῦνται εἰδικὰ ἀνθελονοσιακὰ συνεργεῖα, τῇ φροντίδι τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους. Ἐπίσης διὰ τῆς καλύψεως τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἕλους διὰ πετρελαίου, τὸ ὁποῖον χύνομεν ἐπ' αὐτῆς. Ἡ χρῆσις τῆς κουνουπιέρας ὡς καὶ διαφόρων ἐντομοκτόνων φαρμάκων, συντελεῖ εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ καλλίτερος ὅμως τρόπος τῆς ἐξοντώσεως τῶν κωνώπων εἶναι ὁ δι' ἀεροπλάνων ψεκασμὸς τῆς χώρας διὰ τοῦ ντί, ντί, τί.

Ἡ ἐλονοσία ἐξέλειπε σχεδὸν ἀπὸ τὴν χώραν μας ἀφ' ὅτου ἐφηρμόσθη ὁ δι' ἀεροπλάνων ψεκασμός, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται καθ' ἕκαστον ἔτος.

Ἡ θεραπεία γίνεται διὰ πολλῶν καὶ διαφόρων φαρμάκων, ὡς κινίνη, ἀρσενικόν, ἀτεμπρίνη, πλασμωχίνη καὶ ἄλλα νεώτερα φαρμακευτικὰ παρασκευάσματα.

Καλα—άζὰρ

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν πρωτόζωον τῆς οἰκογενείας τῶν τρυπανοσωμάτων, τὸ ὁποῖον λέγεται λεϊσμάνια ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐφευρέτου. Ἡ νόσος ἀπαντᾶται εἰς τὴν Ἀσίαν, Ἀφρικὴν καὶ εἰς ὅλα τὰ παράλια τῆς μεσογείου, ἐπομένως καὶ εἰς τὴν χώραν μας.

Ἡ μετάδοσις γίνεται ἀπὸ τοὺς πάσχοντας σκύλους διὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν παρασίτων καὶ ἐντόμων.

Ἡ προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν πασχόντων ζώων, ἐπομένως καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν παρασίτων.

Ἡ θεραπεία ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν ἐνέσεων τοῦ ἀντιμονίου καὶ ἀντιβιοτικῶν.

Γρίππη

Τὸ αἴτιον τῆς γρίππης εἶναι εἰδικὸν μικρόβιον. Αὕτη ἐμφανίζεται κατὰ ἐπιδημίας καὶ δὴ κατὰ τὸ φθινόπωρον, τὸν χειμῶνα καὶ ὀλιγώτερον κατὰ τὴν ἄνοιξιν.

'Η γρίππη ἐμφανίζεται ὑπὸ δύο μορφάς: 1) Τὴν ἐπιδημικὴν μορφήν, ἥτις παρουσιάζεται κατ' ἀραιότατα χρονικὰ διαστήματα (30 ἢ 50 ἔτη), εἶναι βαρυτάτη καὶ ἐπιφέρει μεγάλην θνησιμότητα. 'Εξαπλοῦται ταχέως εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἐπιφέρει τεραστίας ζημίας. Τοιαύτη μορφὴ ἐνέσκηψεν εἰς τὴν χώραν μας κατὰ τὸ 1918, ἡ ὁποία προυκάλεσε τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον, τόσον, ὥστε δὲν εὑρίσκοντο ἄνθρωποι διὰ τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν.

2) Τὴν ἐνδημικὴν μορφήν, ἥτις ὑπάρχει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους κατὰ σποραδικὰ κρούσματα ἢ καὶ ἀθρόα τοιαῦτα ἐν εἴδει ἐπιδημίας.

'Η μετάδοσις γίνεται διὰ τῶν σταγονιδίων, τὰ ὁποῖα ἐκπέμπονται κατόπιν βηχὸς τῶν γριππιόντων ἀτόμων, τοῦ πταρνίσματος, τῶν πτυέλων καὶ τῆς ὁμιλίας ἀκόμη. Τὸ μικρόβιον εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν πτυέλων, τοῦ σιέλου καὶ τῆς βλέννης τῶν πασχόντων.

'Η προφύλαξις ἀπὸ τὴν γρίππην ἀποβαίνει ἀνίσχυρος, διότι ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι γεμάτη ἀπὸ μικρόβια. Γενικῶς ὅμως πρέπει νὰ προφυλασσώμεθα ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολάς, τὸ ψῦχος καὶ τὴν ὑγρασίαν. Νὰ τηροῦμεν ἀντισηψίαν τοῦ ρινοφάρυγγος διὰ τῶν γνωστῶν ἀντισηπτικῶν φαρμάκων. Νὰ ἀποφεύγουμε τὰς συγκεντρώσεις εἰς κλειστοὺς χώρους (θέατρα, καφενεῖα, κέντρα διασκεδάσεως κλπ.).

'Η γρίππη ὑποτροπιάζει καὶ ἐνίοτε παραμένει ἐπὶ πολὺ εἰς ἄτομα εὐαίσθητα, ὁπότε ἐπιδρᾷ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ὑγείας αὐτῶν καὶ προκαλεῖ ἐξασθένησιν καὶ καταβολὴν τοῦ ὀργανισμοῦ. Οὕτω προδιαθέτει τὸ ἄτομον εἰς τὴν φυματίωσιν. "Οταν ἡ γρίππη ἐπιπλέκεται μὲ βρογχοπνευμονίαν, μεταχειριζόμεθα τὰ ἀντιβιοτικὰ καὶ ὅλα τὰ ἐνδεδειγμένα φάρμακα διὰ τὴν θεραπείαν ταύτης.

Δάγγειος πυρετὸς

Τὸ αἴτιον εἶναι εἰδικὸν μικρόβιον. 'Η νόσος εἶναι ἐξανθηματική, λίαν μεταδοτικὴ ἀλλὰ ὄχι καὶ ἐπικίνδυνος. Προέρχεται δὲ ἀπὸ τὰς τροπικὰς χώρας διὰ τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων.

'Η μετάδοσις γίνεται διὰ σκνίπας τινὸς λεγομένης στεγομυίας, κατόπιν τσιμπήματος.

'Η προφύλαξις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς γενικῆς καθαριότητος, τοῦ ἀσπρίσματος δι' ἀσβέστου καὶ τοῦ ψεκασμοῦ δι' ἐντομοκτόνου φαρμάκου, δι' ὧν ἐξολοθρεύονται αἱ σκνῖπαι. Αἱ σκνῖπαι κυρίως κρύπτονται εἰς τὰς γωνίας καὶ τὰς ρωγμὰς τῶν τοίχων, εἰς τὰ ὑγρὰ καὶ ἀνήλια ὑπόγεια κλπ. δι' ὃ καὶ ἡ καθαριότης εἰς τοιαῦτα μέρη πρέπει νὰ εἶναι ἐπιμελεστέρα.

Τριήμερος πυρετὸς

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν μικρόβιον, τὸ ὁποῖον μεταδίδεται διὰ σκνίπας λεγομένης φλεβοτόμος, κατόπιν τσιμπήματος. 'Η νόσος εἶναι καλοήθης, ἠπίας μορφῆς καὶ μικρᾶς διαρκείας (3—5 ἡμέρας).

'Η προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὴν καθαριότητα καὶ ἐξόντωσιν τῶν σκνιπῶν διὰ τῶν γνωστῶν μέσων.

Μελιταῖος πυρετὸς

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἰς τὸν μικρόκοκκον τοῦ μελιταίου. 'Η νόσος εἶναι μακρᾶς διαρκείας (6 μῆνες καὶ πλέον), καὶ ἐνδημεῖ εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἐπομένως καὶ εἰς τὴν χώραν μας εἶναι συχνὴ ἀσθένεια.

'Η μετάδοσις ὀφείλεται εἰς τὴν πόσιν ἀβράστου γάλακτος καὶ τὴν

βρῶσιν τῶν παραγώγων αὐτοῦ, τὰ προερχόμενα ἀπὸ μεμολυσμένας διὰ τοῦ μικροκόκκου τοῦ μελιταίου αἶγας.

Ἡ προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὸν καλὸν βρασμὸν τοῦ γάλακτος.

Ἡ θεραπεία δὲ διὰ χρυσομυκίνης, στρεπτομυκίνης κλπ.

Φυματίωσις

Τὸ αἴτιον τῆς φυματιώσεως εἶναι ὁ βάκιλλος τοῦ Κώχ, ὅστις εὑρίσκεται ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰ πτύελα τῶν φυματικῶν.

Ἡ νόσος εἶναι παντοῦ διαδεδομένη καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς φοβερωτέρας μάστιγας τῆς ἀνθρωπότητος. Προσβάλλει πᾶσαν ἡλικίαν, ἀπὸ τὴν βρεφικὴν μέχρι καὶ τῆς γεροντικῆς. Ἄτομα ἐξησθενημένα καὶ καχεκτικὰ προσβάλλονται ἀπὸ τὴν φυματίωσιν πολὺ εὔκολα. Ἐπίσης οἱ κατοικοῦντες εἰς ἀνθυγιεινὰ μέρη, εἰς ὑγρὰ καὶ ἀνήλια σπίτια καθίστανται εὐπαθεῖς καὶ εὐπρόσβλητοι. Ἡ φτώχεια, ἡ δυστυχία, ὁ ὑποσιτισμός, αἱ ὑπερκοπώσεις καὶ παντοειδεῖς στερήσεις, αἱ διάφοροι καταχρήσεις, τὰ ξενύχτια εἰς κλειστοὺς χώρους κλπ. εὐνοοῦν τὴν φυματίωσιν.

Τὸ μικρόβιον τῆς φυματιώσεως ἐγκαθίσταται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο παρουσιάζεται καὶ ὑπὸ πολλὰς μορφὰς ἐκ τῶν ὁποίων ἡ συχνοτέρα καὶ βαρυτέρα εἶναι ἡ φυματίωσις τῶν πνευμόνων, ἥτις εἶναι λίαν μεταδοτικὴ ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον. Ἡ φυματίωσις τῶν ὀστῶν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τῶν πνευμόνων, δὲν μεταδίδεται.

Ἄλλη βαρεῖα καὶ θανατηφόρος μορφὴ εἶναι ἡ φυματιώδης μηνιγγῖτις, ἥτις παρατηρεῖται κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, χωρὶς νὰ ἐξαιρῇ καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἡλικίαν.

Ἄλλαι μορφαὶ συνήθεις, εἶναι ἡ φυματίωσις τοῦ λάρυγγος, τοῦ δέρματος, ἡ κεγχροειδὴς κλπ., Δὲν ὑπάρχει ὄργανον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ποῦ νὰ μὴ τὸ προσβάλλῃ ἡ φυματίωσις.

Αὕτη εἶναι νόσος δυσθεράπευτος καὶ πολυδάπανος. Αἱ οἰκογένειαι τῶν φυματικῶν ἀτόμων ἐξαντλοῦνται οἰκονομικῶς καὶ καταστρέφονται. Τὰ κράτη ἐπίσης ὑφίστανται μεγάλας δαπάνας διαθέτοντα ὑπέρογκα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὸν ἀντιφυματικὸν ἀγῶνα (σανατόρια, ἰατρεῖα κλπ.).

Ἡ μετάδοσις γίνεται ἀμέσως ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον διὰ τοῦ βηχός, τοῦ πταρνίσματος, τῶν πτυέλων καὶ τῆς ὁμιλίας, διότι τὰ ἐκπεμπόμενα σταγονίδια εἶναι γεμᾶτα μικροβίων Κώχ, δι' ὧν μολύνεται ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀὴρ τὸν ὁποῖον εἰσπνέομεν. Ἀλλὰ μεταδίδεται καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν μεμολυσμένων ἀντικειμένων (ἐνδύματα, κλινοσκεπάσματα, δωμάτια ὕπνου, σκεύη φαγητοῦ, χαιρετισμὸς διὰ χειραψίας κλπ.).

Οἱ φυματικοὶ διασπείρουν ἐν ἀφθονίᾳ τὰ μικρόβια τῆς φυματιώσεως, ἀπὸ ὅπου διέρχονται. Οὕτω μολύνονται τὰ διάφορα μέσα ταξιδίου (ἀτμόπλοια, τραῖνα, αὐτοκίνητα, ξενοδοχεῖα ὕπνου, φαγητοῦ κλπ.). Ὁ φυματικὸς πτύει ὅπου καὶ ἂν βρίσκεται, τὰ δὲ πλήρη μικροβίων πτύελα ξηραινόμενα ἀναμιγνύονται μὲ τὴν σκόνην τὴν ὁποίαν εἰσπνέομεν.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀναπνέει πλῆθος μικροβίων Κώχ, ἀλλ' ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς ἀντιδρᾷ διὰ τῶν ἀμυντικῶν του δυνάμεων καὶ ἐξουδετερώνει ταῦτα. Ὅπου ὅμως ἡ ἀντίστασις τοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι μειωμένη, ἐκεῖ ὑπερνικοῦν τὰ μικρόβια καὶ μολύνεται ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ προφύλαξις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀπομονώσεως τοῦ ἀσθενοῦς εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται οὗτος πρέπει νὰ εἶναι χωριστὰ καὶ νὰ ἀπολυμαίνωνται διὰ βρασμοῦ. Τὸ καλλίτερον ὅμως μέτρον προφυλάξεως εἶναι νὰ εἰσάγωνται εἰς σανατόρια, ἔνθα θὰ ὑφίστανται συγχρόνως καὶ τὴν ἀνάλογον θεραπείαν.

'Η καθαρὰ καὶ ὑγιεινὴ κατοικία, ἡ καλὴ καὶ ἐπαρκὴς διατροφή, ἡ κανονικὴ διαβίωσις, ἡ ἀποφυγὴ καταχρήσεων κλπ. προφυλάττουν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην.

Τέλος ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προφυλακτικοῦ ἐμβολίου B.C.G. (Μπέ, σέ, ζὲ) ἡ ὁποία σήμερον ἐνεργεῖται εὐρύτατα εἰς τὰ περισσότερα Κράτη, προκαλεῖ ἀνοσίαν καὶ προστατεύει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν φυματίωσιν.

'Η θεραπεία εἶναι ὑγιεινοδιαιτητικὴ (ἀνάπαυσις, ὑπερσιτισμός, ἐξοχὴ κλπ.) φαρμακευτικὴ καὶ χειρουργική.

Πλεῖστα φάρμακα ἐφαρμόζονται εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φυματιώσεως, ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔδωσαν τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα εἶναι ἡ στρεπτομυκίνη, τὸ ριμιφὸν καὶ τὸ ΠΑΣ. Προσεχῶς δὲ θὰ κυκλοφορήσουν καὶ ἄλλα φάρμακα, ἴσως ἀποτελεσματικώτερα. Μέχρι σήμερον πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐθεραπεύθησαν, χάρις εἰς τὴν στρεπτομυκίνην, τὸ ριμιφόν, καὶ ΠΑΣ. 'Η φυματιώδης μηνιγγῖτις ἥτις κατέληγεν κατὰ 100 ο/ο εἰς θάνατον, σήμερον μὲ τὰ ἀνωτέρω φάρμακα δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι θεραπεύεται κατὰ ἕνα μεγάλο ποσοστόν, ὁμοίως καὶ ἡ κεγχροειδὴς φυματίωσις ἡ ὁποία ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο θανατηφόρος.

'Αλλὰ ὅπου ἡ ὑγιεινοδιαιτητικὴ καὶ φαρμακευτικὴ ἀγωγὴ ἀστοχεῖ, ἐφαρμόζεται ἡ χειρουργική, ἡ ὁποία ποικίλλει ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων. Τοιαῦται ἐπεμβάσεις εἶναι: 1) ὁ πνευμοθώραξ διὰ τοῦ ὁποίου θεραπεύονται πολλοὶ ἀσθενεῖς, ὅταν ἡ ἡ ἐφαρμογή του εἶναι ἐπιτυχής, διότι ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις, ὅπου λόγῳ συμφύσεων δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ. 2) 'Η φρενικοεξαίρεσις καὶ 3) 'Η θωρακοπλαστική. Αἱ μέθοδοι αὗται ἔχουν τὸν ἴδιον σκοπόν, δηλαδὴ τὴν συμπίεσιν τοῦ πάσχοντος πνεύμονος.

'Υπάρχει καὶ ἑτέρα μέθοδος δι' ἧς γίνεται ἡ ἀφαίρεσις ὁλοκλήρου τοῦ πάσχοντος πνεύμονος (πνευμονεκτομὴ) ἢ καὶ τμῆμα αὐτοῦ (λοβεκτομή).

Λύσσα

Τὸ αἴτιον τῆς λύσσης εἶναι ἄγνωστον μικρόβιον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ σιέλου λυσσῶντος σκύλου 3 ἕως 12 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς λύσσης.

'Η ταχύτης τῆς ἐκδηλώσεως τῆς λύσσης ὡς καὶ ἡ βαρύτης ταύτης ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς μολύνσεως τῶν περιφερικῶν νεύρων, τὰ ὁποῖα εἶναι οἱ ἀγωγοὶ μεταφορᾶς τοῦ ἰοῦ εἰς τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα, ἔνθα καὶ ἐντοπίζεται ἡ πάθησις. Ὅσον δὲ τὸ δάγκωμα εἶναι πλησιέστερα πρὸς τὸν ἐγκέφαλον (κεφαλή, λαιμός....), τόσον καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς νόσου εἶναι ταχυτέρα καὶ ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς σοβαρωτέρα, διὰ τοῦτο καὶ ὁ λυσσόδηκτος ὑποκύπτει συνήθως εἰς τὸν θάνατον, χωρὶς κἂν νὰ προφθάσῃ νὰ ὑποστῇ τὴν ἀντιλυσσικὴν θεραπείαν. Τουναντίον δέ, ὅταν τὸ δάγκωμα εἶναι μακρὰν τῆς κεφαλῆς, τότε καὶ ἡ νόσος βραδύνει νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ ὁ ἀσθενὴς προλαμβάνει νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν θεραπείαν του.

Ἔστω γνωστόν, ὅτι παρετηρήθησαν σπανιώταται περιπτώσεις λύσσης, καθ' ἃς τὸ ὑπὸ τοῦ λυσσῶντος ζώου προξενηθὲν τραῦμα εἰς τὰ ἄκρα τοῦ σώματος ἐπουλώθη, χωρὶς νὰ ἐκδηλωθῇ ἀμέσως ἡ νόσος, τοῦ ἰοῦ τῆς λύσσης παραμείναντος ἐν λανθανούσῃ καταστάσει καὶ μετὰ παρέλευσιν 2, 3 ἢ καὶ περισσοτέρων ἀκόμη μηνῶν νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ λύσσα. Τοιαῦται περιπτώσεις, λέγομεν καὶ πάλιν, εἶναι σπανιώταται, πλὴν ὅμως ἀναφέρεται ὅτι παρετηρήθησαν.

Τὰ συμπτώματα, δι' ὧν ἐκδηλοῦται ἡ νόσος εἶναι: ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ σκύλου, ἐκδηλουμένη μὲ φαινόμενα ἐπιθέσεως ἄνευ αἰτίας καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου του, ἡ ἀστάθεια τοῦ βαδίσματος,

ἡ σιελόρροια λόγῳ δυσκαταποσίας, ἡ ὑδροφοβία ὄχι μόνον ἐπὶ τῇ θέᾳ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ θόρυβον ρέοντος ὕδατος. Ἡ ὑδροφοβία ὀφείλεται εἰς τοὺς δυνατοὺς πόνους κατὰ τὴν κατάποσιν, δι' ὃ καὶ ἀποστρέφεται τὸ νερό. Τέλος ἐπακολουθοῦν οἱ σπασμοὶ καὶ αἱ παραλύσεις, ὁπότε ἐπέρχεται ὁ θάνατος συνεπείᾳ παραλύσεως τοῦ κέντρου τῆς ἀναπνοῆς.

Τὰ ζῷα τὰ ὁποῖα προσβάλλονται ἀπὸ λύσσαν καὶ τὴν ὁποίαν μεταδίδουν εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι : συνηθέστατα ὁ σκύλος, ἀλλὰ καὶ ὁ λύκος, ἡ ἀλεποῦ, τὸ τσακάλι. Τὰ διάφορα κατοικίδια ζῷα ὑπόκεινται καὶ αὐτὰ εἰς τὴν λύσσαν, ὅταν δαγκασθοῦν.

Ἡ μετάδοσις γίνεται διὰ τοῦ σιέλου τοῦ λυσσῶντος ζῴου κατόπιν δαγκώματος,ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἁπλὸ γλύψιμο ἀκόμη δύναται νὰ μεταδοθῇ ἡ λύσσα, τοῦ μικροβίου εἰσερχομένου ἀπὸ ἀφανῆ λύσιν τῆς συνεχείας τοῦ δέρματος (ἀμυχήν).

Ἡ προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν λυσσώντων ζῴων. Ἐπὶ ἀθρόων κρουσμάτων λύσσης διατάσσεται τὸ δέσιμο τῶν σκύλων, ἡ ἐφαρμογὴ φιμώτρου καὶ ἡ περισυλλογὴ τῶν ἀδεσπότων τοιούτων ἢ καὶ ἡ δηλητηρίασις αὐτῶν (φόλλα).

Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ εἶναι ἐντεταλμέναι διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τὴν λύσσαν. Τὸ Κράτος διὰ διατάγματος (περὶ γενικῶν διατάξεων καὶ μέτρων κατὰ τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν κατοικιδίων καὶ ἀγροτικῶν ζῴων) προνοεῖ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας.

Ὁδηγίαι γενικαί : Ἕκαστος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος πρέπει νὰ γνωρίζῃ τί θὰ πράξῃ εἰς ἑκάστην περίπτωσιν δαγκώματος, ποὺ θὰ προέλθῃ ἀπὸ κατοικίδια ζῷα ὕποπτα διὰ λύσσαν καὶ δὴ ἀπὸ σκύλους. Ἰδοὺ αἱ σπουδαιότεραι περιπτώσεις.

α) Πᾶς σκύλος μὲ ἔκδηλα συμπτώματα λύσσης (ἴδε ἀνωτέρω), πρέπει νὰ σκοτώνεται ὁπωσδήποτε, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ σύλληψις, ἡ ἀπομόνωσις καὶ ἡ παρακολούθησις τούτου εἶναι ἀδύνατος. Ὅσα δὲ ἄτομα ἐδαγκώθησαν καθ' ὅλο τὸ 15θήμερο ποὺ προηγήθηκε, πρέπει νὰ παραπέμπωνται δι' ἀντιλυσσικὴν θεραπείαν.

β') Κάθε φορὰ ποὺ ἕνας σκύλος σκοτώνεται ἀπὸ σκοποῦ ἢ τυχαίως, χωρὶς νὰ παρουσιάζῃ συμπτώματα λύσσης, θὰ πρέπῃ, ὅσα ἄτομα ἐδαγκώθηκαν ὑπ' αὐτοῦ μέσα σὲ 15 μέρες ποὺ προηγήθησαν, νὰ παραπέμπωνται πρὸς θεραπείαν.

γ) Κάθε σκύλος ποὺ εἶναι ὑγιὴς φαινομενικῶς, ἀλλὰ δαγκώνει ἄνευ αἰτίας ἢ καὶ κατόπιν αἰτίας ἕνα ἢ περισσότερα ἄτομα, πρέπει νὰ συλλαμβάνεται, νὰ ἀπομονώνεται καὶ νὰ παρακολουθῆται ἐπὶ 15 ἡμέρας, τὰ δὲ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐδαγκώθησαν, πρέπει νὰ ἐνημερώνωνται, ὥστε ἐὰν τυχὸν ἐκδηλωθῇ ἡ νόσος εἰς τὸν σκύλον, νὰ ὑποβληθοῦν ἀμέσως εἰς θεραπείαν.

δ) Ἐὰν ὁ σκύλος δαγκάσῃ τινὰ στὸ πρόσωπο ἢ στὸ τριχωτὸν τῆς κεφαλῆς δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, ἔστω καὶ ἐὰν οὗτος φαίνεται ὑγιής, πρέπει οὗτος μὲν νὰ ἀπομονωθῇ πρὸς παρακολούθησιν, τὸ δὲ ἄτομον νὰ ὑποβληθῇ ἀμέσως εἰς θεραπείαν, διότι ἡ βραχυτάτη διάρκεια τῆς ἐπωάσεως τοῦ μικροβίου δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀναμονὴν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως τοῦ σκύλου. Ὅταν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα ἀποβῇ ἀρνητικόν, τότε ἡ θεραπεία διακόπτεται.

ε) Ἐὰν σκύλος τις ἐξαφανισθῇ ἀδικαιολογήτως ἀπὸ τὸ σπίτι του, πρέπει νὰ ἐγερθοῦν ὑπόνοιαι εἰς τοὺς οἰκείους καὶ γείτονας, ὥστε οἱ τυχὸν δαγκωθέντες ἐξ αὐτοῦ νὰ ὑποβληθοῦν εἰς θεραπείαν.

στ) Ἐὰν ἄτομόν τι δαγκωθῇ ἀπὸ ἀδέσποτον σκύλο, ὁ κάτοχος τοῦ ὁποίου εἶναι ἄγνωστος, τότε τὸ ἄτομον πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς θεραπείαν.

ζ) Ἄριστον μέτρον ἀσφαλείας καὶ προλήψεως τῆς μεταδόσεως τῆς λύσσης, ἀποτελεῖ ἡ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων περισυλλογὴ ἢ θανάτωσις τῶν ἀδεσπότων σκύλων, διότι τὸ μέτρον τοῦτο συντελεῖ μεγάλως εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν κρουσμάτων λύσσης.

η) 'Επὶ πλέον πρέπει νὰ θανατώνωνται ἀπαραιτήτως ὅλοι οἱ σκύλοι, οἱ ὁποῖοι ἔτυχε νὰ δαγκωθοῦν ἀπὸ ἄλλο λυσσαμένο σκύλο.

θ) 'Εὰν ἄτομόν τι καταγγείλῃ ὅτι ἐδαγκώθηκε ἀπὸ σκύλο, τότε πρέπει νὰ διαταχθῇ ἡ ἀπομόνωσις καὶ παρακολούθησις τούτου ἐπὶ 15 ἡμέρας, διότι ἀπὸ τοιούτους φαινομενικῶς ὑγιεῖς σκύλους προέρχονται τὰ περισσότερα κρούσματα λύσσης.

Σημείωσις: Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐπεξετάθημεν περισσότερον τοῦ δέοντος, διότι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ κατέχωσι καλῶς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ νὰ γνωρίζωσι τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς λύσσης καὶ τὴν προστασίαν τόσον τῶν δαγκωθέντων ἀνθρώπων ἀπὸ λυσσασμένους ἢ μὴ σκύλους, ὅσον καὶ τῶν μὴ δαγκωθέντων.

Ἔστω γνωστόν, ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἀστυνομικῶν αὐτοῦ καθηκόντων διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν τῆς Χώρας, προώρισται νὰ ἵσταται καὶ ὡς φρουρὸς τῆς Δημοσίας Ὑγείας.

Ἄνθραξ

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν βακτηρίδιον, τὸ ὁποῖον προσβάλλει κυρίως τὰ πρόβατα, τοὺς χοίρους καὶ τοὺς βοῦς, ἑπομένως εἶναι νόσος τῶν ζῴων, ἥτις μεταδίδεται καὶ εἰς ἀνθρώπους ποὺ ἔρχονται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ αὐτὰ (κρεοπῶλαι, ἐκδορεῖς, ποιμένες, ἐργάται δερμάτων.....).

Ἡ μετάδοσις τοῦ μικροβίου τοῦ ἄνθρακος γίνεται διὰ τοῦ δέρματος, εἰς τὸ σημεῖον δὲ τῆς εἰσόδου σχηματίζεται μελανὴ φλύκταινα (φούσκα μαύρη), ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τῆς νόσου.

Τὸ δέρμα πέριξ τῆς μελανῆς φούσκας εἶναι κόκκινο, ἀλλὰ ἀνώδυνο. Σπανίως τὸ βακτηρίδιον τοῦ ἄνθρακος εἰσέρχεται εἰς τοὺς πνεύμονας διὰ τῆς εἰσπνοῆς κόνεως πλήρους μικροβίων καὶ προκαλεῖ τὸν πνευμονικὸν ἄνθρακα. Ὑπάρχει καὶ ἡ γαστρεντερικὴ μορφὴ τῆς νόσου, προερχομένη ἀπὸ τὴν βρῶσιν ἡμιβρασμένου κρέατος, περιέχοντος βακτηρίδια. Αἱ δύο αὗται σπανιώταται μορφαί, καταλήγουν πάντοτε εἰς θάνατον.

Ἡ προφύλαξις γίνεται διὰ τῆς καταπολεμήσεως τῆς νόσου ἐπὶ τῶν ζῴων διὰ τοῦ ἀντιανθρακικοῦ ὀροῦ, ὅστις εἶναι προφυλακτικὸς καὶ θεραπευτικός.

Μάλις

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἰς τὸ βακτηρίδιον τῆς μάλεως, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ ἔκκριμα τῆς ρινὸς τῶν ἵππων, ὄνων καὶ ἡμιόνων ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξελκώσεων τοῦ δέρματος.

Ἡ μάλις εἶνε νόσος τῶν ζῴων, ἀλλὰ δύνανται νὰ προσβληθοῦν καὶ ἄνθρωποι (ἱπποκόμοι, σταυλῖται).

Ἡ προφύλαξις στηρίζεται εἰς τὸν ἄμεσον φόνον τοῦ πάσχοντος ζῴου, ὡς καὶ τὴν ἄμεσον ἀπομόνωσιν τῶν ὑπόπτων ζῴων. 'Επίσης ἐπιβάλλεται ἡ ἀπολύμανσις τῶν σταύλων καὶ ἡ καθαριότης μὲ συχνὸ ἄσπρισμα δι' ἀσβέστου. Ἡ προφύλαξις τῶν ἀνθρώπων ἔγκειται εἰς τὸ νὰ μὴ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ πάσχοντα ζῷα.

Ψώρα

Τὸ αἴτιον ὀφείλεται εἴς τι παράσιτον τὸ λεγόμενον ψωρικὸν ἄκαρι. Τὸ παράσιτον τοῦτο προσβάλλει μόνον τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ προκαλεῖ μεγάλη φαγοῦρα ἰδίως τὴ νύκτα.

Ἡ ψώρα εἶνε λίαν μεταδοτικὴ καὶ παρουσιάζεται εἰς πᾶσαν ἡλικίαν.

Ἡ μετάδοσις γίνεται διὰ τῶν ἀκαθάρτων σινδονῶν, κλινοσκεπασμάτων καὶ παντὸς εἴδους ἐνδυμάτων μεμολυσμένων ἀπὸ τὸ παράσιτον τῆς ψώρας. Οὕτω παρατηρεῖται ἡ μόλυνσις τῶν μελῶν μιᾶς οἰκογενείας, τῶν ἀτόμων τῶν διαβιούντων καθ' ὁμάδας, ὡς στρατιῶται, μαθηταὶ κλπ.

Ἡ προφύλαξις ἔγκειται εἰς τὴν αὐστηρὰν καθαριότητα ἐνδυμάτων καὶ σώματος.

Ἡ θεραπεία γίνεται διὰ καθημερινῶν λουτρῶν καὶ ἐπαλείψεως θειούχων ἀλοιφῶν ὅλου τοῦ σώματος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου δι' ἀποστειρώσεως τῶν ἐνδυμάτων, σινδονῶν, κουβερτῶν κλπ. καθ' ἑκάστην διὰ βρασμοῦ. Ἐπὶ μολύνσεως, τὰ ἀντιβιοτικά.

Τράχωμα

Τὸ αἴτιον τοῦ τραχώματος εἶναι ἄγνωστον. Εἶναι νόσος τῶν ὀφθαλμῶν καὶ λίαν μεταδοτική.

Ἡ μετάδοσις γίνεται διὰ τοῦ ἐκκρίματος τοῦ πάσχοντος ὀφθαλμοῦ δι' οὗ μολύνονται τὰ μαντύλια, τὰ προσόψια, μαξιλαροθῆκαι, τὰ δάκτυλα τοῦ πάσχοντος κλπ. Ἐπίσης καὶ διὰ τῶν μυιγῶν μεταδίδεται τὸ μικρόβιο.

Τὸ τράχωμα ἀνήκει εἰς τὰς κοινωνικὰς μάστιγας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρεωτικὴ δήλωσις παντὸς κρούσματος. Συνήθως προσβάλλονται οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, τῶν οἰκοτροφείων κλπ. Τὸ Κράτος ἔχει ἱδρύσει ἀντιτραχωματικὰ ἰατρεῖα διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ τραχώματος, ἔνθα εἰδικοὶ ὀφθαλμίατροι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ. Τὰ ἀντιβιοτικὰ δίδουν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Λέπρα

Τὸ αἴτιον τῆς λέπρας εἶναι εἰδικὸν μικρόβιον τὸ ὁποῖον προσβάλλει ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ σώματος καὶ προκαλεῖ τύφλωσιν, κώφωσιν, παραλύσεις νεύρων κλπ. Λίαν χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ προσβολὴ τῶν φαλάγγων τῶν δακτύλων χειρῶν καὶ ποδῶν, αἵτινες ἀποπίπτουν, καθὼς τὸ ἀκρορρίνιον καὶ τὰ πτερύγια τῶν ὤτων. Ὁμοίως χαρακτηριστικαὶ εἶναι αἱ βλάβαι τοῦ δέρματος ἤτοι ἐξελκώσεις, φύματα, μελαγχρωστικὰ ἐξανθήματα κλπ., ἅτινα προκαλοῦν λίαν χαρακτηριστικὴν τὴν ὄψιν τοῦ ἀσθενοῦς, ὡς τοῦ λέοντος, ἐξ οὗ λεόντειον προσωπεῖον.

Ἡ ἐπώασις τῆς νόσου εἶναι μακροτάτη διαρκοῦσα ἐπὶ πολλὰ ἔτη 10, 20 καὶ πλέον, διὰ τοῦτο εἶναι δυσκολοδιάγνωστη. Ἡ λέπρα εἶναι διαδεδομένη καθ' ὅλον τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων κατέχει τὸ θλιβερὸν προβάδισμα ἀπὸ ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου.

Ἡ λέπρα ἀνήκει εἰς τὰ λεγόμενα κοινωνικὰ νοσήματα, δι' ὃ τὰ πολιτισμένα κράτη ἵδρυσαν εἰδικὰ νοσηλευτήρια τὰ λεγόμενα λεπροκομεῖα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγκλείονται εἰς αὐστηρὰν ἀπομόνωσιν καὶ θεραπείαν. Τὰ λεπροκομεῖα εὑρίσκονται μακρὰν τῶν πόλεων καὶ κυρίως εἰς νήσους ἀκατοικήτους (Σπιναλόγκα παρ' ἡμῖν).

Ἡ μετάδοσις γίνεται διὰ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς (συνουσία, φίλημα...) ὡς καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν μεμολυσμένων ἀντικειμένων τῶν πασχόντων (μαντύλια, προσόψια....).

Ἡ προφύλαξις συνίσταται εἰς τὴν ἄμεσον δήλωσιν παντὸς ὑπόπτου

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Διὰ πρώτην φοράν, ἐδόθη ἐφέτος εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν χορὸς τῶν ἀπόκρεω, κατὰ τὴν 24ην Φεβρουαρίου. Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῆς Σχολῆς εἶχε διακοσμηθῆ καλλιτεχνικώτατα ἀπὸ τὸν φίλον τῆς Ἀστυνομίας ἐξαίρετον ζωγράφον καὶ εἰδικὸν decorateur κ. Γιῶργον Συρίγον, ποὺ κατώρθωσε μὲ τὰ ζωντανὰ χορευτικὰ συμπλέγματα, τὶς μπαλαρίνες, τὶς κολομπίνες, τοὺς πιερόττους τὶς Μαρκησίες καὶ τοὺς Μαρκησίους νὰ προδιαθέσῃ σὲ κέφι καὶ χαρά.

Ἡ ὀρχήστρα μὲ μαέστρο τὸν ἄλλοτε ἀστυνομικὸ καὶ τώρα καθηγητὴ τοῦ Ὠδείου κ. Τσακαρισιᾶνον ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν κ. Γαρέζον (πιάνο), τοὺς ἀδελφοὺς Παπαδοπούλου (ἀκκορντεόν), τὶς ἀδελφὲς Ροδίτη (κιθάρα καὶ ἀκκορντεόν), τὸν κ. Μπουκουβάλα (βιολὶ) καὶ τὸν κ. Κοκμοτὸν (κλαρῖνο).

Ἀπὸ τὶς 7.30' τὸ ἀπόγευμα ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν οἱ δόκιμοι Ἀξιωματικοὶ μὲ τὶς οἰκογένειές των καὶ οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ κ.κ. Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς. Ἀλλ' ἀμέσως σχεδὸν ἡ ὀρχήστρα μὲ τὰ ἐξαίρετα τραγούδια ἔκαμε ὥστε ν' ἀρχίσῃ ὁ χορὸς καὶ τὸ κέφι.

Τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσίαν των ὁ ἐξοχώτατος Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του, ὁ βουλευτὴς κ. Καραπιπέρης, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Θ. Λεονταρίτης μετὰ τῆς κυρίας του, οἱ Διευθυνταὶ κ.κ. Ἀν. Γεωργίου, Ν. Σπυρόπουλος, Εὐάγγ. Καραμπέτσος, Ἰωαν. Μάσβουλας, Ἀν. Κανελλόπουλος μετὰ τῶν κυριῶν των, ὁ Δ/ντὴς κ. Τζηρίτης, ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἀστυν. Α' κ. Τασιόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς κ.κ. Γρηγόριος Κάτσας, Δ. Καψάσκης, Γλυκοφρίδης, Καμπαφλῆς καὶ Δεμερτζῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς προσεφέρθησαν ἐκλεκτὰ ἐδέσματα καὶ φροῦτα, ἄφθονα κοτιγιὸν καὶ σερπαντίνες ποὺ ἔδωσαν ζωηρότατο τόνο στὴ διασκέδασι.

Ἀλλὰ καὶ οἱ καλλιτέχναι τοῦ τραγουδιοῦ ἀθρόοι κατέφθασαν διὰ νὰ μετάσχουν στὴν ἀποκρηάτικη χαρὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Πρῶτος κατέφθασε ὁ καθηγητὴς τῶν χορῶν κ. Κουσιάδης μὲ τὸ χορευτικό του συγκρότημα ἀπὸ φουστανελλοφόρους καὶ τὴ λαϊκὴ μουσικὴ (κλαρῖνο καὶ λαγοῦτο) ποὺ ἐχόρευσαν στὴν πίστα τοὺς ἀθάνατους Ἑλληνικοὺς χορούς.

Ἀκολούθησε ὁ Γιῶργος Πάρης ποὺ μὲ τὰ ὡραῖα τραγούδια του ἔδωσε ἀφορμὴ σὲ νέο ξέσπασμα τοῦ κεφιοῦ.

Μὲ τὴ σειρά του τραγούδησε ὁ Γιῶργος Λουκᾶς παίζοντας τὴν κιθάρα του καὶ μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή του ἐνθουσίασε ὅλους καὶ καταχειροκροτήθηκε.

Στὰ ἐνδιάμεσα τοῦ χοροῦ ἡ κυρία Θέμις Κωτσαρίδου καὶ ὁ κ Ἀθ. Καμπαφλῆς

ἀτόμου πρὸς ἀπομόνωσιν καὶ θεραπείαν τούτου εἰς Λεπροκομεῖα μακρὰν τῶν ὑγιῶν ἀνθρώπων.

Ἡ θεραπεία τῆς λέπρας μέχρι σήμερον ἦτο ἄνευ ἀποτελέσματος παρ' ὅλα τὰ χρησιμοποιούμενα φάρμακα.

Ἤδη ὅμως μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀντιβιοτικῶν φαρμάκων, ὡς τῆς στρεπτομυκίνης, χρυσομυκίνης, τερραμυκίνης κλπ. ἡ θεραπεία τῆς λέπρας εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἐπιτυγχάνεται καὶ ἐπομένως ὁ πάσχων δύναται ἐλεύθερα νὰ κυκλοφορῇ ὡς ἰαθείς.

(Συνεχίζεται)

ἔφεραν στὴν αἴθουσα τὴ δροσιὰ τῶν ἑλληνικῶν βουνῶν καὶ τοῦ λόγγου μὲ τὰ ἀθάνατα δημοτικά μας τραγούδια. Σὲ μιὰ στιγμὴ κατέφθασε καὶ τὸ τρίο - τίκο

Μερικὰ στιγμιότυπα κατὰ τὸν χορὸ τῶν ἀπόκρεω τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Διακρίνονται ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας καὶ ἡ κ. Ἀρχηγοῦ ὡς καὶ ὁ κ. Τζηρίτης μετὰ τῆς κυρίας Ἀρχιμανδρίτου

μὲ τὶς κιθάρες του ποὺ ξεσήκωσε τοὺς πάντας σ' ἕνα τρελλὸ χορὸ μὲ τὰ θαυμάσια χορευτικὰ πὸρ - πουρί.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐλίζα Μαρέλλη μὲ τὴ γλυκειά της φωνὴ σκόρπισε κέφι καὶ χαρὰ καὶ γιαυτὸ ἐχειροκροτήθηκε ζωηρότατα.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς καλλιτέχνες, ποὺ συνέτειναν στὸ γλέντι τῶν ἀστυνομικῶν εὐχαριστοῦμε θερμῶς, ὅπως καὶ τὸν ἐκφωνητὴν κ. Φραγκιουδάκην ποὺ παρέστη σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς γιορτῆς, ποὺ τελείωσε τὶς πρωϊνὲς ὧρες.

Ἡ ἑορτὴ ἠχογραφήθη μὲ τὸ μαγνητόφωνο τῆς Σχολῆς ἀπὸ τὸν Ἀλέκο Ἀγγελόπουλο.

"Μερίμνη 'Αστυνομικῆς Σχολῆς„

20 Φεβρουαρίου 1955.

...."Ενα διακριτικὸ κτύπημα στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου ἔδωκε ἕνα τέλος στοὺς ρεμβασμοὺς τῆς μοναξιᾶς μου....ἡ σιγαλὴ μουσικὴ ἀπ' τὸ ράδιο λὲς καὶ χαμήλωσεν ἀκόμη γιὰ ν' ἀκουστῇ γιὰ δεύτερη φορὰ τὸ ἴδιο κτύπημα, ἀκόμη πιὸ σεμνὸ καὶ χαριτωμένο.....

Δὲν βιάστηκα ν' ἀνοίξω....στὸ μυαλό μου βούιζεν ἀκόμη κάποια γλυκειὰ σερενάτα κάτω ἀπὸ τὰ φανταστικὰ παράθυρα μιᾶς ὀνειροπαρμένης παιδούλας.....

Οἱ δεῖκτες τοῦ μικροῦ ρολογιοῦ, πάνω στὸ σιὲλ κομοδίνο, κείνη τὴ στιγμὴ ἑνώθησαν σ' ἕνα παράξενο ραντεβοῦ....Οἱ ὧρες, τὰ λεπτά, τὰ δευτερόλεπτα σταμάτησαν κάπου κοντὰ στὰ Μεσάνυχτα....

'Αργὰ-αργὰ σηκώθηκα ἀπ' τὴν καρέκλα διπλώνοντας τὸ ἀρωματισμένο γράμμα ποὺ μ' εἶχε ρίξει στὴ δίνη χιλιάδων ὀνείρων.....

Κι' ἀνοίγοντας τὴν πόρτα βρέθηκα ἀπέναντι ἀπὸ τὸν καθυστερημένο φίλο ποὺ πρόσμενα τρεῖς ὧρες σχεδόν....Εἶναι ἕνας σαραντάρης, γκρίζος ἀκόμη, ἄνδρας, μὲ μάτια φωτερὰ καὶ πλατὺ μέτωπο....

Μὲ συγχωρεῖτε ἀλλὰ δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σᾶς τὸν παρουσιάσω....Δημοσιογράφος εἶναι τὸ ἐπάγγελμά του, περίφημος γιὰ τὸ πνεῦμα του, τὴν εἰρωνία του τὴν πίστη στὸν ἑαυτό του....

Εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ σεβαστοὺς φίλους μου...(ποὺ κάποτε μὲ πῆρε ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μὲ πρωτόβαλε στὸ κατῶφλι τῆς Δημοσιογραφίας....).

Αὔριο φεύγει γιὰ δυὸ μῆνες στὸ ἐξωτερικό....Καὶ ἦλθε νὰ μ' ἀποχαιρετήσῃ, ἀνταποδίδοντας τὴν ἐπίσκεψη ποὺ τοὔκανα στὸ κομψό, μώβ, τετράγωνο γραφεῖο του ἐδὼ καὶ δυὸ βδομάδες.

Πῆγε νὰ δικαιολογηθῇ γιὰ τὴν βραδύτητά του ἀλλὰ τὸν διέκοψα...."Ηξερα πόσες δουλειὲς εἶχε ἀναλάβει νὰ τακτοποιήσῃ πρὶν ἀπ' τὸ ταξίδι του ὥστε θεώρησα περιττὸ νὰ προσέξω τὴν ἀργοπορία του....

Τοῦ πρόσφερα ἕνα καφεδάκι, μοῦ ἀνταπέδωκε μ' ἕνα τσιγάρο καὶ πιάσαμε φιλικὰ τὴν κουβέντα....

Μπροστὰ στὸ τραπεζάκι μου εἶχα ἀφήσει ἀνοιχτὸ τὸ τελευταῖο τεῦχος τῶν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ»....Τὸπῆρε καὶ τὸ ξεφύλλισε μηχανικά....Κάποιο σκίτσο τοῦ τράβηξε τὴν προσοχή....καὶ βάλθηκε νὰ διαβάσῃ τὸ κείμενο....

"Υστερα ἄφησε πάλι ἀνοιχτὸ τὸ περιοδικὸ στὸ τραπέζι καὶ μὲ ρώτησε μὲ φανερὴ ἔκπληξη :

«'Αλήθεια! 'Απὸ μέρες τώρα μοῦ ἔχει γεννηθῇ μιὰ ἀπορία....Κι' ἤθελα νὰ σὲ ρωτήσω. Διαβάζοντας τὰ περιοδικὰ ποὺ εἶχες τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ δώσῃς αἰστάνθηκα πὼς ἄξαφνα βρέθηκα σὲ μιὰ ἄγνωστη πλευρὰ τῆς ζωῆς σας....Δὲν θέλω νὰ σὲ κολακέψω, ἀλλὰ πρέπει νὰ παραδεχτῶ ὅτι ἡ ὕλη τοῦ περιοδικοῦ σας εἶναι διαλεχτή. Νὰ λοιπὸν τὶ θέλω νὰ σὲ ρωτήσω : Θέλω νὰ μάθω μὲ ποιούς συνεργάζεσθε γιὰ τὴν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ....».

—Χαμογέλασα καί, βρίσκοντας δικαιολογημένη τὴν ἔκπληξή του, ἀλλὰ καὶ μαντεύοντας τὶς ἀμφιβολίες του, τ' ἀπάντησα ἥσυχα!

—«Μὲ κανέναν. Κανεὶς ἀπολύτως λογοτέχνης δὲν μᾶς βοηθάει. Μόνοι μας τὸ ἐκδίδουμε. 'Εντελῶς μόνοι. Δὲν διαβάσατε στὸ ἐξώφυλλο; : «ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ—ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ». 'Απὸ ἀστυνομικοὺς λοιπὸν ἐκδίδεται. 'Απὸ ἀστυνομικοὺς γράφεται. 'Απὸ ἀστυνομικοὺς συντάσσεται. Μονάχα ἀπὸ ἀστυνομικούς».

—"Αφησε τότε τὸ φλυτζανάκι τοῦ καφέ, ξαναπῆρε τὸ περιοδικὸ καί, μὲ

κάποια διάθεση γιὰ εἰρωνία, ἐρώτησε πιὸ δυνατὰ σὰν πειραγμένος ἀπ' τὰ λόγια μου :

«'Απὸ ἀστυνομικούς; 'Ωραῖο καλαμπούρι. Μὰ τὶ μποροῦν νὰ ξέρουν οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπὸ ποίηση, ἀπὸ λογοτεχνία, ἀπὸ χιούμορ, ἀπὸ κοσμικὴ ζωή, ἀπὸ χορό, ἀπὸ τραγούδι, ἀπὸ ἀγάπη; Καὶ πῶς ἔχεις τὴν ἀπαίτηση νὰ σὲ πιστέψω ὅταν ἀνάμεσα στ' ἄλλα βρῆκα μέσα στὸ περιοδικό σας καὶ λογοτεχνήματα κομψὰ καὶ καλοφτειαγμένα ποὺ γράφτηκαν ἀσφαλῶς ὄχι ἀπὸ χέρι τραχὺ ποὺ κρατᾷ κουμπούρια καὶ ρόπαλα, οὔτε ποὺ μπαίνει δέκα φορὲς τὴν ἡμέρα πάνω στὸ εὐαγγέλιο γιὰ νὰ κατηγορήσῃ «χωρὶς φόβο καὶ χωρὶς πάθος», ἀλλὰ ἀπὸ χέρι ἁπαλό, ἐπιδέξιο, καλλιτεχνικὸ ποὺ κινεῖται στοὺς κτύπους μιᾶς καρδιᾶς εὔθυμης κι' ὀνειροπόλας, δίχως κακία καὶ μίση καὶ πάθη καὶ ψέμματα; Νά, παραδείγματος χάριν, αὐτὸ τὸ «ΝΑΡΚΟ», τὸ ρεαλιστικὸ διήγημα μὲ τὶς ἀριστοτεχνικὲς παρομοιώσεις, τὴν ἔξοχη πλοκὴ καὶ τὸ δεμένο περιεχόμενο, ἀστυνομικὸς τὸ ἔγραψε; Ἔ! 'Απάντησέ μου! Αὐτὸ τὸ διήγημα ποιὸς τὸ ἔγραψε;.....»

Δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ μοῦ κάνανε τέτοια ἐρώτηση πολῖτες....Δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἄνθρωποι τῆς ἀξίας τοῦ Μεγάλου φίλου μου ἔστεκαν σαστισμένοι σὲ τέτοιες περιπτώσεις, ὅταν τάφερνε ἔτσι ἡ τύχη γιὰ νὰ φανερωθῇ κάποια ἀπὸ τὶς ἄγνωστες πτυχὲς τῆς 'Αστυνομικῆς 'Αξίας....

Ἦταν ὅμως ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔβλεπα τόσο δύσπιστο τὸν καλὸν κι' εὐγενικό μου φίλο. Κι' αὐτὸ μ' ἔκανε πιὸ ἐνθουσιασμένα νὰ πιστεύσω ὅτι ἐμεῖς δὲν εἴμαστε μονάχα ἕνα Σῶμα 'Ασφαλείας, ἀλλὰ κάτι πιὸ ἐκτεταμένο, κάτι σὰν θρησκεία παράξενη κι' ἀκατάλυτη στοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιρούς....

Ξανάφερα τότε στὸ μυαλό μου μὲ συγκίνηση αὐτὴν τὴν λεπτὴ κι' ἀνθρώπινη ἱστορία κόπων, ποὺ πάντα, ὅταν τὴ θυμᾶμαι αἰστάνουμαι δέος καὶ φόβο καὶ περηφάνεια καὶ πίστη....ἐνῶ ἄντικρύ μου, πάνω στὴ μικρὴ βιβλιοθηκούλα τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ θαρρεῖς καὶ μοῦδιναν ψυχὴ καὶ δύναμη νὰ πῶ ὅσα ξέρω, ὅ,τι πιστεύω, ὅσα ἀγαπῶ....

'Απὸ τὸ ράδιο βιενέζικα βάλς τυλίγουν τὴν ἀνάμνηση μὲ αὐτοκρατορικὲς σερπαντίνες τοῦ παληοῦ καιροῦ καὶ στροβιλίζουν τὴν φαντασία στὴν πίστα ἑνὸς παραμυθιοῦ.....

—«....Αὐτὸ τὸ ΝΑΡΚΟ εἴπατε; Χμ! Δὲν ξέρω πῶς ν' ἀπαντήσω. Δὲν θἄθελα νὰ σᾶς προστέσω καινούργια ἔκπληξη στὶς τόσες ἀπορίες σας, μά, σᾶς ὁρκίζουμαι —στὸν θεὸ ποὺ πιστεύω—δὲν μπορῶ νὰ κάνω ἀλλοιῶς....Αὐτὸ τὸ ΝΑΡΚΟ λοιπὸν εἶναι γραμμένο ἀπὸ τὸν.....ἀπὸ τὸν κ. Νῖκο 'Αρκαδιανό....Δὲν διαβάσατε τὸν συγγραφέα; Θὰ μοῦ πῆτε ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ κύριος Νῖκος 'Αρκαδιανὸς καὶ τὶ σχέση ἔχει μὲ τὴν 'Αστυνομία....Ἔ! λοιπόν....Ὁ κ. Νῖκος 'Αρκαδιανὸς εἶναι φιλολογικὸ ψευδώνυμο ἑνὸς 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ....τοῦ Διευθυντοῦ μας....Μὴν τινάζεστε ἀπὸ τὴν θέση σας. Πάντοτε ἀκούω τὴ γνώμη σας μὲ σεβασμό. Σᾶς ὑπακούω πάντα σὰν μαθητούδι. 'Αλλὰ σήμερα τὸν λόγον ἔχω ἐγώ. Κι' ἐσεῖς θὰ πρέπῃ ν' ἀκούσετε τὴν φωνή μου μὲ ὑπομονή. 'Απόψε τὸν λόγον ἔχει ὁ Νῖκος 'Αρκαδιανός, ἡ 'Αστυνομία στὴν πιὸ λεπτὴ κι' εὐγενικὴ της ὄψη....τὰ χέρια τὰ 'Αστυνομικὰ ποὺ ἀνταλλάζουν τὰ κουμπούρια μὲ τὴν πέννα, καὶ μνημονεύουν τὰ ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος μὲ τὴν ἴδια εὐχέρεια ποὺ γράφουν καὶ ἀγαποῦν καὶ χορεύουν καὶ ἀγαποῦν καὶ πιστεύουν καὶ μελαγχολοῦν..... Εἶναι ἀλήθεια (καὶ αὐτὸ τὸ παραδέχομαι προκαταβολικὰ) ὅτι ἐμεῖς δὲν κάνουμε τίποτε γιὰ νὰ ἐπιδειχθοῦμε....Μᾶς λείπει ἡ διαφήμηση....Στεκόμαστε στὴν ἄκρη....Κι' ὁ πιὸ πολὺς κόσμος δὲν μᾶς ξέρει.... Κι' ὅμως....Κι' ὅμως! πόσες ἀξίες εἶναι κρυμμένες κάτω ἀπὸ τὴν 'Αστυνομικὴ στολή....ἀξίες ποὺ ὑπὸ ἄλλες συνθῆκες καὶ σ' ἄλλους τομεῖς τῆς ζωῆς θὰ γινόντουσαν διάσημες....Αὐτὸς ὁ κ. Νῖκος 'Αρκαδιανός, λόγου χάριν, δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλέψῃ ἀπὸ τοὺς Διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων σας. Κι' ὅμως! ποιὸς τὸν ξέρει;

Θἄθελα νἄχατε τὴν εὐκαιρία νὰ τὸν γνωρίζατε.... Κι' ὕστερα νἀρθῆτε μαζί μου, νὰ κάνουμε μιὰ βόλτα στὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ μας....Ἐκεῖ ποὺ κινοῦνται καὶ γράφουν οἱ ἀστυνομικοὶ λογοτέχναι....Νὰ δῆτε αὐτοὺς τοὺς νεαροὺς συναδέλφους μου, νὰ γνωρίσετε τοὺς προϊσταμένους μου, νὰ ζήσετε—ἔστω καὶ μιὰ μέρα—κοντά μας....κι' ὕστερα, τὸ βράδυ, ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι, μέσα στὸ μισοσκόταδο τοῦ χειμῶνα νὰ ξαναφέρετε στὸ μυαλὸ τὴν κάθε στιγμὴ καὶ τὴν κάθε ὥρα ποὺ ζήσατε ἐκεῖ.....Ἴσως τότε νὰ νοιώσετε τὴν ἀνάγκη νὰ φωνάξετε ὅτι πράγματι ἡ Ἀστυνομία εἶναι «ὁ καθρέφτης τοῦ πολιτισμοῦ μας».

Δὲν μᾶς ξέρετε. Ἔχετε δίκηο. Περνᾶμε ἀπαρατήρητοι. Στὰ νύχια τῶν ποδιῶν μας διαβαίνουμε....Μὰ θἄλθῃ κάποτε ἡ μέρα νὰ μῆς γνωρίστε, νὰ μᾶς καμαρώστε, νὰ μᾶς πῆτε δυὸ καλὰ λόγια γιὰ τὸ ἔργο μας καὶ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρουμε ἀθόρυβα στὴν Κοινωνία...

Σιγὰ-σιγὰ ἔρχονται τὰ πρῶτα μηνύματα....Προχτὲς μιὰ προσωπικότης τῆς Ἐκκλησίας ἄφησε τὸν ἐνθουσιασμό του νὰ ξεσπάσῃ σὲ μιὰ Ἀθηναϊκὴ Ἐφημερίδα, σήμερα κι' ἄλλος σπεύδει νὰ μᾶς συγχαρῇ, αὔριο θὰ προστεθοῦν πολλοί, θὰ γίνουν στρατιὲς οἱ θαυμαστές μας, θὰ μᾶς χαρίσουν τὴν ἀγάπη τους χιλιάδες ἄνθρωποι.....

Δὲν εἶναι ψέμματα. Παρακολουθῆστε τὸ περιοδικό μας. Θὰ δῆτε συναγερμό.... θὰ δῆτε χελιδόνια....Θὰ μαντεύσετε ὅτι φτάνει ἡ Ἄνοιξη....Σᾶς τὰ δώσαμε ὅλα. Δὲν σᾶς ζητᾶμε τίποτε. Ἔχετε ὅμως χρέος νομίζω νὰ μᾶς ἐνισχύσεται νὰ σταθῆτε κήρυκες τῶν ἀρχῶν μας. Ἂν τὸ κομμουνιστικὸ μικρόβιο ξεθεμελιώνει κοινωνίες, ἐμεῖς στεκόμαστε μὲ ὑπομονὴ νὰ ξαναχτίσουμε πάνω στὰ ἐρείπια, ὄχι τὰ Ἀστυνομικὰ Κράτη παληῶν καιρῶν, ἀλλὰ τὸν Κόσμο ποὺ κήρυξε ὁ Καλὸς Ναζωραῖος, ἕνα κόσμο ἀγάπης, αὐτοθυσίας, χαρᾶς καὶ ἀρετῆς. Μὴν μᾶς βλέπετε μονάχα σὰν Νόμους καὶ ἀπαγορευτικὲς διατάξεις. Ἐρευνῆστε τὴν ψυχή μας. Καὶ μέσα της θ' ἀνακαλύψετε κλεισμένη τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνον τὴν Ἑλλάδα, πάνω ἀπ' ὅλα κι' ἀπ' ὅλους στὴ ζωή.....»

Σταμάτησα γιὰ νὰ πιῶ λίγο νερό....Ἐκεῖνος ὅμως δὲν περίμενε νὰ συνεχίσω ἀλλὰ σηκώθηκε. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ἁπλὸ σὰν παιδιοῦ καὶ τὸ βλέμμα του δὲν εἶχε τὴν συνηθισμένη εἰρωνία. Ἔμοιαζε σὰν μετανοιωμένος, γιὰ ὅ,τι εἶχε πῆ. Μοῦσφιξε τὸ χέρι, πιὸ θερμὰ ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε, καὶ μοῦπε:

«....Θὰ βροῦμε μιὰν εὐκαιρία νὰ συνεχίσουμε τὴν σταματημένη κουβέντα μας. Ἂν θέλῃς γράφε μου κάπου-κάπου. Πρέπει νὰ πηγαίνω τώρα γιατὶ ἡ ὥρα πέρασε. Μὰ πρὶν φύγω θέλω νὰ σοῦ πῶ νὰ μὴν ἀλλάξῃς ποτὲ ἐπάγγελμα, ὅσοι ἄνεμοι κι' ἂν σὲ δείρουν, γιατὶ αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμά τὸ ἀγαπᾶς πολὺ-πολύ, καὶ εἶναι τὸ εὐγενέστερο ἐπάγγελμα τοῦ κόσμου. Καλή σου Νύχτα....»

Ἀκόμη ἀντηχοῦν τὰ βήματά του στὸ λιθόστρωτο τοῦ δρόμου καὶ ἀκόμη ἀντηχοῦν στ' αὐτιά μου τὰ λόγια του: «Νὰ μὴν ἀλλάξῃς τὸ ἐπάγγελμά σου γιατὶ τὸ ἀγαπᾶς πολὺ-πολὺ καὶ εἶναι τὸ εὐγενέστερο τοῦ κόσμου». Μιὰ χαρὰ μὲ πλημμυρίζει. Αἰστάνουμαι τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσω τὸ θεὸ γιὰ τὸ λόγια ποὺ ἄκουσα.... Νομίζω πὼς βλέπω ἐκεῖ στὴν πόρτα τὸν κ. Ἀρκαδιανὸ νὰ μὲ κυττᾷ μὲ ἱκανοποίηση καὶ νὰ μοῦ λέῃ «πίστευε. Μ' αὐτὴν τὴν πίστη σου μπορεῖς νὰ μετακινήσῃς βουνά».

Αὐτὴ τὴν ὥρα θἄθελα ν' ἀπευθυνθῶ σ' ὅλους τοὺς συναδέλφους μου κι' ἐκείνους ποὺ μ' ἀγαποῦν, κι' ἐκείνους ποὺ δὲν μὲ γνωρίζουν, καὶ νὰ τοὺς πῶ: «....Ἀγαπῆστε τὸ περιοδικό μας. Διαδῶστε το. Γραφτῆτε ὅλοι συνδρομητές. Εἶναι χρέος σας. Δῆτε: ἕνας-ἄνας προστίθενται κοντά μας τόσοι φίλοι....πολλοὶ φίλοι ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμο. Ἀγαπῆστε τὸ περιοδικό μας. Βοηθῆστε νὰ τὸ κάνουμε καλλίτερο, νὰ τὸ φτάσουμε ψηλότερα, νὰ τὸ ἐπιβάλουμε στοὺς συνανθρώπους μας. Εἶναι τὸ μόνο ἀστυνομικὸ περιοδικὸ ἀπὸ τότε ποὺ γίνηκε ἡ Ἀστυνομία ὡς τὰ σήμερα ποὺ

ἀγαπήθηκε τόσο καὶ πρόστεσε τόσους φίλους κοντά μας....'Αγαπῆστε το, τοῦ ἀξίζει ὅλη ἡ ἀγάπη σας»..... .....

Β'.

Ξημερώματα Παρασκευῆς, 25 Φεβρουαρίου 1955.

...Εἶναι σκοτάδι....Καὶ ἡ σιωπὴ εἶναι γεμάτη μυστήριο....

'Η νύχτα εἶναι γλυκειά.....

Μόλις τώρα γύρισα στὸ σπίτι....Καὶ εἶμαι λιγάκι ζαλισμένος. Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἁμαρτία μου, ἤπια λίγο κρασάκι χτὲς βράδυ....'Αλλὰ δὲν εἶμαι μεθυσμένος.... Εἶμαι εὐτυχισμένος ὅμως....Εἶμαι χαρούμενος, εἶμαι ἀνάλαφρος, σὰν κάποιος νὰ μοῦ ξανάδωσε ζωὴ.....Βγάζοντας τὴν γραβάτα μου ἀντικρύζω πάνω στὸν καθρέφτη τῆς τουαλέττας μιὰ κάρτα....Τὴν κυττῶ χαμογελῶντας.... Εἶναι τοῦ φίλου μου....Ποιὸς ξέρει ποῦ νὰ βρίσκεται αὐτὴ τὴν ὥρα!!!Ξαναφέρνω στὸν νοῦ τὴν τελευταία συζήτησή μας καὶ χωρὶς νὰ σκεφτῶ καθόλου, ἔτσι μὲ μισοβγαλμένη τὴν γραβάτα κάθουμαι νὰ τοῦ γράψω....

«.....Νομίζω πὼς βρῆκα μιὰν εὐκαιρία γιὰ νὰ συνεχίσω τὴν μισοτελειωμένη κουβέντα μας. 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ὥρα εἶναι ἀκατάλληλη γιὰ γράμματα καὶ κουβέντες, ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης ἀλήθεια ὅτι ἡ εὐκαιρία ποὺ μοῦ δόθηκε ἀπόψε εἶναι μοναδική. Χτὲς λοιπὸν τὸ βράδυ δόθηκε μιὰ διασκέδαση ἀποκρηάτικη ὁλονύκτια ΜΕΡΙΜΝΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ, ποὺ τὴν ὠργάνωσε, καὶ τὴν ἐφρόντισε ὁ Νῖκος 'Αρκαδιανός, αὐτὸς ποὺ σᾶς ἔκανε νὰ νευριάσετε ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Ἂς ποῦμε λοιπὸν ὅτι γράφω στὴν ἐφημερίδα σας καὶ ἔχω ἐπιφορτισθῆ μὲ τὴν κοσμικὴ κίνηση. Κι' ἂς ποῦμε ὅτι σεῖς νοσταλγήσατε λίγο 'Ελλάδα στὴ συννεφιασμένη χώρα, ποὺ περνᾶτε τὸν καιρό σας. Σᾶς στέλνω λοιπὸν τὴν ἀνταπόκρισή μου, μὲ τὴν εὐχὴ νὰ σᾶς βρῆ αὐτὸ τὸ γράμμα μου χαρούμενο καὶ εὐδιάθετο.

Διασκέδαση—χορὸς στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολή! Αὐτὸ μοῦ θυμίζει μίαν ἐρώτησή σας : «Μὰ τὶ μποροῦν νὰ ξέρουν οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπὸ ποίηση, ἀπὸ χιοῦμορ, ἀπὸ κοσμικὴ ζωή, ἀπὸ χορό, ἀπὸ τραγούδι, ἀπὸ ἀγάπη;»

Ἴσως στὶς γραμμές μου βρῆτε τὴν ἀπάντηση στὴν ἐρώτησή σας! «Πάρτυ» λοιπὸν στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολή....

Κλεῖστε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια σας καὶ φανταστῆτε τὴν μεγάλη αἴθουσα τῆς Σχολῆς διακοσμημένη σὲ μιὰ γουστόζικη, μοντέρνα σάλλα κοσμικοῦ χορευτικοῦ κέντρου. Στοὺς τοίχους μαρκησίες καὶ πιερόττοι, καλλίγραμμες σπανιόλες καὶ μαρκήσιοι σᾶς προσκαλοῦν σ' ἕνα τρελλὸ χορό....Κρινολίνα καὶ χρυσοκέντητα κοστούμια δίνουν μιὰ ξεχωριστὴ ἐπισημότητα στὸ περιβάλλον....

Στὰ παράθυρα μεταξωτὰ λευκὰ κουρτινάκια συμπληρώνουν μιὰ εἰκόνα γοητευτική, ἀποκρηάτικη, σὲ στὺλ παληῶν, καλῶν καιρῶν....'Η αἴθουσα παρουσιάζεται ἀγνώριστη, χάρις στὴν πολύτιμη συμβολὴ τοῦ διαλεχτοῦ ζωγράφου Γιώργου Συρίγου....Καὶ δὲν ἔχει νὰ ζηλέψη τίποτε ἀπὸ τὶς κοσμικὲς αἴθουσες τῶν καλλίτερων 'Αθηναικῶν κέντρων πολυτελείας.....

Τὰ φῶτα εἶναι πολύχρωμα...Καὶ ἡ ἔμπνευση αὐτὴ (τοῦ κ. 'Αρκαδιανοῦ κι' αὐτὴ) κάνει τὸν ἐπισκέπτη νὰ ρωτιέται μήπως ἔκανε λάθος κι' ἀντὶ νὰ πάη στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολὴ μπῆκε σὲ κανένα ἀποκρηάτικο χορευτικὸ κέντρο. Στὴν ἄκρη τῆς αἴθουσας τὸ ξύλινο βάθρο γιὰ τὴν ὀρχήστρα. Καὶ ὅπως βλέπω ἡ ὀρχήστρα εἶναι πλούσια καὶ πλαισιώνεται ἀπὸ ὅλα τὰ ὄργανα. Τὸ πιάνο στὴ μέση πίσω ἀπὸ δυὸ μικρόφωνα. Πολλὲς μέρες πρὶν ὁ....φίλος σας ὁ κ. 'Αρκαδιανός, πρωΐ—ἀπόγευμα, ἐργάστηκε σκληρὰ γιὰ νὰ μεταμορφώση αὐτὴν τὴν σοβαρὴ αἴθουσα σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν χαρούμενη σάλλα, τὴν πολύχρωμη καὶ γεμάτη γοῦστο καὶ ποίηση. (Σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν αἴθουσα δώσαμε πρὶν λίγες μέρες ἐξετάσεις γιὰ τὴν Σχολὴ 'Αρχιφυλάκων

καὶ μιὰ γελαστὴ ξελογιάστρα Κολομπίνα, ἀντικρύ μου στὸν τοῖχο στάθηκε ἡ αἰτία νὰ πάρω 4 σὲ κάποιο μάθημα καθὼς χάζευα καμαρώνοντάς την). Κι' ὅταν ὅλα ἦταν ἕτοιμα καὶ ἔφτασε ἡ χτεσινὴ Πέμπτη, ἀπὸ τὶς πρῶτες κι' ὅλας νυχτερινὲς ὧρες πλημμύρισεν αὐτὴ ἡ αἴθουσα ἀπὸ κόσμο....Κι' ὁ κόσμος ἦταν διαλεχτός. Νεαροὶ κομψοὶ καὶ κοπέλλες δροσερὲς καὶ πρόσχαρες ἔδιναν ἕνα τόννο ξεχωριστὸ στὸ ζεστὸ καὶ φιλόξενο αὐτὸ περιβάλλον. Κι' ἀνάμεσα στὰ νειάτα, τὰ χιονισμένα μαλλιά, καλόκαρδα κι' εὐγενικὰ ἔζησαν αὐτὸ τὸ βράδυ κάποιο παληὸ βιεννέζικο βάλς, ὅταν ἡ καρδιά τους πρωτοχτύπησε παράξενα γιὰ τὴν μητέρα τῶν παιδιῶν τους ἢ κάποιαν ἄλλη ποὺ ἔφυγε ἄξαφνα, ἀφήνοντας μιὰν ἀνάμνηση ταπεινὴ κι' ἀξέχαστη....

"Ολος αὐτὸς ὁ κόσμος ἐδῶ μέσα εἶναι ὁμοιόμορφος στὸ χαμόγελο, στὸ κέφι, στὴ χαρά....Κάτι κοινὸ τοὺς ἐνώνει ὅλους σ' ἕνα ἀβίαστο, χαριτωμένο κέφι....

'Αλλ' ἂς γυρίσουμε τὸ κουμπὶ τοῦ ραδίου τῆς φαντασίας σας γιὰ νὰ φτάσουν ἴσαμε ἐσᾶς τὰ γέλια, οἱ φωνές, τὰ τραγούδια, οἱ χαρούμενοι χορευτικοὶ σκοποί.....

'Η ὥρα εἶναι 9 καὶ ἡ ὀρχήστρα ἔχει ἤδη ἀρχίσει τὸ γλέντι. Τὴν διευθύνει ὁ εὐγενικὸς Καθηγητὴς τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ωδείου Παναγιώτης Τσακαρισιᾶνος, μὲ πιανίστα τὸν περίφημο Γιῶργο Γαρέζο....

Στὴν γιορτὴ συμμετέχουν φίρμες τοῦ τραγουδιοῦ ποὺ δὲν χρειάζονται διαφημίσεις καὶ ἐπαίνους γιατὶ ἔχει ἤδη ἀναγνωριστῆ ἡ ἀξία τους κι' ἔχουνε πιὰ μεσουρανήσει στὸ καλλιτεχνικὸ στερέωμα.

Ποιὸν νὰ πρωτοαναφέρω;

Νὰ ἡ 'Ελίζα μας, ἡ γλυκειά, ἡ ἀσύγκριτη 'Ελίζα Μαρέλλη, ἡ ἐκρηκτικὴ βεντέττα, μὲ τὴν ἄψογη φωνὴ καὶ τὴν πάντοτε εὐχάριστη διάθεση....

Δίπλα ὁ Γιῶργος Πάρης, ὁ τραγουδιστὴς μὲ τὸ πολυσύνθετο ταλέντο καὶ τὴν βελούδινη φωνή, ὁ Γιῶργος Λουκᾶς, τὸ θαυμάσιο Τρίο—Τίκο, τὸ Τρίο—Τέμπο, ποὺ κέρδισε δίκαια τὴν ἀγάπη τῶν 'Αθηναίων, ὁ Θανάσης Καμπαφλῆς μὲ τὸν 'Αρχιφύλακα Μπουκουβάλα στὸ βιολί, ἡ ὑψίφωνος Θέμις Κωτσαρίδου, ἡ Νίτσα Κοκκίνου καὶ τόσοι ἄλλοι....

"Ολοι αὐτοὶ οἱ καλοί μας φίλοι ἔκαναν ὅ,τι μποροῦσαν, ἔδωσαν ὅλο τους τὸν ἑαυτὸ γιὰ νὰ φτειάξουν ὁμορφη ἐτούτη τὴν βραδυά, ὅπου κυριαρχοῦσεν ὁ κ. 'Αρκαδιανὸς καὶ ἡ 'Αστυνομία, στὴν ἄλλη της ὄψη, τὴν εἰρηνική, τὴν κοσμική, τὴν πλημμυρισμένη πόθους δημιουργίας καὶ χαρᾶς.....

Τὴν γιορτὴ τιμᾷ μὲ τὴν εὐγενικὴ παρουσία του ὁ 'Υφυπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλλαντζῆς ποὺ προσῆλθε στὶς 10.10' μὲ τὴν κυρία του, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ τὸν 'Αστυνόμο κ. Τασσιόπουλο, ὁ εὐγενικὸς ἀρχηγός μας κ. Θεόδωρος Λεονταρίτης ποὺ μᾶς ἦλθε κατὰ τὶς 9 μὲ τὴν κυρία του, οἱ διευθυνταὶ κ.κ. Γεωργίου, Σπυρόπουλος, Καραμπέτσος, Μάσβουλας, Κανελλόπουλος. 'Επίσης ὁ Δ/ντὴς στὸ 'Αρχηγεῖο κ. Τζηρίτης καὶ ἄλλοι.....

Τὰ τραπέζια ἔχουν φτιαχτῆ ἀπὸ ἐπιδέξιο χέρι μέχρι σημείου ν' ἀπορῆ κανεὶς γιὰ τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ τὴν πεῖρα ἐκείνου ποὺ τὰ φρόντισε....

Θᾶταν 9 περίπου ἡ ὥρα ὅταν ὁ Γιῶργος Πάρης παρουσιάζεται στὸ μικρόφωνο....Δυὸ λόγια ποὺ εἶπε πρὶν ἀρχίσῃ τὸ πρῶτο του τραγούδι, δυὸ ἁπλὲς κουβέντες, ἔκαναν τοὺς καλεσμένους νὰ ξεσπάσουν σὲ πυκνά, παρατεταμένα χειροκροτήματα.....

Κι' ἀρχίζει ὕστερα, συγκινημένος ἀπ' τὴ θερμὴ ὑποδοχή, ἕνα πότ-πουρὶ ἀπὸ τραγούδια μοντέρνα.....

Ποτὲ-ποτὲ καρδιά μου μὴν ξαναγαπήσῃς,
Σὲ μιὰ ἄκρη τῆς 'Αθήνας φτωχική,
"Ενα φιλάκι ἀκόμα στὸ στόμα,
In amore.

'Ομόνοια πλάζ.....

'Εν τῷ μεταξὺ μεγάλοι πλούσιοι δίσκοι μὲ ἕνα σωρὸ καλοφτιαγμένους μεζέδες καὶ ἄφθονο κρασί.....

Μεζέδες διαλεχτοί, φτιαγμένοι μὲ κοσμικὴ αὐστηρότητα καὶ τέχνη.

Τοὺς σερβίρουν καμμιὰ δεκαριὰ καλόκαρδα, καλοντυμένα παληκάρια, χαμογελῶντας εὐγενικὰ στοὺς προσκεκλημένους..... Τὶ πλοῦτος! Θεέ μου! Τὶ πλοῦτος! Τὶ ποικιλία!!! 'Αρχοντιά....ἀπέραντη ἀρχοντιὰ σὲ ὅλα....

Νεαροὶ βαθμοφόροι τῆς Σχολῆς, νεανικὰ πρόσωπα μὲ ζεστὴ εὐγένεια, ὑποδέχονται τοὺς καλεσμένους ποὺ φτάνουν ὁλοένα, ὥσπου ἡ αἴθουσα πλημμυρίζει ἀσφυκτικά.

"Επρεπε νὰ εἴχατε ἔλθει γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε πόση κοσμικότης, πόση λεπτότης, πόσο τάκτ διέκρινε τὴν κάθε κίνηση αὐτῶν τῶν 'Αξιωματικῶν ποὺ ἔτρεχαν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνση γιὰ νὰ δώσουν τὸ χαρούμενον «παρὸν» γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἐπισκεπτῶν μας.....

Τὰ πρῶτα ζευγάρια λικνίζονται στὴ μέση τῆς σάλλας, ἐνῷ ὁ Γιῶργος Πάρης συνεχίζει τὸ γλυκὸ τραγούδι....Σιγὰ-σιγὰ τὰ ζευγάρια γίνονται περισσότερα.... Καὶ στὸ τέλος οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς καλεσμένους βρίσκονται σφιχταγγαλιασμένοι μὲ τὶς ὄμορφες ντάμες τους, ξεχνῶντας ὁλότελα τὴν βιοπάλη, τὸν τιμάριθμο, τὶς πίκρες τῆς μεταπολεμικῆς ζωῆς. 'Ο χορὸς μὲ ἠλεκτρίζει κι' ἐμένα. Θαρρεῖς πὼς εἶναι μία ἀνίατη, κολλητικὴ ἀσθένεια...Παίρνω τὴν ντάμα μου καὶ ξεχνιέμαι σ' ἕνα ἀργὸ ταγκό....

Τὶ νὰ σᾶς πῶ λοιπόν!!! Πρώτη φορὰ ἔνοιωσα ἔτσι, τόση σιγουριὰ γιὰ τὸ μέλλον, τόση ζεστὴ χαρὰ γιὰ τὸ παρόν, τόσον ἐνθουσιασμό, τόσο κέφι!!!! Τὸ περιβάλλον εἶναι διαλεχτό....ποτέ, μὰ ποτέ, στὴ ζωή μου δὲν θυμᾶμαι νὰ αἰστάνθηκα τόση ἀνάλαφρη ἀνακούφιση σ' ἕνα χορό. 'Αλλ' αὐτὸς ὁ χορὸς δὲν ἦταν συνηθισμένος. "Ηταν.... ἀστυνομικὸς καὶ τὸν εἶχε φτειάξει ὁ κ. 'Αρκαδιανός!!! Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ξέρουν καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ χορεύουν καὶ νὰ κάνουν καὶ τοὺς ἄλλους νὰ νομίζουν ὅτι βρίσκονται στό....σπίτι τους.

Εἶχε ἐπιτυχία πρωτοφανῆ σὲ ἔκταση, σὲ ποιότητα, σὲ κέφι, σὲ γοῦστο, σὲ....μεζέδες, σὲ τραγούδι, σὲ πρωτοτυπία, σὲ φρεσκάδα, σὲ χορὸ αὐτὸ τὸ πάρτυ.... Κι' αὐτὸ τὸ καταλαβαίνω ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου ποὺ δύσκολα ἱκανοποιεῖται σὲ τέτοιες διασκεδάσεις.....

'Αλλὰ συγνώμην, νὰ πάω τὴν ντάμα μου στὸ τραπέζι της γιατὶ ὁ χορὸς σταμάτησε....ὁ Γιῶργος ὁ Πάρης μᾶς καληνυκτίζει.

Θὰ μείνῃ λοιπὸν κενό, κάποιο βαρυεστημένο κενό, στὴν γιορτή; Μὰ ὄχι !!! Εἴπαμε ἀστυνομικὸς εἶναι ὁ χορὸς καὶ ὁ ὀργανωτὴς του εἶναι ὁ κ. 'Αρκαδιανός.... Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ποικιλία καὶ εὐχάριστη ἐναλλαγὴ καταστάσεων ποὺ δὲν σ' ἀφήνει νὰ πλήξῃς οὔτε μισὸ δευτερόλεπτο.

Νά! κυττᾶξτε ἐκεῖ!

'Η ὥρα κοντεύει 9 καὶ μισὴ καθὼς κάποιο καινούργιο «νούμερο» προστίθεται στὴ χορευτικὴ βραδυά.

Εἶναι 5—6 εὐσταλεῖς εὔζωνοι ποὺ μπαίνουν χορεύοντας στὴ σάλλα μὲ τὴ συνοδεία βιολιοῦ καὶ κλαρίνου.

Μεγάλη ἐπιτυχία σημειώνει αὐτὴ ἡ ἐμφάνιση καὶ καταχειροκροτεῖται. Καὶ πιὸ πολὺ γιατὶ ὁ πρῶτος, ἐπὶ κεφαλῆς εὔζωνος, εἶναι ὁ γνωστὸς δεξιοτέχνης καθηγητὴς τοῦ χοροῦ καὶ καθηγητὴς τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν κ. Κουσιάδης.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ κομφερασιὲ τῆς βραδυᾶς εὐχαριστεῖ ἀπὸ μικροφώνου τὸν «ἀγαπητὸ φίλο τῆς 'Αστυνομίας Γιῶργο Πάρη» καὶ παρουσιάζει εὐχαριστῶντας τὸν κ. Κουσιάδη. Στρέφω πρὸς τὸ μικρόφωνο νὰ δῶ τὸν...κομφερασιὲ καὶ τὶ νὰ δῶ!!! Κομφερασιὲ ὁ κ. 'Αρκαδιανός, ὁ Διευθυντής μας, ὁ Διευθυντὴς τῶν Σχολῶν καὶ τοῦ

Περιοδικοῦ μας....Πιστεύατε ποτὲ ὅτι ἕνας Διευθυντὴς μπορεῖ νὰ τὰ καταφέρῃ σ' αὐτὴ τὴ λεπτὴ δουλειά; Οὔτε κι' ἐγώ! Κι' ὅμως τὰ καταφέρνει ὄχι ἁπλῶς καλά, ἀλλὰ περίφημα, σὲ σημεῖο ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἔκπληξη τῆς βραδυᾶς καὶ ν' ἀποδείξῃ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ (ἔτσι δὲν εἶναι;) ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ κρύβουν δυνάμεις πελώριες καὶ ἱκανότητες καὶ ταλέντα ποὺ μονάχα ὅσοι ζοῦνε κοντά τους μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν.

Καὶ ὁ χορὸς τῶν Εὐζώνων συνεχίζεται, ὑπὸ τοὺς ἤχους δημοτικῆς μουσικῆς καὶ λαϊκῶν ὀργάνων, ὥσπου σιγὰ-σιγὰ κι' ἀθόρυβα, ὅπως ἄρχισαν, σταματοῦν καὶ φεύγουν, ἐνῷ ἐπὶ πολλὴ ὥρα ὁ κόσμος τοὺς χειροκροτεῖ.

'Αρκετὰ νομίζω χόρεψαν οἱ φίλοι τῶν δημοτικῶν σκοπῶν!!!"Ας ξεμουδιάσουμε κι' ἐμεῖς οἱ ὑπόλοιποι λιγάκι. Αὐτὸ τὸ μαντεύει ὁ μαέστρος καὶ ἡ Κομπαρσίτα μᾶς ἑνώνει ξανὰ σ' ἕνα χορὸ ἀξέχαστο ποὺ βάστηξε πολύ. Καὶ ἡ κλασσικὴ μουσική; Τὴν ξέχασαν φαίνεται. Μὰ ὄχι! ὄχι!

Νὰ ὁ κ. 'Αρκαδιανὸς ποὺ παρουσιάζει τὴν κυρία Θέμις Κωτσαρίδου. Καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ κυρία μὲ τὴν κρυστάλλινη φωνή, ἀφήνει νὰ ξεχυθοῦν μελλωδικοὶ φθόγγοι στὴν αἴθουσα ποὺ μᾶς θυμίζουν Δούναβη καὶ Στράους καὶ Σοπέν....

'Ο κόσμος ἀπορροφᾶται, γεμίζει ἡ φαντασία βάρκες καλοτάξιδες ποὺ σὲ νανουρίζουν σ' ἄλλη γῆ, σ' ἄλλα μέρη, ἁπλώνεται ὁλόγυρα μιὰ γαληνεμένη ἔκσταση ποὺ κάνει τὸ πυκνὸ ἀκροατήριο νὰ ξεσπάσῃ σὲ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα μετὰ ἀπὸ κάθε τραγούδι της.

Καὶ πάλι τὸν λόγο ἔχει ἡ 'Ελληνικὴ ὕπαιθρος, τὰ βουνά, τὰ λαγκάδια, τὰ γάργαρα νερά, θάλασσες, οἱ ἀνεμόμυλοι, τὰ ἀσβεστωμένα σπιτάκια, τὰ φτωχικὰ ρημοκλήσια ποὺ μέσα τοὺς φυλάγονται ἀκοίμητες οἱ ἐθνικὲς παραδόσεις τῆς Φυλῆς μας.

'Αρχίζουμε μὲ τὴν Καραγκούνα....Συνεχίζουμε μὲ τὴν Εὐβοιώτισσα. ..καὶ τελειώνει τὸ δημοτικὸ τραγούδι καὶ τὸ ξεφάντωμα τοῦ Λαϊκοῦ χοροῦ μὲ κλέφτικα ποὺ τὰ τραγουδάει ὁ σπεσιαλίστας στὸ εἶδος του Θανάσης Καμπαφλῆς, τὸ ἀγαπημένο παιδὶ τῆς Σχολῆς. 'Ο—Κομφερασιὲ πιὰ—κ.'Αρκαδιανὸς εὐχαριστεῖ ὅλους τοὺς καλλιτέχνες καὶ παρουσιάζει τὸ μελλωδικὸ Τρίο—Τίκο, ποὺ ἀρχίζει μὲ τὸ Βάγια—Κοντίο (Εἶσαι ὁ Θεὸς ποὺ λατρεύω), τὸ τραγουδάκι ποὺ ἀγαπῶ πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα καὶ ποὺ ἔχει ἀγαπηθῆ ἀπὸ τὸν περισσότερο κόσμο.

Μὲ συγχωρεῖτε ὅμως. Σπεύδω νὰ διορθώσω μιὰ παράλειψη. 'Ανάμεσα στοὺς ἐκλεκτοὺς προσκεκλημμένους διέκρινα αὐτὴ τὴν στιγμὴ κάποιον ἔξοχο ἐπίσημο. Εἶναι ὁ βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Χρ. Καραπιπέρης ποὺ κάθεται κοντὰ στὸν 'Υφυπουργό μας, τὸν κ. Καλαντζῆ, τὸν 'Υπουργὸ ποὺ ἀγάπησε καὶ ὁ τελευταῖος ἀστυφύλακας.

Τὸ Τρίο—Τίκο συνεχίζει μὲ τὸ τραγούδι «"Ομορφα κι' ὡραῖα», καὶ καθὼς ἀρχινάει τὸ «'Απόψε θέλω σαματᾶ» ὁ κ. 'Αρκαδιανὸς σηκώνεται καὶ προτρέπει τοὺς καλεσμένους νὰ τραγουδήσουν ὅλοι μαζί. Καὶ τὸ γλέντι γενικεύεται μέσα σ' ἕνα πανδαιμόνιο χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ εὐρωπαϊκὸ τραγούδι τὸ διαδέχεται καὶ πάλι τὸ δημοτικὸ καί....«Κλείνουν οἱ στράτες τοῦ Μωρηᾶ»...."Ενα ἀκόμη δημοφιλέστατο τραγουδάκι τὸ «Παλαμάκια—παλαμάκια» ποὺ τὸ τραγουδοῦν ὅλοι μαζὶ καὶ τὸ χορεύουν, γίνεται ἀφορμὴ νέου ξεσπάσματος κεφιοῦ.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ δὲν βλέπω οὔτε ἕναν στὴν σάλλα νὰ μὴ τραγουδάῃ νὰ μὴν χορεύῃ, νὰ μὴν συμμετέχῃ μὲ τὸ δικό του τρόπο στὴν μεγάλη, γιορταστικὴ χαρὰ τοῦ Καρναβαλιοῦ. Τὸ Τρίο—Τίκο εἶπε ἀκόμη 5—6 τραγουδάκια καὶ φεύγει, ὁπότε ὁ Θανάσης Καμπαφλῆς, συνοδευόμενος ἀπὸ ἕναν νεαρὸ τῆς ὀρχήστρας μὲ ἀκκορντεόν, τραγουδεῖ τραγούδια τῆς Ρούμελης στὸ τραπέζι τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ. Τὸν βοηθεῖ μὲ θαυμαστὴ τέχνη ἡ κυρία Κωτσαρίδου. Βρισκόμαστε στὸ μέσο σχεδὸν τῆς γιορτῆς. Τὸ κέφι ἔχει φτάσει στὸ ζενίθ του. Καὶ τὸ ἐπισημοποιεῖ ἕνα Τσάμικο ποὺ τὸ χορεύει ὁ 'Υφυπουργός μας καὶ ὁ 'Αρχηγός μας. Στὴ συνέχεια βλέπουμε

τὸν κ. 'Αρκαδιανὸ (ποιὸν ἄλλον;) νὰ σέρνῃ κάποιον χορό. Καὶ ἀποροῦμε πότε προλαβαίνει ν' ἀνταποκρίνεται στὰ τόσα καθήκοντα ποὺ ἐπιφορτίστηκε αὐτὴ τὴ βραδυά. "Οπου γυρίσῃς θὰ τὸν ἀντικρύσῃς, ὅ,τι ἐπιθυμήσῃς θὰ τὸ μαντεύσῃ, ὅ,τι ὑπάρχει γύρω εἶναι δικό του, τὸ ἔφτειαξε μόνος του, ἀκόμη καὶ τὸ τελευταῖο ἔπιπλο ἐδῶ μέσα ἔχει τὴ σφραγίδα τῆς προσωπικότητός του, μιᾶς προσωπικότητος αὐστηρῆς καὶ ἀγέρωχης, ἀλλὰ συγχρόνως γεμάτης ἀνθρωπισμὸ καὶ τάσεις δημιουργικῆς προόδου. Σὲ λίγο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ χοροῦ μπαίνει ὁ κ. Σπυρόπουλος. Περίεργα πλάσματα ἀλήθεια πρέπει νὰ εἶναι οἱ 'Αξιωματικοί μας!!!!Δὲν εἶναι τίποτε ποὺ νὰ μὴν τὸ ξέρουν. Ξέρουν καὶ νὰ ἐπιβάλωνται, καὶ νὰ συγκρατοῦν τὴν πειθαρχία, ἀλλὰ καὶ νὰ γίνωνται κάπου - κάπου φίλοι δίνοντας τὸ μέτρο καὶ τὴν ἔκταση τῆς Μεγάλης ψυχῆς τους. Αὐτὰ συλλογίζουμαι καθὼς βλέπω τὸν κ. Σπυρόπουλο νὰ σέρνῃ τὸν χορό.

'Ο κ. 'Αρκαδιανὸς ξαφνικὰ μαντεύει. Μαντεύει τὴν ἐπιθυμία τῶν νεαρῶν ποὺ καρτεροῦν νὰ ξεβιδωθοῦν σὲ τρελλοὺς μοντέρνους σκοποὺς καὶ «Τόπο στὰ νειᾶτα» φωνάζει, «παῖξτε ράζμπα, καράμπα, μάμπο, σουΐγκ».

Κατὰ τὶς 11 καὶ μισὴ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἀποχωρεῖ. Τὸν εὐχαριστεῖ θερμὰ ὁ Διευθυντής μας (ὁ κ. 'Αρκαδιανὸς) καὶ τοῦ εὔχεται «καὶ τοῦ χρόνου νᾶναι μαζί μας». Πάντα νᾶναι μαζί μας. Κι' αὐτὴ εἶναι μιὰ εὐχὴ ποὺ τὴν ἀπόσπασε δίκαια ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Νὰ καὶ τὸ Τρίο—Τέμπο. Κι' ἐνῷ προσφέρονται νέοι μεζέδες καὶ κρασιὰ ἀρχίζουν ἕνα κοκτέϊλ τραγουδιῶν ποὺ κάνουν τὶς καρδιὲς ν' ἀργοσαλεύουν στοὺς πιὸ εὐγενικοὺς ἀνθρώπινους πόθους. Τὰ φῶτα σιγὰ-σιγὰ χαμηλώνουν, γίνονται κόκκινα (ὁ κ. 'Αρκαδιανὸς ἐφρόντισε γιὰ ὅλα), κι' ἔτσι μὲ χαμηλωμένα φῶτα συνεχίζει ὁ καλός μου φίλος ὁ Γιῶργος Λουκᾶς, ποὺ διαδέχεται τὸ Τρίο—Τέμπο στὸ μικρόφωνο, ἐνῷ ξανὰ ἡ αἴθουσα γεμίζει χορευτικὰ ζευγάρια χαρούμενα, ἀφρόντιστα κι' εὐτυχισμένα.

Καὶ μιὰ διακοπὴ εὐχάριστη. "Ενας ἐκπαιδευόμενος Ὑπαστυνόμος ἀπαγγέλλει στίχους σατυρικούς, ποὺγραψε ὁ διεθνὴς διαιτητὴς ποδοσφαίρου κ. Ζουμπουλάκης μὲ χάρη καὶ τέχνη ἀταίριαστη σὲ ἐκπαιδευόμενο Ὑπαστυνόμο. Διηγεῖται μερικὰ εὔθυμα σκίτσα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς Σχολῆς. Καὶ εἶναι τὰ τετράστιχα αὐτὰ ἄψογα καὶ σπαρταριστὰ καὶ καταχειροκροτοῦνται.

Καὶ τώρα; "Ισως τελειώσαμε φαίνεται. Μὰ ὄχι. Τὸ ἀποψινὸ γλέντι ἔχει ἀπόθεμα χαρᾶς μέχρι τὸ πρωΐ. Καὶ μάλιστα αὐτὸ ποὺ μᾶς προσφέρεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι ἐκλεκτό. Λένε ὅτι ὁ φρόνιμος οἰκοδεσπότης κρατάει τὸ καλὸ κρασὶ τελευταῖο. Κάτι τέτοιο συμβαίνει φαίνεται μὲ τὸ τραγούδι, γιατὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ στὸ μικρόφωνο παρουσιάζεται ἡ μία καὶ μόνη βεντέττα τοῦ τραγουδιοῦ, ἡ ἀσύγκριτη καὶ γλυκειὰ ΕΛΙΖΑ ΜΑΡΕΛΛΗ, ποὺ μονάχα ἡ ἐμφανισή της προκαλεῖ θύελλα χειροκροτημάτων ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς τῆς αἰθούσης. Μιὰ ὥρα σχεδὸν κράτησε αὐτὴ ἡ ἐκλεκτὴ πανδαισία τοῦ τραγουδιοῦ, μὲ τὴν 'Ελίζα στὸ μικρόφωνο....Καὶ δὲν ἔμεινε κανένας ἀσυγκίνητος. Καὶ δὲν ἔμεινε κανεὶς ποὺ νὰ μὴν χειροκροτήσῃ αὐτὴ τὴν περίφημη τραγουδίστρια ἀλλὰ καὶ τὸν κ. 'Αρκαδιανὸ γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔμπνευσή του, νὰ στολίσῃ τὴ βραδυὰ μὲ τὴν διαλεχτὴ αὐτὴ τραγουδίστρια.

Μὰ κι' ἄλλη ἔκπληξη. 'Ο κ. Καψάσκης. "Ολοι ξέρουμε ὅτι εἶναι ὁ σοφὸς ἰατροδικαστὴς τῆς Πατρίδος μας ποὺ τιμᾷ τὸν τόπον μας μὲ τὴν ἐπιστήμη του. Ποιὸς ὅμως περίμενε ὅτι ὁ κ. Καψάσκης ἀσχολεῖται μὲ τὴν....σατυρικὴ ποίηση; Κι' ὅμως σοβαρὸς κι' ἀγέρωχος, ἐπάνω στὸ ξύλινο βάθρο, μπροστὰ στὸ μικρόφωνο, σὰν στὴν ἕδρα τῆς τάξεως ἀρχίζει (ὄχι νὰ ἀναπτύσσῃ θεωρίες ἰατροδικαστικὲς) ἀλλὰ νὰ ἀπαγγέλῃ στίχους τοῦ Σουρῆ. Καὶ μὲ τόση λεπτὴ τέχνη!!! Τὶ ὅμορφα!!! Πόσο ζωηρά!!! Πόσο πειστικά!!!!..... "Εσπασα τὰ χέρια μου νὰ τὸν χειροκροτῶ, μιμούμενος τὸν Διευθυντή μας (τὸν κ. 'Αρκαδιανὸ) ποὺ εἶχε κυριολεκτικῶς ξετρελλαθῆ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό του.....

Κι' ὕστερα ξανὰ μουσική....

Τὰ φῶτα εἶναι χαμηλωμένα...ἡ μουσικὴ ἀπαλή, ἥσυχη, ζεστή....λὲς κι' ἔρχεται ἀπὸ κάποιον ἄλλο κόσμο...Τὰ ζευγάρια λικνίζονται σ' ἕνα ρυθμὸ ὁλόγλυκο....ἡ φαντασία πετάει δῶθε κεῖθε σὲ χίλιους ξένους τόπους, φτειαγμένους γιὰ τὰ ἀνθρώπινα ὄνειρα.....

"Ολα συμμετρικά, ἁπλᾶ, φιλόξενα, καλοβαλμένα, καλόκαρδα ἐδῶ μέσα, σοῦ δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ ξεχαστῇς, νὰ ὀνειροπολήσῃς, ν' ἀγαπήσῃς περισσότερο ὅ,τι ἀγαπᾷς καὶ νὰ συγχωρήσῃς ἐκείνους ποὺ σοῦκαναν κακό....

Σὲ λίγο μιὰ μικρούλα 6χρονη, χαριτωμένη κι' ὄμορφη παιδούλα χορεύει μόνη ἕνα κοζάκικο χορό, ἐπευφημούμενη ζωηρά.Τὴν μιμοῦνται δύο ἄλλες κυρίες ποὺ κάθε κίνησή τους μιλάει, καὶ κάθε ρυθμός τους μοιάζει μὲ τραγούδι, ξυπνώντας παληὲς ἐποχὲς καὶ φτειάχνοντας καινούργιες.

Τὶ ἀκρίβεια! Πόση χάρη σὲ κάθε βῆμα τους!!!!Δίκαια, πολὺ δίκαια ἀπέσπασαν τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὰ χειροκροτήματα ὅλων μας....

Τὸ γλέντι ξανὰ συνεχίζεται μὲ χοροὺς καὶ τραγούδια. Τώρα προσφέρονται μπανάνες· (τίποτε δὲν ξέχασε ὁ κ. 'Αρκαδιανὸς μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του).

'Αλλὰ κοντὰ στοὺς τόσους ἐκλεκτοὺς ἐπισκέπτες, ἀξίζει νὰ ὑποσημειωθῇ ἰδιαιτέρως ἡ συμβολὴ στὴν γιορτὴ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, καὶ ἰδίᾳ τῶν δύο συσσιτιαρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἐβοήθησαν ἀποτελεσματικὰ ὥστε νὰ ἐμφανίσουν ἕνα μενοῦ διαλεχτὸ ποὺ ἱκανοποίησε ἀπολύτως.

Κατὰ τὶς 4 περίπου ἔφυγα.....

"Εφυγα γοητευμένος ἀπ' ὅλα, κι' ἔκλεισα στὴν καρδιά μου αὐτὴν τὴν ἀλησμόνητη βραδυὰ ποὺ πέρασα ΜΕΡΙΜΝΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ, δυὸ μέρες πρὶν φύγῃ τὸ φετεινὸ Καρναβάλι....

Κι' ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται στὸν κ. 'Αρκαδιανὸ ποὺ εἶχε τὴν πρωτοβουλία τῆς γιορτῆς, ποὺ πρωτοστάτησε, ποὺ ὠργάνωσε, ποὺ ἔδωσε ὅλο του τὸν ἑαυτὸ σ' αὐτὴ τὴν νύχτα τοῦ Καρναβαλιοῦ ποὺ ἄφησε ὑπέροχες ἀναμνήσεις σὲ κάθε καλεσμένο.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε μονάχα ἐπίσης πρὶν κλείσω τὸ γράμμα μου ν' ἀναφέρω τὴν προσωπικὴ συμβολὴ καὶ τοὺς πολλοὺς κόπους τοῦ συναδέλφου μου καὶ συγγραφέως τραγουδιῶν 'Αλέκου 'Αγγελοπούλου, ποὺ βοήθησε ἀποτελεσματικὰ τὸν Διευθυντή μας κι' ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ ἐμφάνιση αὐτῆς τῆς γιορτῆς...

Καὶ τώρα, ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ θἄθελα νὰ σᾶς ρωτήσω : 'Εξακολουθεῖτε νὰ πιστεύετε ἀκόμη ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ξέρουν νὰ γράφουν, νὰ εὐθυμοῦν, νὰ σκορπίζουν τὸ κέφι, νὰ χορεύουν, νὰ τραγουδοῦν, ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὴν κοσμικὴ κίνηση ;

"Ας κλείσουμε ὅμως πιὰ τὸ κουμπὶ τοῦ ραδίου τῆς φαντασίας σας γιὰ νὰ πάψουν πιὰ ν' ἀκούγωνται τὰ γέλια, οἱ φωνές, τὰ τραγούδια, οἱ χαρούμενοι χορευτικοὶ σκοποί. "Ετσι, μέσα στὴν ἡσυχία, θὰ μπορέσετε πιὸ ἄνετα νὰ κρίνετε καὶ ν' ἀποφασίσετε «χωρὶς φόβο καὶ χωρὶς πάθος». Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μὲ διαβάσατε καὶ τολμῶ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὴν ὑπόσχεσή σας νὰ μοῦ γράψετε κι' ἐσεῖς.

Μὲ ὅλο μου τὸν σεβασμὸ
ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ. Κ. Π.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ ἀστ)κες Βόγκλης Κ., Παναγιωτόπουλος Σ., Ταβουλάρης Δ., Χριστοφῆς Ν., Μαριέλης Π., Παπαδημητρίου Α., 'Ιεραπετριτάκης Γ., Μαντζῶρος Δ., Κόντος Χαρ., Γιαννακάκος Σπ. καὶ Κοτσαύτης Δημ.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστ)κες Λιάγκης Γερ., Χρυσανθακόπουλος Φ. καὶ Μωράκης Ι., διὰ λόγους δὲ ὑγείας ὁ ἀστυφ. Πανταζόπουλος Νικόλ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Δι' ἀποφάσεων τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαί.

—'Υλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς: α) 'Υπαστυν. Α' Τζουμάνην Γ., 'Αρχιφύλακα 'Αδαμόπουλον Εὐθ. καὶ ἀστ)κας Κορδᾶν 'Αθ., Γιαννακόπουλον Π., Τομορᾶν 'Ι. καὶ Μπερτσιὰν 'Ι., διότι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ κατάσχεσιν ἰνδικῆς καννάβεως 19 ὀκάδων ἀνακαλύψαντες καὶ τὸν κάτοχον ταύτης.

β) Ἔπαινος εἰς τοὺς : 'Αστυν. Β' Παναγιωτόπουλον Ν., καὶ Λεβέντην Κων)νον, διότι διὰ τῶν δοθεισῶν ὁδηγιῶν καὶ κατευθύνσεων εἰς τοὺς ἀνωτέρω, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ κατάσχεσιν τῆς ὡς ἄνω καννάβεως.

'Υλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 'Αστυν. Δ)ντὴν Α' Ρακιντζῆν Θ., 'Αστυν. Δ)ντὴν Β' Κροντήρην 'Ι., 'Αστυν. Δ)νρὴν Β' Καραχάλιον 'Ιωάν., 'Αστυν. Β' 'Αγγελάκον Π. καὶ Κρίνταν Δημ.,'Υπαστυν. Α' Κουρῆν Νικ. καὶ Λάμπρου Βασ., 'Ανθυπ)νόμους Κοκκινάκην Λ., καὶ Φράγκον 'Αναστ., 'Αρχιφ)κα Ξενάκην Δημ., 'Υπαρχ)κας Πανόπουλον Βασ., Παπαδόπουλον Σταῦρον καὶ Βασιλάκην Σπυρ., 'Αστυφ)κας Λούγαρην Παν., Σωτηρόπουλον Κιμ., Θανασούραν Παν., Νικηφοράκην Μ., Σαμαρᾶν Κων)νον, 'Ελευθερίου Γ., Βάμβακαν 'Αρ., Καραγεώργην 'Αντ., Ψιστάκην Γ., Τσελώνην Χ., Χρονόπουλον Βύρ., Δημητριάδην Γερ., Στόκαν Κ., Χατζηκοκολάκην 'Εμ., Παπαδόπουλον Κων., Καραίνδρον 'Ιωάν., Μεθενίτην 'Αν., Πανόπουλον Γ., Μηλιάν 'Ηλ., Ξενάκην Ν., Κοντογιάνην Β., Μαστραχᾶν Φρ., Κλωνάρην Νικ., Διαμαντόπουλον 'Ι., Χριστόπουλον Βλ., Λύρην Βασ., Τεζάρην 'Ανδ., Δαλιάνην Παν., Γιαννόπουλον 'Ιωάν.,Εὐαγγελινάκην 'Εμ., Βελεγράκην 'Αρ. Βασιλείου Παν. Τζαβέλλαν 'Ι., Μόσην Σ., Γιαννακόπουλον Ἄγγ., Τσιρώνην Χρ., 'Αθανασόπουλον Κων., Κυριακόγκωναν Γεώργ., Φλῶρον Γ., Κουσκουλῆν 'Ηρ., 'Αργυρόπουλον Διον., Μπινιάρην Πέτ., Παπασταματάκην 'Ιωάν., 'Αβούρην 'Αντ. Σταμάτην 'Ι., Γιαννακόπουλον Γ., Καρακούσην 'Ιωάν., Νιάρχον Νικ., Νικολακόπουλον Κων., Χρυσικόπουλον Κων., Μαραβελάκην 'Εμ., Κάσην Γ., Ζαφείρην Γ., Κωτσόπουλον Κων., Κουντάκην Παν., Γαλανάκην Φ., Παυλόπουλον 'Ανδρ., 'Αλεξαντωνάκην 'Εμμ., Βούλγαρην Χαρ., Μεθενίτην 'Αντ., καὶ Γεωργούλιαν Διον., διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τὴν προσωπικὴν καθοδήγησιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς 'Υποδ)σεως Γεν. 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν 'Αστυν. Δ)ντοῦ Α' Ρακιντζῆ Θ., ἐργασθέντες μεθοδικῶς, φιλοτίμως καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμάνων ὡρῶν, ἐνίοτε δὲ ὑπὸ ἀντιξόους συνθήκας, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σημαινόντων κομμουνιστικῶν στελεχῶν, εἰσελθόντων εἰς τὴν χώραν ἐκ τοῦ παραπετάσματος.

—Ἔπαινος εἰς τοὺς : α) 'Αστυν. Β' Βουνισέαν Γ., 'Υπαστυν. Α' Νεροῦτσον 'Αντ., καὶ Χουρδάκην 'Ι., διότι οὗτοι ὑπὸ τὴν δεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου,

ἐνεργήσαντες μετὰ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος, ἐργασθέντες δὲ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνέβαλον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν δράστου κλοπῶν διαρρήξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 16 Ζαχαροπλαστείου «Διεθνὲς» εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν κλοπιμαίων καὶ ἀπόδοσιν τούτων τῷ δικαιούχῳ.

Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : ἀστυφ. Γεωργακόπουλον Κων. καὶ Λιακόπουλον Λεων., διότι ἀμφότεροι ἐνεργήσαντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας κατώρθωσαν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, νὰ συλλάβουν τὸν ἀνωτέρω δράστην.

—Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : Ὑπαστυν. Α' Κωστήρην Χρ., Ἀρχιφ. Σπηλιωτόπουλον Ἀνδρ., Φραιδάκην Νικ., ἀστ)κας Σελλᾶν Δημ., Παντηλιέρην Παν., Θωμάκον Βασ., Γιαννακούλιαν Νικ., Βασιλείου Παν., Λάζαρην Βασ., Ἀναγνωστόπουλον Γ. καὶ Κότσιαρην Στ., διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐργασθέντες, μετὰ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν τριῶν σοβαρῶν ἀδικημάτων, προκαλέσαντες διὰ τῆς ταχείας καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐνεργείας των εὐμενεστάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινόν.

—Ἔπαινος εἰς τοὺς ἀστ)κας Καλαμαρᾶν Γρηγ., Δημακογιάννην Σωτ., Κοττᾶν Παν., Τσαγκαράκην Ἐμμ., Σταματάκην Βασ. καὶ Κόσυβαν, διότι συνέβαλον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν τῶν προαναφερομένων σοβαρῶν ἀδικημάτων.

—Εὐαρέσκεια εἰς τὸν Ἀστυν. Α' Νικηφόρον Νικ., διότι κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ Δ/νσει Ἀεραμύνης ὑπηρεσίαν του καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν τῇ παρὰ τῇ Γεν. Δ/νσει Πολιτικῆς Ἀμύνης τοιαύτην, κατέβαλε φιλοτίμους προσπαθείας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς, ἐργασθεὶς ἀόκνως καὶ εἰς μέγιστον βαθμὸν ἀποδοτικότητος καὶ διότι χειριζόμενος βασικὰ θέματα ὀργανώσεως ἐπεδείξατο ἀξιέπαινον ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα, καὶ ἐπετέλεσε σημαντικὴν προώθησιν εἰς τὸν βασικὸν τομέα τῆς ὀργανώσεως τῶν Μονάδων Πολιτικῆς Ἀμύνης συμβαλὼν οὕτω εἰς τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν καὶ διαμόρφωσιν τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας.

—Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : α) Ἀστυν. Β' Ἀναγνωστόπουλον Παν., διότι ὡς Προϊστάμενος τοῦ Η' Παρ)τος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατόπιν παρασχεθεισῶν αὐτῷ πληροφοριῶν, κατηύθυνεν μετὰ δεξιοτεχνίας τὴν παρακολούθησιν ἐπικινδύνου κακοποιοῦ καὶ ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τούτου καὶ ἡ ἐξιχνίασις διὰ τῆς ἐνεργηθείσης προανακρίσεως σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἀδίκων πράξεων.

β) Ὑπαστυνόμον Α' Βλαχοδῆμον Τηλ., Ἀνθυπ/νόμον Παπαδημητρίου Κων/νον, διότι ἀμφότεροι ἐνεργήσαντες τὴν σχετικὴν προανάκρισιν μετ' ἐπιμονῆς μεθοδικότητος καὶ δεξιοτεχνίας, ἐργασθέντες δὲ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα ἀποτελέσματα.

γ) Ἀρχιφ/κα Κραββαρίτην Φ., ἀστ/κας, Παρίσην Νικ., Σπανάκον Λεων. καὶ Χαράμπαλον Σπήλιον, διότι ἅπαντες ἐνεργήσαντες τὴν παρακολούθησιν τοῦ ἐν λόγῳ κακοποιοῦ μετ' ἐπιμελείας, μεθοδικότητος καὶ δραστηριότητος, ἐργασθέντες δὲ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν καὶ ὑπὸ δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας ἐπέτυχον τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀναγκαιούντων στοιχείων, τὴν σύλληψιν τοῦ κακοποιοῦ καὶ τὴν κατάσχεσιν εἰδῶν σημαντικῆς ἀξίας.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυν. Πόλεων τῆς 2ας Μαρτίου 1955, ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸ παληὸ ὡραῖο Ἑλληνικὸ Ἔθιμο ποὺ ἑορτάζεται μὲ ἐξαιρετικὸ κέφι, δηλαδὴ εἰς τὰ Κούλουμα τῆς καθαρᾶς Δευτέρας. Ἕνα ἐκλεκτὸ ἐπιτελεῖο καλλιτεχνῶν καὶ

ἠθοποιῶν, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὴ γλυκιὰ τραγουδίστρια Ρένα Βλαχοπούλου μὲ συνοδεία στὸ πιάνο τοῦ Μενέλαου Θεοφανίδη ἀπὸ τὴν Πόπη Σέρα μὲ τὴν ὀρχήστρα Κορινθίου, τὸ τρίο κιθάρα μὲ τὴν ὀρχήστρα Σουγιούλ καὶ τὸν κ. Καμπαφλῆ σὲ δημοτικὰ τραγούδια. Μετεδόθη ἐπίσης ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ἀστυφύλακος μὲ τίτλον «Ἰδανικὸν—Καθῆκον» γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἀλέκο Ἀγγελόπουλο.

Στὴν ἐκπομπὴ τῆς 9ης Μαρτίου 1955 ἔλαβον μέρος οἱ καλλιτέχναι Δανάη μὲ τὴν κιθάρα της σὲ τραγούδια τοῦ Ἀττίκ, τὸ τρίο κιθάρα μὲ τὴν ὀρχήστρα Σουγιούλ, ὁ Μηνᾶς Κοκκόρης μὲ τὸ συγκρότημά του σὲ δημοτικὰ τραγούδια. Μετεδόθη ἐπίσης ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ἀστυφύλακος μὲ τίτλον «Ὁ πορτοφολᾶς», γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἀλέκο Ἀγγελόπουλο.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Θεόδωρον Λεονταρίτην.

Ἐπίσης εὔχονται χρόνια πολλὰ εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Ὑποδ)νσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν.

***

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἡ Κα Σοφία Κεραμίδα, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ὡμίλησε τὴν 5-3-55, εἰς τοὺς μαθητὰς Ὑπαστυνόμους καὶ δοκίμους Ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας τῆς Σχολῆς «Περὶ Νεοελληνικῆς Χριστιανικῆς ποιήσεως» καὶ ἀπήγγειλεν ποιήματα Χριστιανικοῦ περιεχομένου, προκαλέσασα συγκίνησιν καὶ ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅλους, οἵτινες τὴν καταχειροκρότησαν.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

— Εἰς τοὺς τελεσθέντας τὴν 20-2-55 ἀγῶνας ἀνωμάλου δρόμου ἐπὶ ἀποστάσεως 3000μ. κατηγορίας ἀνδρῶν, ὁ μετασχὼν ἀστυφύλαξ Σύριος Ἰωάννης κατέλαβε τὴν δευτέραν θέσιν εἰς χρόνον 24.53''9/10.

Εἰς τὴν μεταβάσαν εἰς Αἴγυπτον τὴν 21-2-55, Ἐθνικὴν ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα Ἐνόπλων Δυνάμεων συμπεριελήφθησαν ὡς μέλη αὐτῆς καὶ οἱ ἐπίλεκτοι ἀστυφύλακες ποδοσφαιρισταὶ Ἀπέργης Ἀνδρέας καὶ Πολύζος Εὐθύμιος, μετέσχε δὲ τῆς ἀποστολῆς καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Ζουμπουλάκης Γεώργιος ὁρισθεὶς ἐπόπτης γραμμῶν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος Ἑλλάδος—Αἰγύπτου.

— Τὴν 24-2-55 ἡ Ἀστυνομικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς συνηντήθη εἰς φιλικὸν Ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ὁμάδα Α2 κατηγορίας «ΗΛΥΣΙΑΚΟΣ» εἰς τὸ γήπεδόν του παρὰ τὰ Κουπόνια. Κατόπιν ἐνδιαφέροντος ἀγῶνος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς μὲ σκὸρ 5—1.

— Τὴν 3-3-55 ἡ Ἀστυνομικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς συνηντήθη εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ὁμάδα τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡττήθη μὲ σκὸρ 2—1.

— Εἰς τὸ τελεσθὲν τὴν 6-3-55, εἰς Ἀμαρούσιον Πανελλήνιον Πρωτάθλημα ἀνωμάλου Δρόμου ἐπὶ ἀποστάσεως 10000μ. μετέσχεν καὶ ὁ ἀστυφύλαξ ἀθλητὴς Σύριος Ἰωάννης ὅστις κατέλαβε τὴν Δευτέραν θέσιν εἰς τὸν ἐξαίρετον χρόνον 32'15''. Μετέσχον ἐν συνόλῳ 41 ἀθληταὶ τοῦ Κέντρου καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥρα 7,30—8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων θὰ μεταδίδῃ τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.